

64
BLADZ.

No 48 — 1 DECEMBER 1949

ABONNEMENTSPRIJS 20 CENT PER NUMMER, F 2.60 PER KWARTAAL — LOSSE NUMMERS 25 CENT
VOOR INDONESIË, NED. ANTILLEN EN SURINAME F 3.00 PER KWARTAAL, VOOR ALLE ANDERE LANDEN F 3.50 P. KWARTAAL

De uitgeefster stelt dit tijdschrift slechts ter beschikking onder uitdrukkelijke voorwaarde: zie blz. 59

NAAST ZWART

*ook vele
andere kleuren*

*Pied de poule ziet men op het ogenblik vooral in groen met zwart,
Bordeauxrood met zwart en bruin met beige.*

(Jean Dessès)

*Zwart
heeft ontelbare
voordelen.
(Nina Ricci)*

Een dergelijk visgraatweefsel, in olifgroen en zwart, is zeer geschikt voor sportieve mantels. (Jean Bailley)

Warme ratiné- of velours de laine-stoffen in flatteuze lichte tinten.

flatteert. Blauw wordt weinig gebracht, maar daartegenover ziet men wel diverse weefsels, waarin hardblauw verwerkt is. We denken hierbij niet uitsluitend aan de zo moderne Schotse wollen stoffen, maar evengoed aan de gebrocheerde zwarte zijde, waarin wat koningsblauw verwerkt werd.

In de feestzaal heeft wit aan populariteit ingeboet, hoewel het niet door afwezigheid schittert. Overigens speelt ook zwart niet de eerste viool.

Een ongewone combinatie wordt gevormd door enkele lagen van bruine tule op een ondergrond van witte tafzijde, of van verschillende diepdonkere tinten paars, bruin, groen en grijs. Of men voor een avondtoilet liever het paars der Parnavioltjes zal kiezen dan kersrood, of goudbruin in plaats van champagne, is louter een kwestie van smaak. Ook grijs, groen en rood zijn in vele nuances in de

Het is zo langzamerhand niet meer nodig om een pleidooi te houden voor zwart. Zelfs als deze kleur in de diverse modecollecties eens een wat bescheiden rol speelt, dan kan men er toch zeker van zijn dat zwart, althans in de winter, bij de nabestellingen de meeste stemmen haalt. Het is dan ook zo langzamerhand algemeen bekend, dat deze kleur het gros der vrouwen bijzonder goed staat en bovendien ook slank afkleedt. Van de andere kant zijn er echter toch ook gevallen, waarin men beter doet naar een andere kleur om te zien. Zwart doet het bijvoorbeeld helemaal niet voor sportieve kleding en wie op Zondag naar buiten trekt, kan zelf zien, hoe deze kleur in het landschap detoneert. Er bestaat nogal eens verschil van mening inzake de leeftijd, waarop men zwart kan gaan dragen. Hoewel er inderdaad iets te zeggen valt voor de stelling, dat de jongeren beter doen deze kleur voor later te reserveren, zijn er toch talrijke voorbeelden, die bewijzen, dat ook de jongeren in het algemeen gebaat zijn bij zwart. Het maakt hierbij natuurlijk wel verschil of het een sportief meisje geldt dan wel een jong getrouwd vrouwtje, dat bovendien nog in de stad woont. En zo zal de jongere garde ook eerder besluiten tot een gekleed zwart japonnetje dan tot een dito wintermantel. Dit laatste ook al, omdat zwart zich niet leent tot het maken van een dier jeugdige losse modellen, welke thans zo modern zijn. De

enige uitzondering op deze regel vormen de „reversibles”, de dubbel geweven stoffen, die aan beide zijden van kleur verschillen.

We zagen buitengewoon geslaagde modellen, waarbij de felblauwe, gele, wijnrode of geruite binnenzijde de enige garnering van een zwarte, wijde mantel vormden. Na vele jaren worden er thans weer voor het eerst allerlei lichte kleuren voor wintermantels gebruikt. We zien vooral veel mooie en zelfs ongewone nuances groen, bruin, wijnrood en grijs. De gamma in bruin strekt zich uit van het donkerste „tête de nègre”, of chocolade, tot een zonnig caramel of honing. Het groen is vaak vermengd met een flinke dosis geel en het donkere flesgroen is maar heel verre familie van het liefelijke lindebloesem of geraffineerde chartreuse. Als we over „grijs” spreken, dan kan de tegenpartij evengoed denken aan het nare „gun-metal”, dat ons sinds het uitbreken van de oorlog zo vertrouwd is, als aan het gevederte van duiven. Tussen het rood van tomaten en dat van oude bourgogne is al even weinig overeenkomst als tussen het dieppaars van de aubergine en het tere roselila van cyclamen. Om kort te gaan, het palet van Vrouw Mode vertoont op het ogenblik een onnoemelijk aantal tinten, waaruit een ieder kan kiezen, wat haar 't meest

Schotse ruiten worden in de oorspronkelijke felle tinten gebracht.

feestzalen vertegenwoordigd. Het jongere geslacht heeft bovendien vele tinten rose en zachtblauw te harer beschikking. Juist omdat er zulk een overweldigend grote keuze aan vaak wat ongewone kleuren is, worden er hoge eisen gesteld aan onze zelfkennis en vooral ook zelfcritiek. Er kunnen wondere effecten bereikt worden, maar dat vraagt een flinke dosis goede smaak. Wie zichzelf niet voor honderd procent vertrouwt op dit gebied, doet verstandig met ófwel bij anderen te rade te gaan ófwel... de reeds lang begane paden niet te verlaten.

Caty Verbeek

GIACOMO PUCCINI

De jaren zijn verstreken. Giacomo Puccini, die als zesentwintigjarige jongeman zijn eerste opera in het Scalatheater te Milaan had zien opvoeren, die het succes en de revenuen dankbaar aanvaard had, zonder op zijn lauweren te rusten en zichzelf te beschouwen als een volleerd componist — Giacomo Puccini had zijn dertigste levensjaar overschreden en wist zich rijp voor een opera van groot formaat. Hij kende zijn krachten: zoals Giuseppe Verdi de grootste figuur van de vorige generatie was geweest, zo zou hij de grootste operacomponist worden van zijn eigen tijd.

Giuseppe Verdi was nog steeds in leven: een eenzame, ernstige grijsaard van bijna tachtig jaar. Puccini bewonderde hem oprecht en zou niet spoedig vergeten dat Verdi's „Aida” hem er toe gebracht had componist te worden. Niettemin: welke grote verschillen bestonden er tussen de twee meesters! Men voelt dat eigenlijk reeds, wanneer men hun portretten vergelijkt. Verdi is de Italiaan van de oude stempel: edel, tragisch, goedhartig, een eenvoudige buitenman, ondanks de eer en de rijkdommen, die zijn werken hem hadden gebracht. Puccini echter heeft de rusteloze nervositeit van een stadsmens. Hij heeft behoefte aan de verstoringen van het mondaine leven en geniet met volle teugen van de welstand, die zijn muziek hem allengs verschaft, van het aanzien, dat hij allerwegen geniet, van de verliefde bewondering, die hij leest in talloze mooie vrouwenogen. Hij is het type van de moderne Italiaan, die uren aan een tafeltje kan zitten op het terras aan een groot plein, met zijn zwarte koffie, zijn sigaretten en van achter zijn zonnebril de ogen gevestigd op het woelige leven, dat zijn eigen leven en zijn eigen verdriet een ogenblik verdringt.

Verdriet? Heeft Giacomo Puccini, die veelbelovende, de veelbeminde, verdriet? Niemand begrijpt er iets van, hijzelf misschien evenmin: zijn zwarmoedigheid is half pose, half natuur. Ook dat is Italiaans. Wij, noorderlingen, houden de Italianen zo gauw voor een luchthartig volk, wij vergeten, dat er op de bodem van hun vrolijke harten bijna altijd een onverklaarbare weemoed ligt, die veel van hun verzen en melodieën naar mineur

Giacomo Puccini op latere leeftijd.

wendt. Zowel Verdi als Puccini hebben hun komische opera pas op het laatst van hun leven geschreven: het tragische lag hun veel gemakkelijker.

De componist van „Villi” ontvlucht zijn melancholie het beste in zijn werk. In 1893 schrijft hij een opera, die nog heden bekend is: „Manon Lescaut”.

De geschiedenis van de harte-loze Manon, door de Franse schrijver Prévost te boek gesteld, heeft niet enkel Puccini tot een opera geïnspireerd. Zeven jaar tevoren had ook de Fransman Massenet een Manon gecomponeerd en bij ons in Nederland is dat Franse werk bekender geworden dan het Italiaanse. Doch voor Puccini betekende „Manon Lescaut” een grote schrede voorwaarts. Voor het eerst had hij zich hier losgemaakt van vreemde invloeden en zich getoond in zijn volle kracht. Heel Italië raakte er door in geestdrift, de opera werd een vast repertoirestuk en Giacomo, de berooide student van weleer, beschikte weldra over de middelen om een landhuis te laten bouwen nabij zijn geboorteplaats Lucca. Daar beleefde hij de gelukkigste jaren van zijn leven; of althans de minst ongelukkige. Hij kon zijn onrust uitleven in een jachtpartij door de eenzame gebieden van Toscane,

*op het
toppunt
van zijn
roem II*

genieten van de schone natuur, en toch zonder moeite de café's en salons opzoeken, waar hij niet buiten kon.

Het is daar, in „Torre del Lago” buiten Lucca, dat binnen tien jaar tijds zijn drie beste werken ontstonden: „Bohème”, „Tosca” en „Butterfly”. De laatste opera wordt door velen als Puccini's beste werk beschouwd. Tot op zekere hoogte kan men de geschiedenis van de Japanse geisha vergelijken met die van Aida,

de Egyptische slavin, door Verdi destijds als hoofdfiguur van een opera gekozen. In beide opera's is gebruik gemaakt van de oosterse sfeer en vormt de trouwe liefde van een ongelukkige vrouw het voornaamste motief. Maar juist door die flauwe overeenkomst valt het nog sterker op, hoe Puccini hier volkomen zijn eigen weg is gegaan en zich van Verdi's wereld geheel heeft losgemaakt. De gevolgen konden niet uitblijven: de eerste opvoering van „Butterfly” te Milaan, in 1904, werd een fiasco, zoals de Scala in geen jaren meer had beleefd.

Puccini verkeerde in die tijd — het was in het begin van onze eeuw — in een bijzonder zwartgallige gemoedsstemming. Hij had een auto-ongeluk gekregen, waardoor hij zich nauwelijks kon bewegen en de successen van „Bohème” en „Tosca” bevredigden hem niet, ze waren hem te goedkoop. In Frankrijk werkte een componist, voor wie hij een grote bewondering koesterde: Claude Debussy. Debussy betrad de paden, die ook Puccini zou willen gaan.... of schoon hij wist, dat het Italiaanse publiek hem daarop vooreerst niet zou kunnen volgen.

Wat ons betreft, wij geloven, dat daár de kern schuilt van Puccini's misnoedigheid. Hij was er

zich van bewust, dat hij zijn roem voor een groot deel dankte aan effecten, aan zoetklinkende onbenulligheden, die hij eigenlijk beneden zijn waardigheid achtte. Als het publiek eens kennis maakte met Puccini in zijn ware gedaante, zou hij zijn populariteit dan niet radicaal verliezen? „Hoe zwaar is mijn leven, terwijl zo velen denken, dat ik gelukkig ben!” liet hij zich op een dag ontvallen tegen een vriend. De vriend wist niet, hoe hij het had: hij zag de meester op zijn fraaie villa, door comfort omgeven en aan de zijde van zijn trouwe Elivera, die haar rijke leven al jaren tevoren aan de verafgode componist had toegewijd en het stellig niet gemakkelijk had naast deze grillige, overgevoelige Don Juan. Zwaar kon dit luxeleven enkel maar worden door inwendige moeilijkheden. Puccini verwerkte ze, stortte zijn hart uit in „Butterfly”... en „Butterfly” werd uitgefloten. Hij had het kunnen weten, maar werd er niettemin diep door geschokt.

Wij wensen al onze lezeressen toe, dat ze „Madame Butterfly” eens mogen zien — eens, of liefst een paar keer. Zij zullen betoverd worden door de Japanse sfeer vol bloesems, parasols en huisjes van rijstpapier. Zij zullen aanstonds liefde voelen voor de kleine geisha — ze is juist zestien jaar geworden — die met een stoet sierlijke vriendinnen voorgesteld wordt aan haar bruidegom, de Amerikaanse zeeofficier Pinkerton. Welk een prachtig minneduet zingen die beiden op het eind van de eerste acte!

Iedereen weet natuurlijk, hoe het afloopt met de kleine Butterfly. Pinkerton beschouwt dit Japanse huwelijk niet als bindend, keert terug naar Amerika en huwt daar een ander. Butterfly blijft op hem wachten, met het zoonkje dat hij haar schonk. „Op een goede dag,” zo zingt ze, „zal een rookpluim op zee verschijnen: dat is het schip, dat papa terugbrengt.” Inderdaad: Papa komt terug... maar met zijn vrouw. Butterfly heeft haar gehele huis met kersebloesem versierd en haar zoonkje uitgedost met de mooiste kleren. (Wist u, dat bij de meeste opera-gezelschappen het kind, dat voor Butterfly's zoonkje moet spelen, een klein meisje is? Meisjes zijn zachter dan jongens en laten meer met zich sullen!) Als eindelijk de waarheid tot haar doordringt, maakt zij een einde aan haar leven.

Hoe is het mogelijk, dat dit prachtige werk niet aan-

stonds waardering vond? U moest vandaag aan de dag eens een „Butterfly”-opvoering in de Scala meemaken: het publiek weet eenvoudig geen raad met zijn geestdrift. Men kan de opmerking maken, dat de opera met al haar geisha's en kimono's in werkelijkheid niet echt Japans is. Toen een Italiaans gezelschap „Butterfly” eens in Tokio bracht, kreeg men in de zaal zulk een onbedaarlijke lachbui, dat de voorstelling beëindigd moest worden. Maar dát bezwaar — als het een bezwaar is — gold volstrekt niet voor de Milanezen, die de première uitjouwden. Ze vonden het stuk langdradig en de muziek te modern, dát was het. Puccini had moeite om zich over het échec heen te zetten.

In de twintig jaar, die de meester na die gedenkwaardige eerste uitvoering nog te leven had, heeft hij het peil van „Butterfly” nooit meer bereikt. Hij maakte een reis naar Amerika en werd er de held van de dag. Had hij zijn verachting voor goedkope effecten in Europa gelaten? Ter wille van de Amerikanen zette hij een bloeddorstige cowboygeschiedenis op muziek: het „Meisje van het Westen” („La fanciulla del West”). De opvoeringen, gedirigeerd door Toscanini met Caruso in de hoofdrol, werden de grootste gebeurtenis van het New-Yorkse opera-seizoen. Hebben de toejuichingen de spot van Milaan uitgewist, of deden zij Puccini nog scherper voelen, wat de mening van het publiek dikwijls waard kan zijn?

Zijn laatste jaren besteedde de meester aan een werk, dat de tegenhanger van „Butterfly” moest worden: „Turandot”. Opnieuw zocht hij de oosterse sfeer op: zijn hoofdfiguur werd een Chinese prinses. Hij voelde zich echter ziek en ontevreden. Zijn heerlijk landhuis

bij Lucca had hij moeten verlaten. Tijdens de eerste wereldoorlog waren er grote fabrieken gebouwd in de onmiddellijke omgeving van „Torre del Lago”. Het lawaai van de machines maakte hem het componeren onmogelijk en hij was verhuisd naar Viareggio, een uiterst drukke, mondaine badplaats aan de Middellandse Zee. De vrede van Lucca vond hij nooit meer terug. Het Italiaanse publiek, dat „Butterfly” intussen al beter was gaan begrijpen, had met hemzelf het contact een beetje verloren. Men noemde hem pro-Duits, omdat hij een contract, dat hij met Weenen had lopen, niet wilde verbreken, toen de oorlog kwam. Pro-Duits, hij, de Italiaan in hart en nieren!

Steeds meer werd het hem duidelijk dat hij zijn „Turandot” niet meer voltooiën zou. Op het eind van het laatste bedrijf dwongen pijn en zwakte hem, de arbeid te staken. De Italiaanse muziekwereld sprak somber over Puccini's ziekte. Het was keelkanker, daar zou geen kruid tegen gewassen zijn.

Nog gaf de componist, zesenzestig jaar oud, het niet op. Hij wilde zich laten behandelen door een specialist in Brussel, van wie men veel goeds vertelde. Zwaar ziek ondernam hij de verre reis van Toscane naar België. Daar wilde men het uiterste proberen om de grote musicus te redden... Vergeefs! Tijdens de operatie stierf Puccini; het was de 29ste November van het jaar 1924.

In de kwarteeuw, die sindsdien is verstreken, heeft zich de mening omtrent Puccini nauwelijks gewijzigd. Hij is en blijft de grootmeester van de realistische Italiaanse opera omstreeks 1900, de muzikale lieveling van honderdduizenden, het zingende hart van het zangerige Italiaanse volk.

Helene Nolthenius

De werkkamer van Puccini in de Ville de Torre del Lago.

Warme Schooltrui

voor de dochter

Werkbeschrijving voor de leeftijd van 8 jaar. Voor de leeftijden van 10 en 12 jaar de aangegeven cijfers volgens de tabel wijzigen. De cijfers, welke tussen haakjes hierbij gevoegd zijn, geven in volgorde het benodigde aantal st. aan, voor de leeftijden van 8, 10 en 12 jaar.

Benodigdheden: 300 g driedraads-wol, 2 breinaalden no 2½ en 3, en 4 knopen.

Rugpand: Met de naalden no 2½ een aantal st. opzetten ter breedte van 31 cm (78-82-86) en hierboven 7 cm steeds afwisselend 2 r., 2 av. breien. Over de laatste naald verdeeld meerderen tot een breedte van 34 cm (92-96-100) en doorgaan met de naalden no 3 in tricotst. (av. kant boven, dus heengaande naalden av., teruggaande naalden r.). Bij een hoogte van 25 cm voor de armsgaten aan beide zijden 1 maal 5 en verder steeds 1 st. afkanten, tot een breedte van 28 cm overblijft (74-78-82). Bij een hoogte van 40 cm het werk in 3 gelijke delen verdelen, een derde voor iedere schouder en een derde voor de hals. De st. voor de schouders in 3 maal afkanten, de st. voor de hals ineens.

Voorpand: Met de naalden no 2½ een aantal st. opzetten ter breedte van 31 cm (78-82-86) en hierboven 7 cm steeds afwisselend 2 r., 2 av. breien. Over de laatste naald verdeeld meerderen tot een breedte van ruim 34 cm (98-102-106) en met de naalden no 3 doorgaan in tricotst., echter boven de middelste 48 st. als volgt in patroon breien.

1e naald: 3 av., dubbel kruisen (1 steek op een hulpnaald vóór het werk houden, de 2e volgende steek voor de 1e volgende steek om r. breien, daarna de 1e steek av. breien, vervolgens de steek van de hulpnaald r. breien), 7 av., dubbel kruisen, 16 av., dubbel kruisen, 7 av., dubbel kruisen, 3 av.

2e en alle volgende even naalden: r. boven r. en av. boven av.

3e naald: 2 av., rechts kruisen (de 2e volgende steek voor de 1e

steek om r. breien, daarna de 1e steek av. breien), 1 av., links kruisen (de 2e volgende steek achter de 1e steek om av. breien, daarna de 1e steek r. breien), 5 av., rechts kruisen, 1 av., links kruisen, 14 av., rechts kruisen, 1 av., links kruisen, 5 av., rechts kruisen, 1 av., links kruisen, 2 av.

5e naald: 1 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 12 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 1 av.

7e naald: rechts kruisen, 5 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 5 av., links kruisen, 10 av., rechts kruisen, 5 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 5 av., links kruisen.

9e naald: 1 r., 7 av., dubbel kruisen, 7 av., 1 r., 10 av., 1 r., 7 av., dubbel kruisen, 7 av., 1 r.

11e naald: links kruisen, 5 av., rechts kruisen, 1 av., links kruisen, 5 av., rechts kruisen, 10 av., links kruisen, 5 av., rechts kruisen, 1 av., links kruisen, 5 av., rechts kruisen.

13e naald: 1 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 12 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 3 av., links kruisen, 3 av., rechts kruisen, 1 av.

15e naald: 2 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 5 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 14 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 5 av., links kruisen, 1 av., rechts kruisen, 2 av.

Deze 16 naalden vormen het patroon en worden steeds herhaald. Bij een hoogte van 25 cm de armsgaten vormen zoals bij de rug. Bij een hoogte van 37 cm voor de hals de middelste 10 st. afkanten, en iedere helft afzonderlijk verder breien. Aan de halszijde steeds 2 st. afkanten tot het juiste aantal

st. voor de schouder overblijft. Bij een hoogte van 40 cm de st. voor de schouder in 3 maal afkanten. De tweede helft op dezelfde, doch tegengestelde wijze breien.

Mouwen: Met de naalden no 2½ een aantal st. opzetten ter breedte van 14 cm (38-40-42) en hierboven 7 cm steeds afwisselend 2 r., 2 av. breien. Over de laatste naald verdeeld 11 st. meerderen en doorgaan met de naalden no 3 in tricotsteek. Boven de 19 middelste st. 1 maal het motief breien:

1e naald: 3 av., dubbel kruisen, 7 av., dubbel kruisen, 3 av. Op deze manier doorgaan. Iedere 1½ cm aan beide zijden 1 st. meerderen tot een breedte van 28 cm (73-77-81). Bij een hoogte van 34 cm voor de kop aan het begin van iedere naald 1 st. afkanten. Bij een hoogte van 48 cm de overige st. ineens afkanten.

De verschillende delen onder een vochtige doek luchtig persen en in elkaar naaien, echter de linker-schouder gedeeltelijk openlaten voor de sluiting. Rondom de hals de st. opnemen en hierboven 3 cm steeds afwisselend 2 r., 2 av. breien. Bij het afkanten de av. st. av. breien. Rondom de linker-schouder een toer vasten haken met aan de voorzijde 4 lusjes, aan de andere zijde de knoopjes bevestigen.

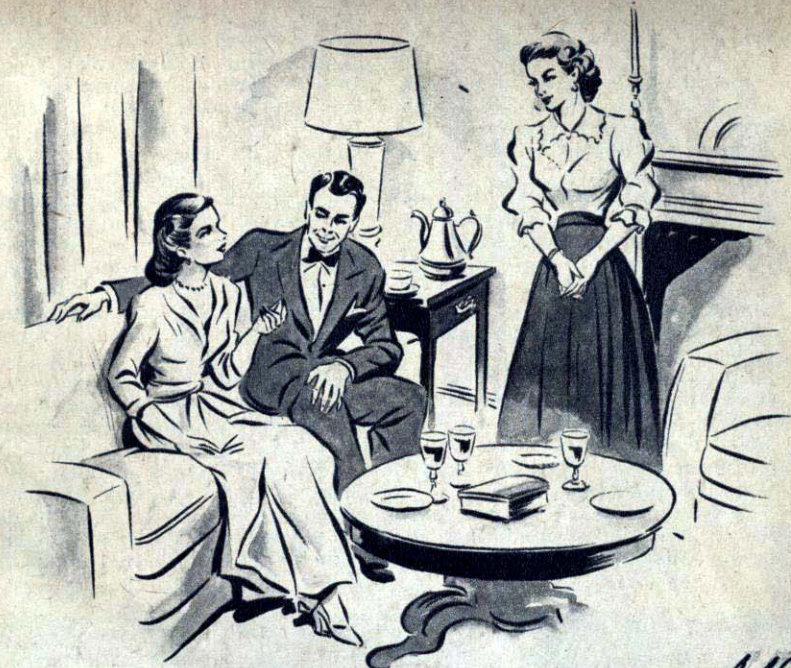

leeftijd	bovenw.	taillew.	gehele l.	rugbr.	mouwl.	mouwv.	polsw.
8	68	62	40	28	48	28	14
10	72	64	42	29	52	29	14
12	76	66	44	30	56	30	15

In alle boeken over wellevendheid, Lies,” zei tante Gré, terwijl ze een nieuwe knot wol los-schudde voor het wintervest, waar-aan ze breide, „kun je lezen, dat conversatie een soort gezelschaps-spel is, dat vaardigheid en sporti-viteit vereist. De onderwerpen van gesprek worden dan vergeleken met ballen, die men elkaar toes-peelt. Daar zit wel iets in. Het echte goede „converseren” is een lichte sport voor de geest, een luchtige ontspanning voor alle par-tijen. Ieder wellevend mens moet die kunst verstaan, want op zijn tijd heeft iedereen ze nodig. Toch doen zulke beschouwingen me altijd een beetje ouderwets aan, en dat kun je gek vinden, omdat ik toch zelf een oude tante ben. Maar ik voor mij vind dat converseren óm te converseren, dat telkens bij elkaar komen alleen maar om dat spel-letje te spelen, 'n beetje uit de tijd. Dat was goed toen ik 'n kind was: toen ging je eeuwig op visite, en dan maar keuvelen! De tegen-woordige mensen zijn zoveel ern-stiger, vind ik, ik bedoel niet som-berder, maar serieuzer: er zit om zo te zeggen meer „bij”, hun belangstelling is zoveel wijder en... ze hebben allemaal een veel drukker leven. De gemiddel-de mens van tegenwoordig heeft alleen nog maar tijd voor z'n werkelijk goede vrienden; hij is 's avonds te moe om met halve bekenden het klassieke steekspel der echte „conversatie” te beoefenen, waarbij diep-gaande onderwerpen taboe zijn. Conversatie in de elegante, zorgeloze betekenis van vroeger is voor de moderne mens geen doel op zichzelf meer, maar enkel nog 'n gelegenheidskunst, 'n inleiding tot serieuzer contact, 'n vriendelijke beleefdheid bij toevallige ontmoetingen. Toch is het beoefenen van die kunst daarom nog lang geen overbodige luxe geworden; en bijna alle regels, die hiervoor gelden, zijn óók van toepassing op de dagelijkse gesprekken met vrienden, familieleden, collega's.... Je zou er verstand van staan, hoevél mensen, die verbijsterend goed hun mondje kunnen roeren, tóch niet eens weten, hoe je een behoorlijk gesprek voert....

„Hé, noemt u eens zo'n paar fouten op,” vroeg Lies, „dan kan ik zien, of ik die zelf soms maak.”

„Wel, een veel gemaakte fout is bijvoorbeeld, dat men er zich geen rekenschap van geeft, of men degene is, die het gesprek moet leiden of degene, die „mee-gaat”: het is zo iets als bij dansen, vind ik altijd! De gastvrouw, die mensen genodigd heeft, moet hun prettige stof tot conversatie aan de hand doen; de bezoeker, die uit eigen beweging komt, moet zelf het een en ander „aanbrengen”: dat is zo de grote lijn. Maar ieder moet altijd bereid zijn in te springen, waar de ander soms te kort schiet. Als de gastvrouw de tengels van het gesprek niet in handen weet te hou-den, ook als het een ongewenste richting neemt: als ze bijvoorbeeld dult, dat er in haar huis lustig geroddeld wordt over derden, dan is het volkomen in orde, dat een van de gasten met tact ingrijpt en het gesprek zoetjes, of, als dat niet helpt, wat nadrukke-lijker, in andere banen leidt. Soms wordt het gezelschap onthaald op de misdragingen van een afwezige, die weliswaar een feit zijn, maar niet algemeen bekend waren en waar buitenstaanders ook niets mee te maken hebben; soms zijn het enkel maar geruchten of ver-

VOOR GEDRAG een 10

onderstellingen, die worden doorgegeven en daarbij als 'n sneeuwbal aangroeien; soms ook onvervalste lasterpraatjes, al weten degenen, die ze helpen verspreiden, dat soms zelf niet. En daar hebben we dan meteen 'n tweede conversatie-„fout”, Lies, en wel de ernstigste, die iemand maken kan: heel wat erger dan 'n etiquette-misstap! En toch, hoe vaak maak je 't niet mee: het zo maar in 't wilde weg zonder verant-woordelijkheidsgevoel doorslaan over de afwezigen! Sommige mensen vinden 'n gesprek niet interessant of animerend zonder dát, en ik moet toegeven, dat je geestige roddelaars en amusante roddelaars en zelfs zeer talentvolle roddelaars hebt! Alleen: iemands goede naam is een broos ding en je behoort er even zorg-vuldig met je vingers af te blijven als van z'n portemonnaie.”

„En als de gastvrouw nu zelf met zulke dingen be-gint, en je bent maar gast?” wilde Lies weten. „Dat beleeft je toch ook wel.”

„Dan komt de leiding van 't gesprek toe aan wie beter weet,” zei tante Gré resoluut. „Als je maar nooit een houding aanneemt van: „foei, lelijke klappei, ik zal je wel eens de mond snoeren”, maar altijd ver-onderstelt, dat de ander 't zo kwaad niet bedoelt en zachtjes op z'n onnadenkendheid gewezen moet wor-den. De grondregel van de edele conversatiekunst is immers: genoeg in je mars hebben om een onderhou-dend gesprek te kunnen voeren zonder het levens-gedrag van je medemensen als vulling nodig te heb-ben....! Mooi zo, Lies — nu kan ik acht pennen uit-trekken, omdat ik m'n motiefje verkeerd heb laten verspringen! En ik had je nog wel nét willen vertellen, dat een andere grove conversatiefout is, te lang alléén aan het woord te zijn en te blijven dóórborduren op een en hetzelfde onderwerp! Kijk naar jezelf, tante Gré! Maar weet je, meisje, die roddelfout vind je zó veelvuldig, ook bij mensen, die in ieder opzicht o zo goed weten hoe het hoort, dat 't me wel de moeite waard leek, er even bij stil te staan. Heb je zelf door al m'n gebabbel niet zitten broddelen aan de sokjes voor de zoon of dochter? Nee? Zorg dan maar dat we 'n kopje thee krijgen — dan gaan we daarna nog even door!”

Yvonne Palts-de Ridder

Benodigdheden: 200 g driedraads wol, 4 breinaalden no 2½ zonder knop, 150 cm lint ter breedte van 4 cm en 3 m lint ter breedte van 1 cm, 1 haaknaald no 3.

Dit bedjasje bestaat uit 5 gedeelten en een gehaakte rand.

Middenstuk, rugpand: 91 st. opzetten en hierboven als volgt in patroon breien in heen- en teruggaande richting:

1e naald: * 7 av., 2 st. te zamen breien, 1 maal omslaan, 3 r., 1 maal omslaan, 1 overhaling (1 steek afhalen, 1 r., de afgehaalde steek overhalen) van * af herhalen, eindigen met 7 av.

2e en 4e naald: * 7 r., 7 av., van * af herhalen, eindigen met 7 r.

3e naald: * 7 av., 2 r., 1 maal omslaan, 1 dubbele mindering, (1 steek afhalen, 2 st. te zamen

breien, de afgehaalde steek overhalen) 1 maal omslaan, 2 r., van * af herhalen, eindigen met 7 av. Deze 4 naalden vormen het patroon en worden steeds herhaald. Bij een hoogte van 2½ cm in het midden van iedere av. baan 2 st. te zamen breien (er zijn nu nog 6 av. st. over). Iedere 2½ cm hoger op dezelfde wijze de minderingen herhalen tot alle av. st. verbruikt zijn. Bij een hoogte van 17½ cm doorgaan zonder minderen tot een hoogte van 32½ cm. Vervolgens in iedere rechte baan 1 steek meerderen en deze steken av. breien. Steeds op afstanden van 3½ cm op dezelfde wijze meerderen. Bij een hoogte van 39 cm de st. afkanten (er zijn nu 2 av. st.).

Zijpand: over 3 naalden verdeeld 252 st. opzetten en hierboven met behulp van de 4e naald in de rondte in patroon breien, zoals bij het middenstuk, echter de

Hier ziet u ze dan, een coquet en een meer eenvoudig bedjasje, beide echter heerlijk warm en doelmatig. Waarschijnlijk kunt u hier uw keus wel uit doen.

2e en 4e naald steeds r. boven r. en av. boven av. breien. Bij een hoogte van 2½ cm op dezelfde wijze in iedere av. baan 1 steek minderen en deze minderingen steeds op afstanden van 2½ cm boven elkaar herhalen. Bij een hoogte van 12 cm afkanten, hierbij steeds 2 st. te zamen breien. Het 2e zijpand op dezelfde wijze breien.

Mouwen: 119 st. opzetten en hierboven in heen- en teruggaande richting in patroon breien. Bij een hoogte van 10 cm voor de kop aan beide zijden 1 maal 5, 2 maal 2, en verder steeds 1 steek afkanten tot er nog 44 st. over zijn. Deze st. ineens afkanten.

De verschillende delen onder een vochtige doek luchtig persen en in elkaar naaien (zie foto).

Gehaakte rand: rondom het gehele bedjasje in de rondte.

1e toer: vasten.

2e toer: 1 stokje boven de eerste 2 steken, * 2 lossen, 2 vasten overslaan, 1 stokje in iedere der 2 volgende steken, van * af herhalen.

3e toer: in de eerste opening 5 stokjes * in de volgende opening 1 vaste, in de volgende opening 5 stokjes, van * af herhalen.

4e toer: * boven het middelste stokje 1 vaste, 2 lossen, boven de vaste 1 stokje, 2 lossen, 1 stokje; 2 lossen, van * af herhalen.

5e toer: * 1 vaste boven de vaste van de vorige toer, boven de 2 lossen tussen de 2 stokjes 5 stokjes, van * af herhalen. Deze laatste 2 toeren steeds herhalen. Op deze wijze steeds doorgaan met het haken van de schulpjes tot een hoogte van 11 toeren. Steeds de stokjes boven de vasten haken.

12e toer: * 3 lossen, 1 vaste boven het 2e stokje, 3 lossen, 1 vaste boven het 4e stokje, 3 lossen, 1 vaste boven de vaste van de vorige toer. Van * af herhalen.

Door de gaatjes rondom de bolero het smalle lint rijgen (zie foto). Rondom de mouwen op dezelfde wijze de eerste 7 toeren schulpjes, daarna de 12e toer van de rand haken. Door de gaatjes-toer bij de mouwen eveneens smal lint rijgen. Aan beide voorpanden aan de halskant 75 cm breed lint hechten voor de strik.

BEDJASJES

JASJE MET LANGE MOUW

Werkbeschrijving voor maat 42. Voor maat 44 en 46 de aangegeven cijfers volgens de tabel wijzigen. De cijfers, welke tussen haakjes hierbij gevoegd zijn, geven in volgorde het benodigde aantal st. aan voor de maten 42, 44 en 46.

Benodigdheden: 400 g blauwe fijne driedraads wol, 2 breinaalden no 2½, 10 g witte angorawol en 150 cm zijden lint.

Rugpand: Een aantal st. opzetten ter breedte van 48 cm met 16 st. extra (156-162-168) en hierboven 8 naalden steeds r. breien. Doorgaan in patroon.

1e naald: * 3 r., 1 lus van de vorige naald opnemen, 1 dubbele mindering (1 steek afhalen, 2 st. te zamen breien, de afgehaalde steek overhalen), 1 lus opnemen van de vorige naald, van * af herhalen.

2e, 3e en 4e naald: tricotsteek (heengaande naalden r., teruggaande naalden av.).

5e naald: * 1 lus opnemen, 1 dubb. mindering, 1 lus opnemen, 3 r., van * af herhalen.

6e, 7e en 8e naald: tricotsteek. De 1e tot en met 8e naald vormen het patroon en worden steeds herhaald. Bij een hoogte van 32 cm voor de armsgaten aan beide zijden 1 maal 8, en 4 maal 1 steek afkanten.

Bij een hoogte van 36 cm in een heengaande naald als volgt minderen: * 1 r., 2 st. te zamen breien, van * af herhalen.

Volgende naald: r. *Volgende naald:* av. *Volgende naald:* r. Doorgaan in tricotsteek tot een hoogte van 50 cm en het werk in 3 gelijke delen verdelen, een derde voor iedere schouder en een derde voor

de hals. De st. voor de schouder in 3 maal afkanten, de st. voor de hals ineens.

Linkervoorpand:

Een aantal st. opzetten ter breedte van 24 cm met 20 st. extra (90-96-102) en hierboven 8 naalden steeds r. breien. Doorgaan in patroon, echter de laatste 6 st. steeds r. breien. Bij een hoogte van 32 cm aan het begin van de naald het armsgat vormen. Bij een hoogte van 36 cm minderen in een heengaande naald boven het motief, zoals bij de rug, echter niet in de 6 st. van de rand; vervolgens 3 naalden av. op de goede kant en doorgaan in tricotsteek, de 6 st. voor de rand steeds r. breien.

Bij een hoogte van 47 cm voor de hals aan de halszijde 1 maal 6 en verder steeds 2 st. afkanten tot het juiste aantal st. voor de schouder overblijft. Bij een hoogte van 50 cm de st. voor de schouder in 3 maal afkanten.

Rechtervoorpand: Op dezelfde doch tegengestelde wijze.

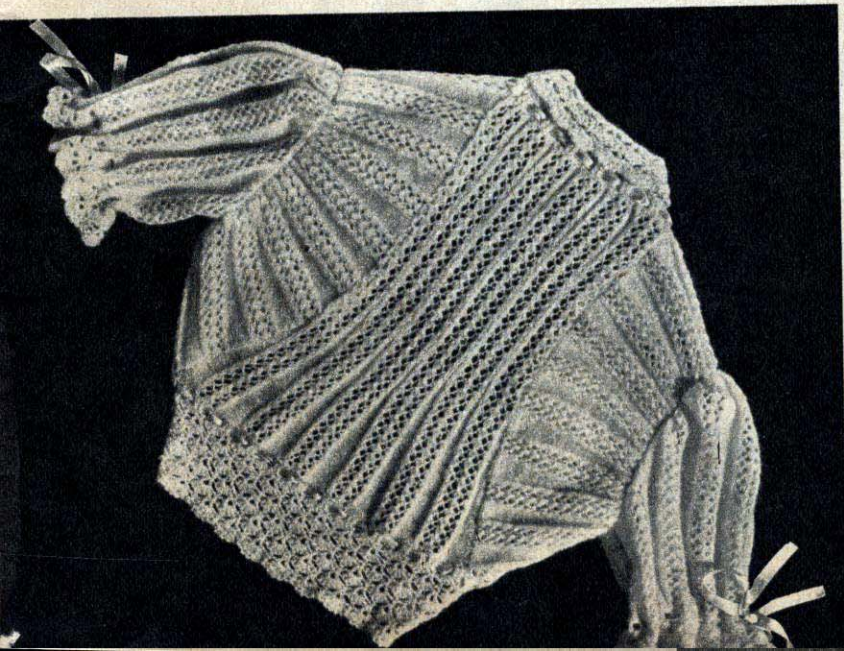
Mouwen: Een aantal st. opzetten ter breedte van 22 cm (58-62-66) en hierboven 8 naalden steeds r. breien. Over de laatste naald verdeeld meerderen tot 84 st. (90-96). Doorgaan in patroon. Bij een hoog-

te van 12 cm aan beide zijden iedere 1½ cm 1 steek meerderen tot een breedte van 36 cm (108-114-120). Bij een hoogte van 46 cm voor de kop aan het begin van iedere naald 1 steek afkanten. Bij een hoogte van 64 cm de overige st. ineens afkanten. De verschillende delen onder een vochtige doek luchtig persen en in elkaar naaien. Rondom de hals de st. opnemen en hierboven in tricotsteek breien, de goede kant van het kraagje valt boven de av. kant van het jasje. Hierbij de eerste en laatste 6 st. steeds r. breien. In iedere heengaande naald aan weerszijden van het tricotgedeelte 1 steek meerderen. Bij een hoogte van 4 cm nog 8 naalden steeds r. breien en de st. afkanten.

Rondom het gehele jasje, de mouwen en de kraag met angorawol als volgt haken: * 1 vaste, 3 lossen, 1 vaste in dezelfde opening, 1 steek overslaan, van * af herhalen. Op het ribbelrandje van de kraag met angorawol op regelmatige afstanden 2 platsteekjes borduren (zie foto).

Voor de sluiting aan de halskant van beide voorpanden 75 cm lint bevestigen.

figuur.	bovenw.	gehele l.	mouw.	mouw.	wijde mouwb.
42	96	50	36	64	22
44	102	51	37	64	24
46	108	52	38	64	26

MODERNE MEISJESBEROEPEN

*Ook medische terminologie is
een der vakken van de opleiding.*

Praktijkassistente

Praktijkassistenten voor Artsen.

Nu vinden we, eerlijk gezegd, de benaming „praktijkassistente voor artsen” heel wat beter gekozen dan de weidse naam van „dokters-assistente”. Het beroep van dokters-assistente, zoals we dat tot nu toe gekend hebben, hield in werkelijkheid niet veel verband met zijn naam. Over ’t algemeen bestond het „assisteren” in niets anders dan: telefoon opnemen, dokters spreekkamer en instrumentarium verzorgen en de administratie voeren.

Dat dit laatste vooral onder de oorlog en de eerste jaren daarna een werk van lange adem kon zijn, is bekend bij allen, die wel eens extrarantsoenen nodig gehad hebben.

Er waren dan ook veel dokters, die van hun „secretaresse” of „boekhoudster” spraken en dan haar bedoelden, die zelf de titel van „dokters-assistente” mooier of interessanter vond. De naam „praktijkassistente” duidt evenwel méér aan, dat hier wel degelijk sprake is van het assisteren

van de arts bij de uitoefening van zijn praktijk. Alleen reeds hierdoor wordt het beroep voor jonge meisjes veel interessanter en aantrekkelijker, hoewel zij, behalve de praktijkassistentie, ook ’t andere werk zullen moeten doen.

Toen het contact met het N.I.P.A. eenmaal tot stand gekomen was, hebben we ons veroorloofd enkele vragen tot het secretariaat te richten, die met de grootste bereidwilligheid beantwoord werden.

Ten gerieve van de lezeressen, die er wel eens over gedacht hebben een andere richting te kiezen dan kantoor of winkel, maar zich toch niet geroepen achten verpleegster te worden of een para-medisch beroep te kiezen, geven we hier de gestelde vragen en antwoorden weer.

Wat is het doel van het N.I.P.A.?

Het Nederlands Instituut voor opleiding van Praktijkassistenten voor Artsen verzorgt een zodanige theoretische en praktische opleiding, dat de cursisten na verkregen diploma geacht kunnen worden in staat te zijn een arts in zijn praktijk op efficiënte wijze te assisteren. Met vermijding van alle schijngeleerdheid wordt zorgvuldig gewaakt, dat de cursisten haar werk op nauwgezette en betrouwbare wijze verrichten.

Is of wordt het beroep „praktijk-assistente voor artsen” een erkend en(of) wettelijk beschermd beroep, met uniforme opleiding voor het gehele land?

Het wordt een beroep, dat niet wettelijk beschermd is, doch door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst als zodanig wel erkend

*Het steriliseren
van instrumenten
wordt ook praec-
tisch onderwezen.*

*Voortgezet praktisch onderwijs
in verbandleer.*

diploma wordt slechts uitgereikt aan hen, die het bewijs kunnen leveren, dat zij gedurende drie maanden bij een arts als praktijk-assistente met goed gevolg werkzaam zijn geweest.

Waaruit bestaat in hoofdzaak het lesprogramma?

Er zijn vier groepen van vakken: a. de medische terminologie; b. kennis en praktijk der sociale wetgeving en medische gebruiken; c. administratie en d. praktisch werk.

Zijn er reeds of worden nog speciale cursussen ingericht voor de opleiding van assistenten bij specialisten en röntgenologen?

Er zijn tot op heden geen speciale cursussen opgericht voor assistenten bij specialisten, röntge-

voor artsen

DOOR
AIMÉE VAN TRICHT

wordt. De bedoeling is om over het gehele land een uniforme opleiding te stichten. Daar het beroep echter niet wettelijk beschermd is, zal het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zijn om niet bona fide opleidingen te verbieden. De opleiding staat onder de auspiciën en onder toezicht van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering van de Geneeskunst. Verwacht mag worden, dat in de toekomst de artsen aan sollicitanten, die in het bezit zijn van ons diploma, de voorkeur zullen geven.

Welke is de voorgeschreven of gewenste schoolse vóóropleiding?

De aspirant-cursisten zullen een toelatingsexamen moeten afleggen. Zij, die in het bezit zijn van een diploma MULO of een daarmee gelijk te achten diploma, zullen van dit examen vrijgesteld kunnen worden. Voor de toelating is geen leeftijds grens gesteld.

Hoelang duurt de gehele opleiding? Welke zijn de kosten daaraan verbonden?

Zowel medio Januari als medio September wordt een cursus begonnen. De cursus duurt twee jaren, gedurende welke zes lesuren per week gevolgd moeten worden. De lessen zullen bij voorkeur des avonds gegeven worden. Elk jaar wordt ten minste tien maanden les gegeven. Indien een leerlinge de cursus in één jaar wenst te voltooien, is deze mogelijkheid niet uitgesloten; in dat geval zullen twaalf lesuren per week gevolgd moeten worden. Het cursusgeld bedraagt f 175.— per jaar of f 350.— voor haar, die in één jaar willen afstuderen. Daar komen nog onkosten bij voor persoonlijke leermiddelen, zoals: boeken, schrijf-

gereedschap, witte jas, enzovoort. Het instituut zal behulpzaam zijn om deze onkosten zo laag mogelijk te houden.

Waar worden de opleidingen gegeven?

De opleidingen worden momenteel gegeven te Amsterdam en te Nijmegen, doch zullen binnenkort ook in andere steden des lands beginnen. De opleiding is uitsluitend extern.

Welke zijn a. de toekomstmogelijkheden en b. de bevoegdheden van de gediplomeerde praktijk-assistente?

a. Onzes inziens is de vraag naar praktijkassistenten van de heren artsen zeker zodanig, dat er ieder jaar nieuwe geplaatst kunnen worden. De salarismax is niet bepaald, doch wij schatten het salaris tussen de f 120.— en f 180.— per maand.

b. De werkzaamheden van de praktijkassistenten zijn niet omschreven, doch op het diploma, hetwelk uitgegeven wordt door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, staat vermeld, voor welke werkzaamheden, door de praktijkassistenten te verrichten, de opleiding borg staat. Wat de arts echter onder zijn verantwoording wil laten doen, staat geheel aan zijn eigen inzicht open. De gediplomeerde praktijkassistent zal in het bezit zijn van een bovenvermeld diploma en bovendien van een bijbehorend en van hetzelfde nummer voorzien insigne. Tot het diploma-examen worden alleen zij toegelaten, die met ijver en nauwgezetheid de cursus gevolgd hebben. De eisen van het examen worden niet onnodig verzwaaard, maar de beoordeling is streng. Het

De meisjes krijgen ook les in het gebruik van medische instrumenten.

nologen enzovoort, alhoewel wij hierbij moeten vermelden, dat de bestaande para-medische beroepen hier voornamelijk aan de vraag voldoen, bijvoorbeeld een internist zal in zijn praktijk een analyste nodig hebben; voor 't werk bij oog-artsen is er een speciale opleiding, die al sinds jaren bestaat; bij een chirurg zal men meestal een verpleegster aantreffen.

We danken het bestuur van het N.I.P.A. voor de bereidwilligheid, waarmee het onze nieuwsgierigheid heeft bevredigd en aan de belangstelling van vele lezeressen is tegemoetgekomen. Zij, die willen gaan leren en werken om het diploma „Praktijkassistent voor Artsen” te behalen, behoeven nu slechts te schrijven aan het Secretariaat van het N.I.P.A., Frans van Mierisstraat 82 hs., Amsterdam-Zuid, om alle inlichtingen omtrent de cursussen te ontvangen.

BABY GAAT IN HET BAD

Wanneer de nieuwbakken jonge moeder haar baby voor het eerst zelf gaat baden, is zij meestal reeds uren van te voren ongerust en verzekert zich van de bijstand en de goede raad van vrouwenswaardige personen: haar moeder, of een kennis, die verpleegster is. Maar zij ziet wel in, dat ééns de zorg voor haar baby alleen op haar zal rusten, dus ze zal nu het zo kleine en jonge kindje zelf baden.

Alles dient klaar te zijn en zij moet niet genooddaakt zijn heen en weer te draven als het kleintje al uitgekled is. Dus zet moeder klaar: allereerst het badje, in dit geval een eenvoudige email teil, die gevuld wordt met warm water. De temperatuur moet 35 à 36° C. zijn. Dit is te controleren met een bad-thermometer, maar het gaat ook heel goed met een blote elleboog. Het water moet lekker warm aanvoelen. Controleert u niet met de hand, want die is onbetrouwbaar!

Dan een badhanddoek, twee washandjes, babyzeep, een strooibus met baby-poeder, borsteltje en kam (als baby ten minste haren heeft). De schone kleertjes legt ze in de winter op de verwarming of bij de kachel.

Ze denkt nu ongeveer alles bijeen te hebben, maar de verpleegster-vriendin komt nog met kleine stukjes watten en boorwater.

En wat te doen als baby een vuile luier heeft? Dat geheim ligt nog veilig onder de dekens, maar in dit geval hoort hij eerst schoongemaakt te worden, vóór hij in het badje komt.

Dan staat moeder al te popelen om het kindje er nu maar uit te halen, maar ze heeft nog iets vergeten, namelijk zelf de handen te wassen! Voor elke voeding van baby, voor elke verdroging en voor elk bad behoort moeder zich de handen te wassen. Dat is geen overbodige luxe en geen

overdreven gedoe. Hoe jonger baby is, hoe gevoeliger voor allerlei infecties en moeder komt ten slotte overal met haar handen aan. Zo moet ze ook goed opletten dat zij geen nagel-aandoeningen of etterige puisten heeft. Lijdt iemand anders in het gezin aan een etterige infectie, dat die zich verhoudt van baby en hem niet aanraakt!!

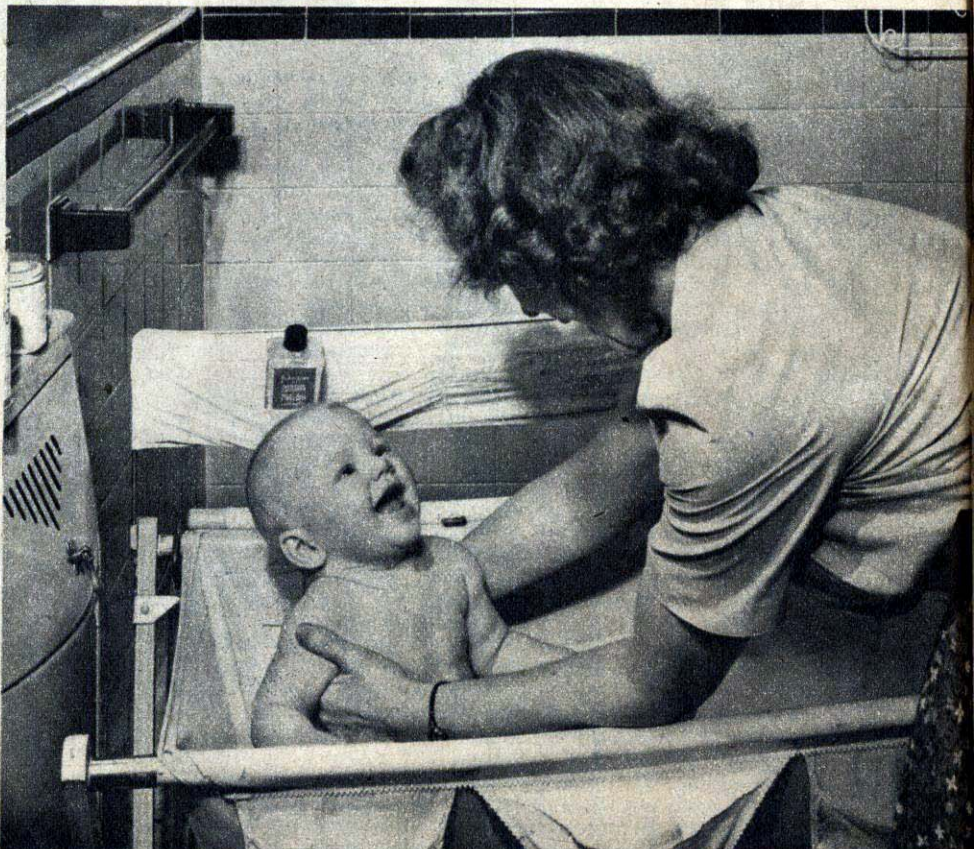
Eindelijk tilt moeder het kindje op, waarbij zij, reeds ervaren, hoofd en rugje de nodige steun verleent. Tijdens het bad kan het wiegje of bedje luchten en worden dus de dekentjes en de lakentjes afgehaald. Als baby uitgekled wordt, begint hij al te protesteren en meestal schreeuwt hij tijdens de gehele behandeling. Daarover was de jonge moeder eerst zeer teleurgesteld en ze dacht aan de vele opwindende verhalen, die andere moeders deden over het baduurtje van haar spruiten. Maar als baby ouder wordt, komt dat vanzelf wel en hij zal nog wel eens brullen, als hij uit het bad moet!

Eerst met een washandje het gezichtje wassen zonder zeep en daarna vlug met een zacht doekje drogen. Dan snel het hele lijfje en het behaarde hoofd inzepen. Nu

komt baby in het bad en wordt geheel afgespoeld. Vooral het hoofdhaar goed schoonspelen; er mogen geen zeepresten blijven zitten. Ze behoeft niet overdreven angstig te zijn voor de grote fontanel, waar het schedeltje nog niet dichtgegroeid is: ook over de fontanel kan men met vlakke hand flink wrijven. Bij sommige kindertjes kunnen op het hoofd huidkorsten ontstaan, die men „berg” noemt. Is dit eenmaal ontstaan, dan moet moeder die plek met wat vaseline insmeren en de volgende dag zijn de huidschilfertjes gemakkelijk te verwijderen met een fijn kammetje of een stukje dun karton (visitekaartje). Dit herhaalt ze, tot de hoofdhuid weer geheel rein is.

Lang mag baby niet in zijn bad spartelen; zeker niet als hij nog erg jong is. Direct uit het water wordt hij in een flinke warme badhanddoek gerold en drooggewreven. Als baby héél jong is, ontziet moeder zijn tere huidje door hem droog te deppen; is hij groter, dan wrijft ze maar flink. De huid wordt dan rood en warm en het zal wel deugd doen!

En laat ze dan niet die moeilijk bereikbare plekje vergeten, zoals

het halsje, de nek, oortjes, okseltjes, liezen, bilplooï en geslachtsdelen. Vaak vinden moeders het wat griezelig om hun kindje daar goed te wassen en af te drogen. Zo ziet men op het consultatie-bureau vaak schattig aangeklede baby's. Maar zijn ze uitgeklee'd, dan zien we zielige biljetjes en de liezen, geslachtsorganen en anusomgeving zijn pijnlijk-rood en vochtig. Dit noemt men smetten van de huid.

Na het bad moet moeder alles, maar vooral die plaatsjes, goed droog maken. Want juist op deze plaatsen mag geen vocht achterblijven, aangezien dit daar niet gemakkelijk kan verdampen. Bovendien schuren de huidvlakken daar tegen elkaar aan en de vochtige huid laat dan gemakkelijk los en wordt wond. Dus alle vuil verwijderen (desnoods met een watje in olie gedrenkt), daarna droog depte en dun gepoederd. Vooral niet te dik poederen, moeder! Die poederklonters irriteren het huidje ook! Bij het baby-meisje blijven van poeder en ontlasting resten tussen de schaamlipjes zitten. Dit veegt u met een in schoon water gedrenkte wat weg; in één veeg, van voren naar achteren; anders brengt u er misschien juist vuil in!

Als het zomer is en flink warm, mag baby met zijn blote „bibs" in de zon liggen (niet te lang natuurlijk, met een paar minuten beginnen). Dat zal zijn huidje goed doen en de meeste smettende huidjes zijn dan zó dicht. In de winter is dat natuurlijk niet te doen. Maar als baby zo nu en dan zonder luiervrij ligt te spartelen, zal dat „luchtbad" zijn huid ook ten goede komen.

Als baby droog is, kan moeder beginnen met aankleden, wat haar de eerste keer ook niet al te handig zal afgaan.

De oogjes worden, indien nodig, uitgeveegd met een stukje watten, in boorwater of gekookt water gedoopt. In één streek van de buitenhoek naar het neusje toe en ieder watje maar éénmaal gebruiken! Het neusje en de uitwendige gehoorgang worden met een opgerold watje schoongemaakt. Niet te diep de oortjes binnendringen en geen scherpe voorwerpen gebruiken, moeder!

Eéns in de week knipt moeder de nageltjes van vingers en tenen, maar vooral recht afknippen en het nagelbed niet beschadigen.

Baby is nu vrijwel geheel klaar en hij voelt zich warm, schoon en hongerig. Maar dan gaat moeder zich nog te buiten aan zijn kapsel. Als er geen noemenswaardige haren op zijn bolletje staan, zal ze toch ijverig borstelen, opdat er eens een mooie pruik zal ontstaan. Maar heeft baby haar, dan rust zij niet, voordat er een kuif geschapen is, die haar moederhart verheugt!

C. J. de B., arts

MAN-MEDITATIE

SINTERKLAAS

Dit zou wel mogen heten: Dreaded hour! Het gevreesde uur. Meneer wéét, dat het ieder jaar komt — hij voelt het in de atmosfeer — hij heeft de pakjes gezien, die zich in de loop der dagen hebben opgestapeld in die kast, waarvan mevrouw de sleutel heeft. Hij weet ook, dat de kinderen weten, dat die pakjes daar in zitten en hoe ze dat rijmen met het vaste vertrouwen in de goedgeefsheid van de Sint, dát is nu juist het wonder . . .

„Ik heb het zo druk, weet je . . . tóé, dat doe jij zo knap, maak jij nou eris wat aardige versjes . . .” zegt mevrouw.

„Dat doe jij zo knap.” Ieder jaar vliegt meneer dáár weer in, omdat zijn ijdelheid het altijd wint van zijn luiheid.

„Wat moet er dan allemaal gerijmd worden . . . ik weet niet eens, wat ze krijgen . . .”

„Nou, Wimpie krijgt schaatsen en Adriaan een mooie aansteker — hij mag nou roken — en dan krijgt hij gereedschappen, een paar beitels en zo . . . Nou, en dan krijgt Piet óók schaatsen . . . dus begin maar . . .”

Meneer gaat in zijn „studeerkamer” en hoort op de gang „sstt” zeggen en fluisteren.

Dat vleit hem. En ten slotte: men heeft vroeger gezegd, dat hij een heel aardig vers maakte, als student. Opgenomen in de Almanak . . . Enfin. Wat rijmt er op schaatsen?

„Daar gaat ze . . .” Niet te gebruiken. „Beste Piet . . . ahem . . .”

Naar ik vermoed, verlangt gij naar het ijs, Niet uit een karretje, dat behoeft geen bewijs.

Diep onder in onze portemonnee

Vonden we nog wat centjes, hereminee,

Gebruik deze ijzers, snelvoetige geliefde zoon,

Uw frisse konen zijn der ouderen loon . . .”

„Een sof,” denkt meneer, die zich beschaamd over zijn rijmpje buigt. Mevrouw komt vragen, of er al iets klaar is. „Maar dat is prachtig,” zegt ze. „Hier en daar een paar voeten te veel, maar die kinderen hebben in huis óók armen en voeten te veel.”

Meneer vindt de lof maar matig, doch buigt zich nu over de aansteker . . . Die drommelse jongen voelt altijd eerst aan de pakjes, wat er in zit.

Wel driemaal heb je mogen raden,

Dat kwam je zeker wel te stade,

Je weet wat van dit al de zin is,

En weet al lang ook wat hier in is.

Gebruik het dan ook jarenlang,

Verschroei er niet mee neus of wang.

Gebruik het zo dat wij het ziene,

Van ons krijg jij altijd benzine . . .

„Een tikje stupide,” meent mevrouw. „Die dingen houden het nooit zo lang uit. Maar het hindert niet, vent, ze bewaren die versjes tóch nooit. Schiet je een beetje op, lieverd, want er zijn er nog een heleboel te doen. Voor Annie hebben we zes zakdoekjes, voor vader een nieuwe pijp met een mooie tabakszak en voor moeder een tafelloper, je weet wel, die ik geborduurd heb . . .”

Waarom zijn er geen handboeken voor die dingen, peinst meneer . . . Ik vind het zo vervelend . . . wat moet ik nou op die zakdoeken rijmen. Zakdoek . . . zoek . . . ja, dat kan in de was gebeuren . . . Maar die tafelloper . . . je loopt toch niet op een tafel . . .

En zo zwoegt hij verder, in diepe schaamte, stuntelt de rijmen bij elkander. Ma is zo kritisch — ze kan met een snif zeggen: „Ja, verleden jaar had je een aardig gedicht gemaakt . . .”

Vooruit maar weer, er moeten er nog achttien gemaakt worden!

JOHAN LUGER

VOOR HET THEE- EN BREIUURTJE

Als materiaal voor deze gezellige handwerktas gebruiken wij jute, voor de versiering restjes wol en band.

Er is 60 cm naturelkleurige jute van 100 cm breed en eenzelfde hoeveelheid katoen voor de voering nodig.

Verder 80 cm schaatsenband, 80 cm rood en 80 cm groen biais; 80 cm rood en 80 cm groen zigzagband,

2 m groen koord en ringetjes; twee cirkels van stevig karton met een doorsnede van 17 cm.

Voor de tas knippen wij een cirkel van katoen en een van jute met een doorsnede van 20 cm en een reep van 60 x 80 cm.

Wij beginnen met het versieren van deze reep.

Op 10 cm van de onderrand stikken wij het schaatsenband op,

1 cm daarboven halen wij, evenwijdig met dit band, 6 draden van het weefsel uit. Door de brede gleuf die hierdoor ontstaat halen wij, drie op drie neer, het groene biais. Met een gekleurde draad, oranje bijvoorbeeld, maken wij een steelsteek over het band (zie foto). Twee cm daarboven wordt op een onderlinge afstand van 1 cm het zigzagband opgewerkt, eerst het rode, daarna het groene; 1 cm daarboven halen wij weer 6 weefseldraden uit, nu rijgen wij het groene biais door. De bovenste versiering, de persoonlijke noot van deze tas, bestaat uit veertien rondjes van restjes wol. Hoe kleuriger deze rondjes zijn, hoe beter. Voor elk van deze rondjes haken wij een ringetje van 4 lossen, waarin 16 stokjes. De volgende toer, van een andere kleur, bestaat uit 32 stokjes; in ieder stokje van de vorige toer worden nu dus twee stokjes gehaakt. Ten slotte wordt elk rondje met twee toeren vasten in afstekende kleuren omgehaakt.

De cirkeltjes, die ieder een doorsnede van ongeveer 6 cm hebben, worden opgenaaid. Bij wijze van blaadjes zijn boven de cirkeltjes enkele steekjes in groene wol gemaakt.

De reep stof wordt dichtgestikt, de bodem ingestikt en ook de voering naaien wij in elkaar. De cirkels van karton worden op de bodem bevestigd, waarna de voering in de tas wordt genaaid. De ringetjes voor de sluiting worden op gelijke afstanden — 7 cm van de bovenrand — op de tas bevestigd. Het koord voor de sluiting knippen wij in twee gelijke delen, die in tegengestelde richting door de ringetjes gehaald en vervolgens geknoopt worden.

A B C D

A C B D

A B C D

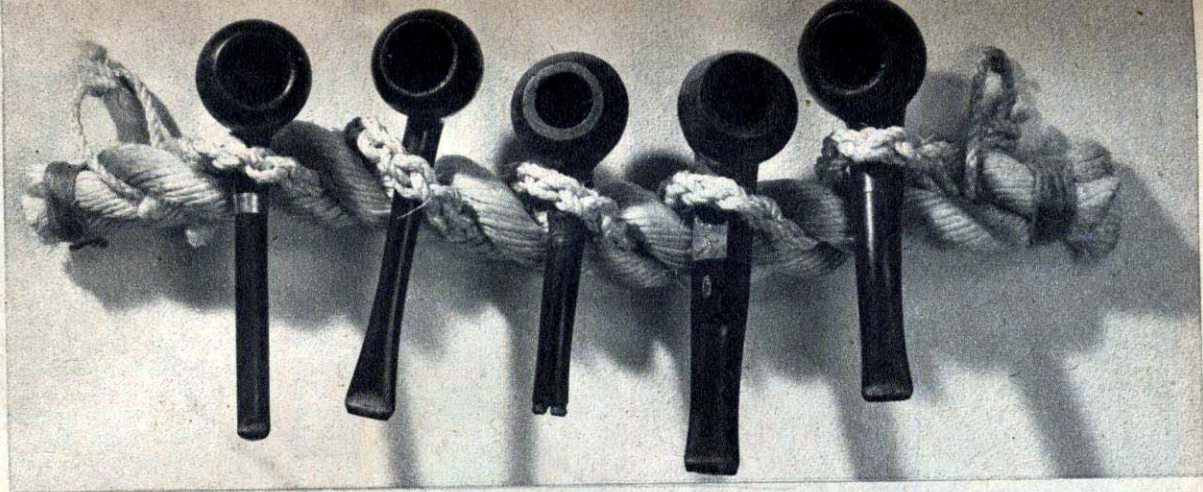

A D C B

A B C D

A C D B

De keus van Zwarte Piet

Een tabakszak, die zelf gemaakt is, zal menige man een dankbare glimlach ontlokken. Over het algemeen staan de heren der schepping sceptisch tegenover zelfgemaakte geschenken; het meeste succes boeken wij gewoonlijk, wanneer wij onopvallend, maar mooi materiaal kiezen en wat het model betreft niet te veel afwijken van het algemeen gebruikelijke.

Deze tabakszak, waarin ook de pijp een plaatsje vindt, is gemaakt van soepel bruin suède, voor het tabakszakje is een stukje zeildoek gebruikt. Het patroon van het één zowel als van het ander is op ware grootte gegeven. Wij knippen eerst het zakje voor de tabak en naaien dit in elkaar. Vervolgens naaien wij de ritssluiting in en het zakje daarover (zie foto). Daarna naaien wij de zak dicht; bij het dichtnaaien van de zijkant zorgen wij er voor, dat het zeildoek meegenaid wordt.

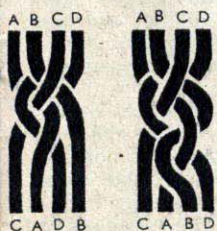

EEN ORIGINEEL PIJPENREK,

gemaakt van 40 cm sisaltouw van 24 mm dikte, 6 m sisaltouw van ongeveer 3 mm dikte en 75 cm paktouw. Gezamenlijke kosten ongeveer één gulden.

Het dikke touw werken wij aan beide einden af met het paktouw. Wij leggen hiervoor de eerste 10 cm van het touw dubbel, evenwijdig met het dikke touw, en winden hierom ongeveer 15 slagen van het dwarse touw. Wij halen het einde van het touw door de lus en knopen de beide einden samen. Nu delen wij het dunne touw in twee gelijke delen en maken hiervan een zogenaamde „ronde platting”. Deze bestaat uit twee slingers, die in elkaar grijpen, zie tekening. Van de gegeven tekening behoren dus A en D en B en C bij elkaar. Als wij een lengte van ongeveer

60 cm hebben, wordt de platting met een stukje paktouw op dezelfde manier als het dikke touw afgewerkt. Vervolgens wordt dit gevlochten koord door het dikke touw gewerkt, zoals de foto dit duidelijk laat zien. Wij laten hierbij ruimte, dus lussen, die groot genoeg zijn voor de steel van een pijp, open. Om het „rek” op te hangen, knopen wij ten slotte aan ieder einde een lusje.

DAG SINTERKLAASJE!

DOOR

MARIJKE VAN RAEPHORST

Met een flinke klap viel de stenen olifant in stukken en moeder en zoon begonnen tegelijk de inhoud, die naar alle kanten wegrolde, te vergaren en te tellen. Martha rangschikte de stapeltjes dubbeltjes en centen en keek belangstellend naar haar jongen.

„We komen een heel eind, geloof ik.”

„Mét tabak,” zei hij glunder. Toen betrok zijn gezicht. „Maar 'k heb nog bijna niets voor de kleintjes.”

„Daar zorg ik dan wel verder voor,” troostte Martha, „ze krijgen genoeg, hoor! Maar heb je al iets voor mij?”

„Al lang klaar. Met vader gekocht,” zei Pieter ernstig. „En 'k ga nou maar ineens op die pijp af.”

Martha ruimde de scherven op en bedacht verwonderd, hoe vlug de kinderen haar bij veel dingen al niet meer nodig hadden. Hij was toch pas twaalf, Pieter. Maar enig, zoals hij dit jaar in actie was voor Sint! Het zou een ouderwets-gezel-

lige avond worden. Vroeg beginnen, voor de kleintjes. En als die naar bed zijn, nog spelletjes met Pieter. Ze ging een heleboel lekkere dingen bakken, het kón nu ten minste weer... Martha trok zingend naar de keuken en zette Treesje op een hoge stoel bij de kraan, met de grote káns over tien minuten het druipende kind weer te moeten verschonen. Maar het gaf niet, het leven werd weer goed! De kinderen gezond... Ton plezierig werk en gelukkig eens vrij op Sinterklaas-avond, boter en suiker zonder bon!

Plotseling pakte zij Treesje, nat en wel, in haar armen: „En jį krijgt een nieuwe jurk, een blauwe jurk met bloemetjes!” zong ze.

„Nee!” gilde Treesje weerbarstig en werkte zich los, want ze wilde de kraan!

„Wat gebeurt hier?” Ton Herkelens stond op de drempel verbaasd de herrie aan te kijken. „En er brandt wat,” zei hij.

Verschrikt nam Martha twee pannen tegelijk van het gasfornuis.

„Niets,” zei ze toen, „we fuiven vast wat vooruit voor Sint-Nicolaasavond.” Ze gaf hem een zoen en zette natte Treesje op zijn arm.

„Fijn toch, Ton, dat we nu bij elkaar zijn. Voor Pieter ook veel gezelliger op zo'n avond. Dat jog is druk in de weer voor ons, geloof ik.”

„Tja...” antwoordde Ton. Maar Martha, weer bij de pannen, zag niet hoe hij op zijn lippen beet en in gedachten een blonde krul van Treesje om zijn vinger wond.

„Pieter wordt flink,” zei hij alleen.

Die avond zaten zij rustig tegenover elkaar aan tafel. Martha, omringd door lapjes en patroontjes, prutste aan het nieuwe jurkje en Ton werkte voor kantoor. Martha genoot bewust de vredige stilte na de roezige kinderdrukke van 's middags. Toen zij hem een kop koffie overreikte, schoof hij plotseling zijn boeken weg.

„Zeg, Mart, wij moeten eens praten — eh — over Sinterklaas-avond, bedoel ik.”

„Weét je niets voor me?” plaagde ze.

„Nee, daar gaat het niet over.” Hij wipte zijn stoel achterover en keek strak naar het plafond.

„Kunnen wij niet heel vroeg Sint vieren om de kleintjes, bij voorbeeld 's middags al, dan kom ik wat vroeger thuis, zie je.”

„Reusachtig.” Martha naaide opgewekt verder. „Dan hebben we nog een hele avond voor onszelf en Pieter, met de radio, die zal wel leuk zijn... en wat lekkers en het nieuwe spel dat Pieter krijgt.”

„Ja, maar dan zou ik er 's avonds niet zijn.”

„Jij niet? En we zouden nu eindelijk eens...”

„Dat weet ik ook wel, Mart, en het is ook jammer, maar luister nu eens.”

„Toch niet voor de radio?” zei Martha ineens vinnig.

„Het wordt wel uitgezonden, denk ik, maar ik doe het toch niet bepaald voor de radio. Het is voor de kinderen van oorlogsslachtoffers.”

„Dat kan dan toch best op een andere avond. De meeste openbare Kerstfeesten worden toch ook niet op Kerstmis gehouden? Dan horen de mensen in hun eigen gezin!”

„Hier gaat het om allemaal gezinnen zonder vader,” zei Ton stil. Zijn ogen stonden moe. Hij had dit verwacht. Vijf jaar lang was dit het

grote struikelblok geweest in hun huwelijk. Zijn werk aan de krant en voor de radio.... altijd weer was het oorzaak, dat hij ontbrak op feestdagen en bijna op alle ogenblikken, als een gezin bij elkaar hoort te zijn. Martha had er zich eerst in geschikt. Het was immers zijn werk! Maar langzamerhand werd zij geprikkeld en jaloers op andere vrouwen. Het werd een steeds terugkerende klacht: „Ik zit altijd alleen met de kinderen!” Tot hij gekozen en het oude werk vaarwel gezegd had. Nooit zou zij begripen, hoeveel dit hem kostte. Nooit zou zij weten hoe hij, nu nóg, hunkeren kon naar een toneelavond, een nieuwe Franse film, het debuut van een jonge violist.... om dan dadelijk daarna thuis te kunnen schrijven, alles wat hij gevoeld en gedacht had in die ogenblikken.

En nu dit kantoorwerk. Nerveus schoof hij de boeken uit elkaar. Nooit zou het hem geheel bevredigen. Het was zijn broodwinning, iedere dag opnieuw. Maar Mart had hij gelukkig gemaakt met zijn besluit. Als zij hem precies op tijd aan de maaltijden zag komen, 's avonds rustig tegenover haar zag zitten, kon zij hem zó dankbaar aankijken, dat hij het toch weer de moeite waard vond en zijn verlangen naar vroeger diep verborg. Maar nu.... deze ene avond....

„Kijk,” zei hij en wachtte tot Martha hem aankeek. „Ik kón dit echt niet weigeren. Begrijp je dat niet? Het zijn gezinnen van de oorlogsslachtoffers, vrouwen en kinderen, die het op zulke feestavonden erg zwaar hebben, vooral met Sint, omdat je die avond alleen maar vrolijk kunt vieren.”

„Pieter en ik zitten dan toch ook alleen,” zei ze stug. „En waarom niet op vier December of op de zesde?”

„Het gaat er om, dat ze juist de avond zelf een beetje prettig door komen.”

„Was er niemand anders die dit doen kon? Je bent nu toch niet meer bij de omroep!”

Toen begon Ton Herkelens ondanks zichzelf te lachen.

„Omdat ik zo'n echte vlotte Sinterklaas ben en ze gewoon geen tweede zo kunnen vinden!” Hij stond op en pakte Martha bij de schouders.

„Toe, wees gezellig, Mart, en begrip dit. Voor ons is het één avond en die vrouwen zitten altijd zonder man....”

Maar Martha bewoog zich ongeduldig en naaide vlug verder. „Dat die vrouwen het zwaar hebben, geloof ik direct, maar dat zij op de eerste Sintavond, die jij nu eens rustig thuis zou zijn, speciaal jóu nodig hebben, jij die toch ook kinderen en een vrouw hebt.... nee, dat wil er bij mij niet in.”

„Je krijgt een extra-cadeautje,”

Het geschenk, dat het hart
van iedere vrouw bekoort...
een flacon *Cordon Rouge* of
Cordon Vert... heerlijk frisse,
zacht geparfumeerde Eaux de Cologne
van COTY, het merk met
wereldvermaardheid!

Coty
PARIS

Importeur: Henk van Mierlo, Amsterdam

WILL'S ZWARTE LIPSTICK

geeft niet af aan kopjes en
cigaretten en is **kissproof**

Will's Mfg. Cy. New York N.Y.

Het fraaie, sterke

is er weer!

TAFELLINNEN
(heel- en halfinnen)

HUISHOUDDOEKEN
fraaie dessins.

Ga eens kijken in onze filialen

N.V. Koninklijke Weverij
VAN DIJK
FABRIEK TE EINDHOVEN

FILIALEN: Tilburg, Markt 38
Amsterdam, P. C. Hooftstraat 44
Rotterdam, Nieuwe Binnenweg 167
Den Haag, L. v. Meerdervoort 54
Maastricht, Wijkerbrugstraat 9b
Utrecht, Zadelstraat 22
Arnhem, Ketelstraat 2
Nijmegen, van Welderenstraat 96
Breda, Eindstraat 20

zei hij met een matte glimlach, „en we zullen er 's middags zo'n feest van maken, dat jullie me 's avonds niet eens mist!”

Martha bleef zwijgen en stil werkten ze verder.

Als het om geld of een of ander erebaantje ging, zou ik mij direct terugtrekken, peinsde Ton. Maar hier... nee, ik mag niet bedanken voor zoiets, ik zou het trouwens niet eens kunnen....

Nog vier dagen vóór Sinterklaas. Pieter werkte geheimzinnig op zolder en verbood allen de toegang, wat veel spektakel gaf met de kleintjes, die ieder ogenblik de trap op kropen. Martha had een flink aantal pakjes gemaakt, maar het eerste enthousiasme vond zij niet meer terug. Ze schreef twee regeltjes, waar het eigenlijk een lang vers moest zijn en bij iedere verrassing bleef op de achtergrond de wrevel, dat Ton toch weer de gehele avond weg zou zijn. Weer voelde zij de ellendige twijfel, die haar de eerste jaren van haar huwelijk zo bang had gemaakt. Of Ton werkelijk zo weinig om haar en zijn huiselijk leven gaf, dat hij er altijd weer zo gemakkelijk uittrok. Thans had hij ander werk en was alles zo heerlijk rustig geworden en nu, tóch....

Annemieke van vijf eiste steeds haar aandacht op voor het feest. „Hij komt op 't schooltje, mam, en hij was al op straat vanmiddag en bij Pieter voor 't school liep er óók een, hoe kan dat nou? En mam, mogen Treesje en ik opblijven 's avonds?”

„Nee,” zei Martha ineens kort tegen het kind. „'s Middags is het feest en 's avonds gewoon naar bed. Vader is er tóch niet!”

„O!” Annemieke's opgewonden snuitje betrok en stil verdween ze naar de speelhoek. En Martha vroeg zich verwonderd af, waarom ze voor de kinderen niet heel gewoon en gezellig kon doen. Annemieke kón toch wel bij Pieter een uurtje opblijven? Maar ze zei het niet. 's Middags zouden de kinderen wel pret maken en 's avonds.... ach, voor haar kwam het er immers toch niet op aan?

Warm en opgewonden verdwenen de kleintjes onder de deken. Annemieke was steeds nog zoekend naar kraaltjes, want natuurlijk had zij de prachtige nieuwe doos mee naar bed genomen en deze was omgekiept. En Treesje.... Ton Herkelens keek vertederd naar het proestend hoopje mens, dat dadelijk, nadat hij het zorgvuldig had toegedekt, weer vlot de stevige beentjes opwipte en volkomen bloot lag. Een blik op zijn horloge deed hem echter naar beneden rennen.

„Toe, Mart, die kleine is er nog niet goed onder. Maar 'k móét m'n trein halen. Tot vanavond, hoor! Wacht maar niet als het erg laat

wordt.” Maar toen hij haar smalle gezichtje, dat door de cadeautjes en het feest met de kinderen weer helemaal opgeklaard was, opnieuw zag betrekken, zei hij nog gauw: „Ik kom zo gauw mogelijk, hoor!”

De deur sloeg dicht. Met Pieter samen vouwde zij alle papieren netjes op en gaf de cadeautjes een plaats. Toen zij de jongen verrukt over zijn nieuwe passerdoos gebogen zag, was zij plotseling blij om deze grote zoon, die bij haar zou zijn, die nog gezellig zou napraten en genieten van de boterletter en de zelf-gebakken speculaas.

Om half acht draaide Pieter ongevraagd de knop van de radio om. Ze vielen midden in een causerie over het vliegwezen. Hij zag de geïrriteerde blik van zijn moeder.

„Hè, 't is nu zo lekker stil! Met de kleintjes kun je nooit eens goed luisteren.”

„Goed dan,” knikte zij en luisterde geduldig mee naar bijzonderheden, die haar niets zeiden. Toen kwam het Sinterklaasfeest.

„Kinderen,” klonk een heldere stem, „dadelijk komt Sint Nicolaas hier. Maar de weg is donker en zijn auto komt van heel ver! Laten we maar vast eens zingen!”

„O, kom er eens kijken, wat ik in mijn schoentje vind, alles gekregen van die goede Sint!

Een pop met vlechten in 't haar....”

Pieter boog zijn instrumentjes in en uit en neuriëde genoeglijk mee. Martha breide en schoot heerlijk op aan Ton's grijze sokken. Zij gevoelde zich bij het luisteren naar die hoge kinderstemmen een beetje geroerd en vrediger dan in al die laatste dagen.

Het ene liedje volgde het andere. Tot in de plotselinge stilte de bekende stem door de radio klonk.

„Kinderen, het had een haar gescheeld, of ik was niet bij jullie kunnen komen vanavond. Mijn paard had zijn voet verstuikt....”

„Een auto! Het was een auto....” riepen de kinderen.

„Ja, natuurlijk,” sprak sussend de oude Heilige, „omdat mijn paard nu ziek was, kwam ik ook in een auto.”

Pieter's ogen lachten, toen hij zijn moeder aankeek. Er was ook een beetje trots in. Zijn vader toch!

Even later waren ze weer aan het zingen:

„De zak van Sinterklaas,
Sinterklaas, Sinterklaas,
de zak van Sinterklaas, o, jongens, jongens, 't is zo'n baas!”

Martha ging naar de keuken en betrapte zich er op, dat ze ook meezong:

„.... daar stopt hij blij van zin,
de hele, de hele, de hele wereld in!”

Niet in de hele wereld, dacht ze, maar toch wel overal in ons land wordt nu Sint gevierd. Zélf's bij die

vierhonderd vrouwen en kinderen waar Ton nu is.

„Wat zijn het eigenlijk voor kinderen daar bij vader?” vroeg Pieter, toen zij weer binnenkwam.

„Die na de oorlog geen vader meer hebben. Daarom doen ze het juist nu, omdat het anders thuis een erg nare avond geworden zou zijn, begrijp je?” Ze hoorde zichzelf het argument van Ton herhalen, zonder het vreemd te vinden. Nu haar eigen kinderen vanmiddag zo vrolijk en gelukkig waren geweest en ze al die stemmen hoorde, zo blij verwachting, begon zij zich in te denken, dat Ton werkelijk niet had kunnen weigeren.

„t Idee, dat vader hier niet meer was,” zei Pieter ineens, terwijl hij aandachtig drie cirkels met lijnen ging verbinden. „Hij is wel eens weg, zoals nu, maar hij komt altijd toch weer thuis.”

Martha keek opletend naar het jongensgezicht tegenover haar. Zij zag aan de uitdrukking, hóe verschrikkelijk hij het vinden zou, als Ton eens voorgoed was weggebleven.

„Ja,” zei ze uit de grond van haar hart, „vader kwam gelukkig altijd weer terug. Het is nu ook geen oorlog meer...”

„O, maar daar hoeft het toch niet altijd oorlog voor te zijn, dat kan toch anders ook...?” haperde hij.

Verschrikt keek Martha het kind aan. Het had als een terechtwijzing geklonken. Natuurlijk, je kon een ongeluk krijgen, je kon...

„...Dág Sinterklaasje, dag, dag, dag, dag zwarte Piet!” zong 't koor.

Je kon het óók thuis niet meer prettig vinden, dacht ze plotseling. Als je elkaar niet begrijpt. Als iemand zóveel voor je over heeft als Ton, als die zijn werk, waar hij zó van houdt, aan de kant zet en je begrijpt hem dan nog niet, als hij voor één keer...

„Dág, dág, Zwarte Piet!” joelde Pieter, die alweer vergeten was, waarover zij spraken.

Maar Martha borg het breiwerk weg. Ze ging opnieuw koffie filteren en een stuk boterletter in de oven leggen. Want over drie kwartier kon Ton nu thuis zijn, weer bij hen terug. En als Pieter dan in bed lag, zouden zij samen nog kunnen praten over vanavond, over alles! Goddank, dat zij het nog konden uitpraten... al die moeders daar in de zaal...

„... En verder brengen wij een hartelijk woord van dank aan de mensen, die deze feestavond wilden verzorgen. Ongetwijfeld waren ook zij graag in hun eigen gezin gebleven. Maar als wij werken voor het geluk van anderen, voelen wij ons eigen gemis niet erg meer.”

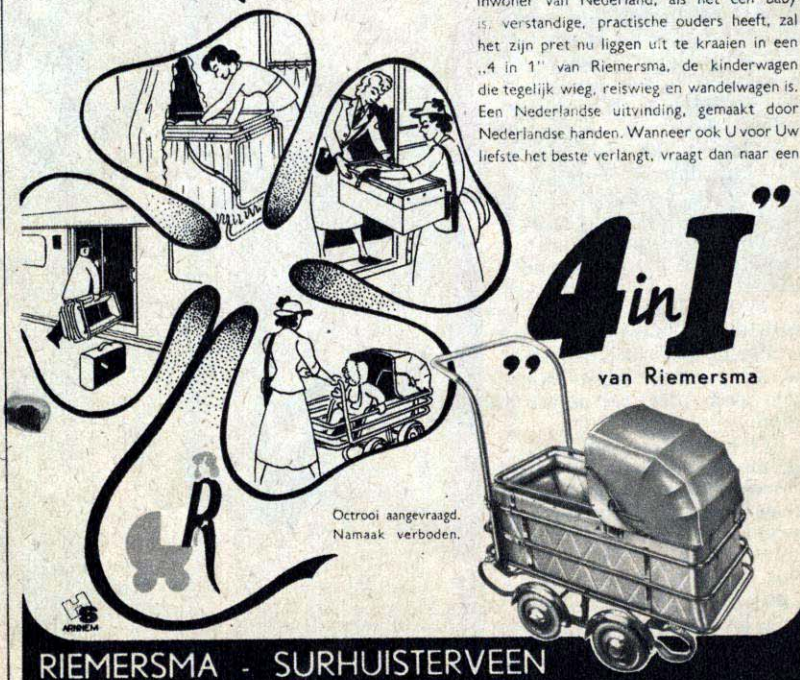
Martha draaide de radio af en klopte Pieter op de schouder.

„Kom jong, aan alles komt een eind. Ook aan Sint! Naar bed jij!” En haar ogen glansden.

Wanneer de 10.000.000 ste

inwoner van Nederland, als het een baby is, verstandige, praktische ouders heeft, zal het zijn pret nu liggen uit te kraaien in een „4 in 1” van Riemersma, de kinderwagen die tegelijk wieg, reiswieg en wandelwagen is. Een Nederlandse uitvinding, gemaakt door Nederlandse handen. Wanneer ook U voor Uw liefste het beste verlangt, vraagt dan naar een

Ik wil zo graag mooi zijn!

Helaas worden we niet allemaal mooi geboren, maar wij kunnen er zelf veel toe bijdragen om ons uiterlijk te verfraaien en door charme, allure en distinctie onze verschijning meer attractief te maken.

Wanneer we niets doen om er fris, vrolijk en gezond uit te zien, wanneer wij ons bij de minste tegenslag laten gaan en er onverzorgd bijlopen, kan men onmogelijk verlangen, dat „men” van ons zegt, dat wij charmant en aantrekkelijk zijn.

Wij kunnen er zoveel beter uitzien met een beetje moeite en vooral als we het accent leggen op onze eigen stijl.

Ons figuur, onze make-up, ons kapsel met daarnaast alles, wat met onze kleding te maken heeft, moet het geheim verraden ener harmonieuze persoonlijkheid. De verborgen aantrekkelijkheden moeten wij weten te benutten en onze gezichtsfouten of bedenkelijke tekortkomingen in ons figuur mogen ons niet van de wijs brengen. Integendeel, deze kunnen soms zelfs tot stimulans dienen voor het accentueren onzer charmes.

Wij moeten onze persoonlijkheid naar voren brengen. Wij moeten zoeken, waar het zwaartepunt ligt, dat ons aantrekkelijk maakt. Zelfkennis, bestudering der verschillende fouten is de eerste stap in de goede richting. We moeten onze houding leren verbeteren. We moeten leren lopen en op ons figuur letten. Er valt zelfs meer dan dat te bereiken door de wil om mooi te zijn.

a. Wij beginnen des morgens met het maken van eenvoudige gymnastische oefeningen.

b. Wij volgen een verstandig dieet, als we te zwaar zijn. We houden het oog op onze proporties, want we mogen ook niet te mager worden.

c. We letten op onze houding in het algemeen, op de bewegingen van onze handen en het plaatsen van onze voeten.

Op het ogenblik is het de tijd van de appels. We beginnen 's morgens al met het eten van een ongeschilde appel.

d. En ten slotte zijn we meedogenloos in het constateren van onze gelaatsfouten.

EENVOUDIGE GYMNASTISCHE OEFENINGEN

a. Ter vermagering van heupen en het doen verdwijnen van maagvet noem ik het zogenaamde fietsen en het wippen als gymnastische oefeningen.

De fietsende oefening wordt plat op de rug liggende uitgevoerd. Terwijl de armen gestrekt langs het lichaam worden gehouden, gaat men op de handen liggen en nu begint men met de benen fietsende bewegingen te maken.

Het zogenaamde wippen is veel lastiger, hier worden de armen, alsmede de handen langs het lichaam gestrekt. Wij liggen ook weer plat

op de rug en nu moeten we ons langzaam opheffen, zonder het hoofd te bewegen of ook maar in het minst vooruit te steken. Wij trachten een zittende houding aan te nemen en gaan dan weer langzaam terug en plat liggen.

Als afwisseling de gestrekte benen langzaam naar boven bewegen, zover ge kunt en weer terug.

Bij deze gecombineerde oefeningen vermageren de heupen en het maagvet verdwijnt.

EEN VERSTANDIG DIEET

b. Vermijd het eten van meel-spijzen, van dikke soepen, aardappelen, erwten, bonen, boter, kaas en room. Snoep niet, drink geen alcohol en gebruik geen suiker. Er blijft genoeg over: sinaasappelen en tomaten, bruin- en roggebrood,

*Het gezicht wordt met een
fond de teint ingeklopt ten
einde de huid te bescher-
men en de maquillage te
doen slagen.*

*Wij maken onze wenk-
brauwen als we ze epileren
vooral niet te smal en trek-
ken de haartjes uit in de
richting van de haargroei.*

verse groenten, vlees en vis enzo-
voort. Men moet vooral vermijden
om tussen de maaltijden in te eten.

Zelfs de jaargetijden doen ons
ideeën aan de hand voor een ver-
standig dieet. Bijvoorbeeld: op het
ogenblik is het de tijd van de ap-
pels. Wij beginnen 's morgens al
met het eten van een appel, die niet
geschild is. Wij eten verder appels
als rauwkost, vermengd met onge-
kookte haver-mout. We eten appels
als moes, zonder suiker. Dit appel-
dieet voorkomt een hongerig gevoel
en in plaats van een kop thee of
een kop koffie eet ge een appel, en
hebben we dorst, dan drinken wij
appelsap.

Vanzelfsprekend moet u verder
verstandige kostjes eten. Onze
grootmoeders wisten reeds, hoe
goed een appelkuur was, al sprak-
ken zij dan alleen maar over de
frisheid van de teint en de regeling
van het maag- en darmsysteem!

ONZE HOUDING IN HET ALGEMEEN

c. Wat uw houding betreft, is het
heus geen kwaad idee, om met een
zwaar boek op het hoofd over een
krijtstreep in rechte lijn door uw
kamer te wandelen. En wel honderd
keer heen en weer.

Zeker heeft u wel eens met be-
wondering horen spreken over de
oosterse vrouwen, die zulk een
prachtige gang en houding hebben,
doordat ze van haar jeugd af op
het hoofd kruiken en andere lasten
dragen. Haar rhythmische gratie
vertoont een volkomen beheersing
van haar spieren en het evenwicht-
tje, dat van haar uitstraalt, is
haar grootste bekooring.

Indien u slechts voor een tiende
gedeelte u hiervan iets eigen weet te
maken, zijt u op de goede weg om
allure en charme te bemachtigen.

Het beste is, om de bovenge-

noemde methode toe te pas-
sen te zamen met een vrien-
din, zodat u elkaar op de
verkeerde houdingen attent
kunt maken.

d. Ik sprak reeds over het
meedogenloos constateren
van uw gezichtsfouten. Hier-
toe is het nodig, dat uw
toilettafel niet in een donke-
re hoek van uw slaapkamer
staat, maar dicht bij het
raam, en zó, dat het licht in
de spiegel valt en ge alle
tekortkomingen van uw ge-
zicht duidelijk kunt waarnemen.
Wilt u met electrisch licht werken,
dan moet 't geen poesmoosie sche-
merlamp zijn, die u naast uw toilet-
tafel hangt, doch het liefst een
treklamp, die men als een harmo-
nica kan uittrekken en richten.

Nadat u de verschillende fouten
hebt geconstateerd en uw gezicht
met een vanishing cream, fond du
teint, hebt bewerkt, kunt ge met
experimenteren beginnen, bijvoor-
beeld:

Teken uw onderlip eens groter
dan u gewend is.

Leg op uw oogleden de ogen-
schaduw eens niet vlak tegen de
oogrand, waar de wimperharen

beginnen. Gebruik geen zware kleu-
ren, doch bijvoorbeeld de huidkleur
en verdeel de schaduw eens iets
meer naar de wenkbrauw toe.

Meng uw poeders eens anders.
Hiervoor neemt ge een knikker en
schudt vier of vijf kleuren poeder in
een bakelieten doos met schroef-
deksel of tracht uw ega's cocktail-
shaker te lenen; deze is namelijk
voor dit doel zeer geschikt. Schud
de poeder met de knikker flink door
elkaar en ge zult verbaasd zijn over
het prachtige resultaat. Zoek net zo
lang tot de kleur poeder mooi bij
uw huid en ook bij uw ogen en haar-
kleur past. Laat bij het epileren
uw wenkbrauwen eens
wat breder staan.

Wees bij alles zeer kri-
tisch en niet gauw tevre-
den over het effect. Haal
desnoods de vanishing en
de poeder er weer af, als
het resultaat u niet aan-
staat, meng dan opnieuw

*De ogenschaduw leg-
gen wij eens niet vlak tegen
de oogrand, waar de wimperharen
zijn ingeplant, maar verdelen de
schaduw eens iets meer naar de
wenkbrauwen toe.*

de kleuren van de poeder en begin
met een nieuwe make-up.

Meer dan twee keer moogt ge dit
niet doen, daar uw gelaatshuid door
het demaquilleren te veel te lijden
heeft.

Met de toepassing der hierboven
opgesomde mogelijkheden zal uw
wens om mooi te zijn zeker verwe-
zenlijkt worden. Gerda Slemmer

WEIL

PARFUMEUR - PARIS

De nieuwste creatie
PADISHA
een zeer lang
houdbaar parfum

Andere reeds
beroemde parfums:

Zibeline - Noir
Cassandra - Bambou
Antilope - Chinchilla

Verkrijgbaar in:

Parfum - Lotion
Badolie - Savon

Imp.: H. Mesker N.V., Den Haag

Een kamertuintje

ALS GESCHENK

Er zijn zo van die wensen welke ongezegd blijven! Op onze verlanglijst prijkt eerder een chocolade-letter, een kalender of een boek dan een plantje, want de kinderen vinden dat geen écht Sint-Nicolaas-cadeau. Dit moet je kunnen inpakken op een manier, dat niemand raadt, wat er in het pak zit! En een plant kan immers nooit een surprise zijn?

Toch denkt het „slachtoffer” in kwestie, dat zo erg graag de vensterbank wat opgeluisterd zou zien, daar anders over. Tientallen keren voerde haar weg langs de bloemenwinkel in de buurt, waar zo'n schattig kamertuintje stond. Ach, u kent ze allemaal wel, die langwerpige vierkante bakjes van kunst-aardewerk, met de beeldigste bladplanten opgemaakt, bakjes, waarvan we maanden en soms zelfs jaren kunnen genieten en die door hun vorm geschapen zijn voor onze vrij smalle vensterbank, waar een ronde kom wel eens een obstakel kan zijn! Voor vele huismoeders blijft het kamertuintje een onvervulde wens, want het is nog al prijzig en niet berekend op spaarcenten van de kinderen, afgezien nog van het feit, dat de kinderen niet over zulk een cadeau zouden denken, omdat het niet gezellig is!

Toch moeten we er eens aan denken, hoe zeer zo'n kamertuintje in de smaak zou vallen. Voor de meesten is deze attractie veel groter dan die van een plant alleen, omdat er meer aan te ontdekken valt en het dus werkelijk vol verrassingen kan zijn!

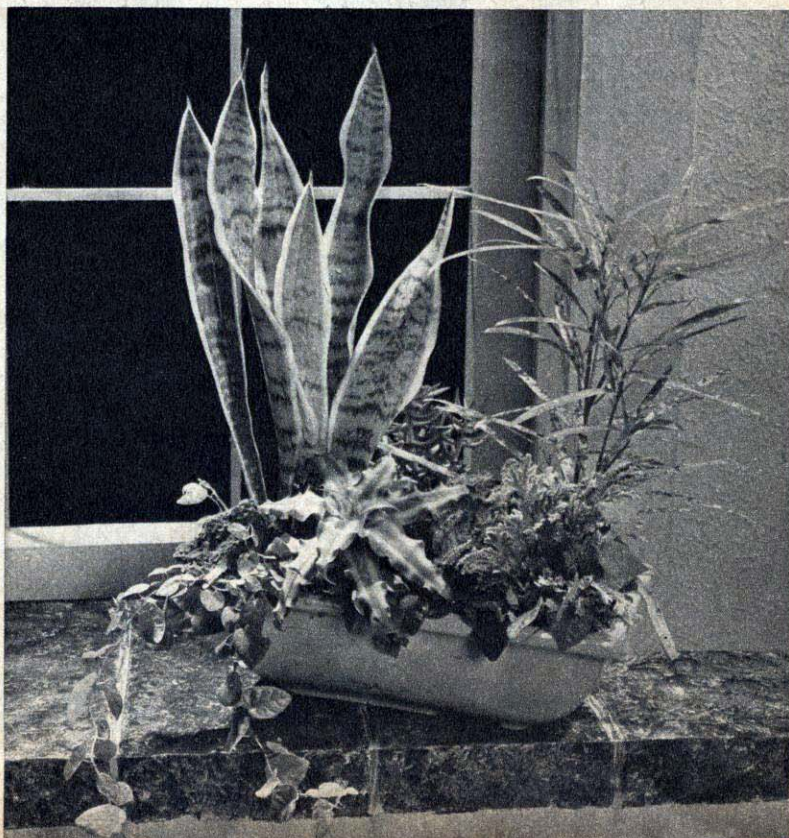
Wie een beetje handig is, smaak heeft en gevoel voor proporties, kan zelf heel goed een eenvoudig kamertuintje samenstellen. Wonderen kunnen we op die manier verrichten met een gewone aardewerk kom, zo een, waar we ook bollen in kunnen planten, hoe eenvoudiger, hoe mooier; geen druk decor, want dan komen de plantjes niet zo tot hun recht. Natuurlijk zijn er combinaties te over. De een zoekt het uitsluitend bij cactussen en maakt er een echte woestijntuin van, vol grillige zuilen, stekele schijven en meloenachtige vormen. Een tweede voelt meer voor vetplanten, waarmee weer een geheel ander effect teweeg wordt gebracht, en een derde, wars van alle moderne grilligheid, bepaalt zich weer uitsluitend tot bloeiende miniaturplantjes, besheestertjes, varens en mosjes. Zo kunnen we uit onze eigen plantenvoorraad het een en ander combineren, stekjes van voorjaar en zomer, een paar

*Als
paar gesmeed*

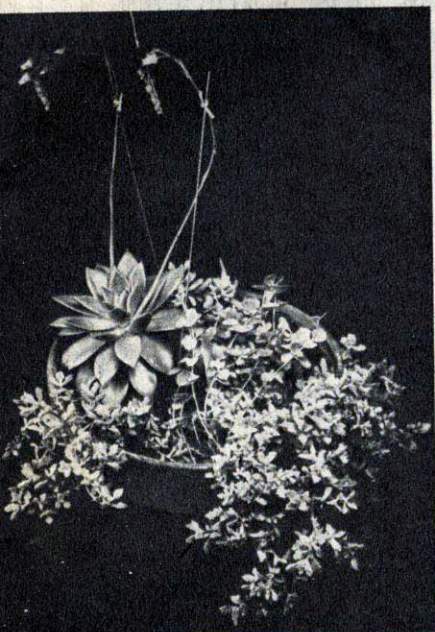
Niet twee willekeurige ringen zijn symbool van Uw liefde, maar HDZ-ringen, als paar voegloos gesmeed uit het edelste goud. Vraag Uw goudsmid naar de collectie met het vermaarde HDZ-meesterteken naast de Rijkskeur!

In goudsmidszaken met het HDZ raamschild, een prachtcollectie HDZ ringen, in lichte en zware uitvoering, voorradig.

aardige rozetten van echeveria of sempervivum, een bromeliastek, een stukje sansevieria of wat we kunnen missen.

In de bloemenwinkels kunnen we voorts op 't ogenblik ons hart ophalen. Wat denkt u van zo'n toefje witte heide, een klein varentje, bijvoorbeeld adiantum er bij en een pernettya met lila rose bessen, die het geheel afwerkt en de sierlijkheid verhoogt? Ook de oranjebessen van de capsicum (solanum capsicastrum) zijn een vreugde in de winterdag, ook zij zijn er tegenwoordig in miniatuurformaat en ook zij kunnen met varentjes of mosjes (selaginella) aange-

vuld worden. Kleine schaalpjes en kommetjes zijn er al van vijfenzeventig en negentig cent en we kunnen het geheel zo duur of zo goedkoop maken als we zelf willen.

Op de foto is een schaalbeplanting met vetplanten weergegeven, los van opzet, zonder toch slordig te zijn. Een paar overhangende mesembrianthemums deltoides (driekantige middagbloemen) zijn op de voorkant zichtbaar, een enkele echeveria agavoides er bij met een glanzende bladerrozet en sierlijke bloemstengels en als tegenhanger een sedum sieboldii, met rose bloempjes in de nazomer. Daar deze laatste zijn blad in de winter verliest, is aanvulling met een aloë variegata (patrijsveer) of iets dergelijks aan te raden!

Voorbeelden te over om met weinig kosten toch een aardig cadeautje te maken. En zou dat geen goede oplossing zijn voor hen, die niet kunnen handwerken, breien, knutselen of tekenen en toch iets willen brengen van eigen werk?

A. C. Muller-Idzerda

RONDO DAT'S UNION EDEL RONDO DAT'S UNION EDEL

Señorita
Rondo (uit het stamland van de fijnste cacao)
opent voor U
een huisje vol
gezelligheid

Alleen al aan geur en kleur merkt U direct: Union cacao is anders... beter wonderlekker

en gezond. Een tractatie voor groot en klein. U proéft de Rondo kwaliteit.

Rondo dat's

Union

EDEL

RONDO DAT'S UNION EDEL RONDO DAT'S UNION EDEL

De nieuwe DÉPI zuigfles

'n verbluffend praktische Amerikaanse vinding

Ideaal om gevuld mee te nemen
Hermetische sluiting, speen blijft steriel

Ventielopeningen in speen maken het nare dichtklappen onmogelijk

Extra wijde hals - dus makkelijk vullen en schoonmaken

Zeskantige fles, glijdt niet uit de hand, rolt niet van de tafel

f1.10

Haal zo'n Dépi zuigfles
direct bij Uw drogist

DÉPI

de Amerikaans praktische zuigfles voor het gemak van de moeder voor de gezondheid van het kind.

DEPEX MEDICAL SUPPLIES

Heemraadssingel 131 Rotterdam

In 1917 — midden in de eerste wereldoorlog dus, toen het van groot belang was, om de bevolking van praktische raad te dienen in verband met de voedselkeus — bracht dr M. Hindhede in Denemarken een rapport uit over zijn ondervindingen met gort als voedingsmiddel.

Twee proefpersonen leefden respectievelijk vier en zes maanden zo goed als uitsluitend van gort met margarine en suiker; gedurende twaalf dagen kreeg de één dagelijks een halve liter melk en gedurende anderhalve maand gebruikten beiden bij hun in water gekookte gort dagelijks wat vruchtencompôte, de overige tijd werd bij het dieet geen andere toevoeging gegeven dan water.

Op dit rantsoen bleven beiden hun gewone werkzaamheden verrichten.

Hindhede's bedoeling was geenszins — zoals men het ten onrechte wel heeft willen voorstellen — een voeding aan te prijzen, die enkel uit gort, margarine en suiker zou bestaan; het was er hem uitsluitend om te doen een goed gebaseerde verklaring te geven voor de instinctieve voorkeur, die de Denen van oudsher voor gort hadden getoond.

De plattelandsbevolking, zo vertelt dr Hindhede ons in de inleiding van zijn rapport, nuttigde in schrijvers jeugd nog vrij algemeen tweemaal per dag gort: 's avonds warme gort met koude melk, 's morgens koude gort met warme melk. Bovendien bestond tweemaal driemaal per week het middagmaal uit gort.

Hindhede, die tot zijn zestiende jaar deze eetgewoonte van de West-Jutlandse boerenbevolking heeft gevolgd, constateert uit eigen ervaring, dat niet alleen de gort een goed voedingsmiddel bleek te zijn, maar dat ze ook steeds met smaak werd genuttigd, niettegenstaande het overvloedige en telkens weerkerende gebruik. Gort ging nooit tegenstaan.

De laatste tijd, zegt Hindhede, is er echter een neiging om — in navolging van de gebruiken in de stad — het gort-ontbijt en de avondgort te vervangen door wittebrood en koffie en hij vraagt

Ouderwets... MAAR GOED

zich af (in 1917), of we dit mogen beschouwen als een vooruitgang.

Ten opzichte van de koffie zeer zeker niet; die kan onmogelijk de melk in haar vele goede hoedanigheden vervangen. Wat het gebuilde brood betreft, vermoedde Hindhede, dat het niet op één lijn kon worden gesteld met de enkel van haar buitenste omhulsel ondane gerst, die we als gort kennen.

Dit vermoeden werd echter door gegevens uit de toenmalige vaklectuur niet met zekerheid bevestigd; er was over dit onderwerp bitter weinig te vinden en schrijver kan alleen een paar regels aanhalen uit König (Chemie der Nahrungsmittel), waarin gezegd wordt: „Gort wordt slecht verteerd”.

Deze uitspraak klopte allerm minst met Hindhede's eigen ervaringen van het gortgebruik in de praktijk; er was dus voor hem reden genoeg om zelf een grondig onderzoek in te stellen naar de waarde van het van ouds bekende Deense volksvoedsel.

Voor zijn doel koos dr Hindhede met opzet in water gekookte gort: een zo veelzijdig voedingsmiddel als melk zou immers aan de juiste waardering van de daármee bereide gort afbreuk kunnen doen. Een dieet echter van uitsluitend in water gekookte gort kwam Hindhede, als medicus, om twee redenen bedenkelijk voor: ten eerste wilde hij de smaak van zijn proefpersonen niet te veel dwang aandoen, ten tweede vreesde hij van een zo eenzijdige voeding min of meer ingrijpende ge-

volgen voor hun gezondheid. Daarom stelde hij hun voor om bij de in water gekookte gort hetzij melk, hetzij vruchtencompôte te gebruiken. Na enige tijd echter kwam van de proefpersonen, die zich voor het experiment even warm interesseerden als Hindhede zelf, het verzoek om de toevoegsels te schrappen. Waar zij zelf geheel de verantwoording van deze wijziging op zich namen, maakte Hindhede tegen het voorstel geen bezwaar; alleen hield hij zich steeds gereed, om bij de geringste storing in de gezondheidstoestand van zijn proefpersonen in te grijpen, maar... die storingen bleven geheel uit!

Doordat één van het oorspronkelijke tweetal proefpersonen in militaire dienst werd opgeroepen, beschikte Hindhede in 't begin slechts over één persoon, een omstandigheid, die voor een goede controle niet bepaald gewenst was. Toevallig meldde zich, kort na de aanvang van de proef, bij de dokter een patiënt aan, een jonge man, die klaagde over pijn in de linkerzij. Objectief was niets te ontdekken; Hindhede's diagnose weifelde tussen galsteen en nerveuze verschijnselen en als voorlopig voorschrift gaf hij zijn patiënt een dieet van gort en vruchten. Hindhede bood daarbij aan deze voeding gratis in zijn laboratorium te verstrekken, mits de patiënt zich onder controle wilde stellen. De toestemming daartoe werd gegeven en een tweede proefpersoon was dus gevonden — weliswaar iemand met een niet geheel

normale gezondheid, maar in elk geval iemand, met wie men 't proberen kon.

De proeven werden uitgevoerd met de in Denemarken algemeen gebruikelijke grof gebroken gort („gortgrutten”); gemiddeld werd daarvan 93 % verteerd. Gedurende enkele periodes van de proeftijd werd geplette gort („gortvlokken” of „gortmout”) gebruikt, waarvan gemiddeld 1½ % méér tot vertering kwam. Voor beide soorten kan dus gesproken worden van een prachtig resultaat; de verteerbaarheid bleek minstens overeen te komen met die van goed ongebuild brood.

Bij geen van beide personen werd gedurende de proef het „stikstofevenwicht” (de toestand, waarin het lichaam evenveel eiwit opneemt als het bij de stofwisseling gebruikt) verbroken; zelfs bleek de ex-patiënt enige toename van eiwit in het lichaam te vertonen. Ook de werkkraft (toe te schrijven aan de calorieëntoevoer) bleef bij beiden volkomen op peil; één van de twee deed — midden in de strenge winter — 's morgens dienst bij de vestingwerken, terwijl hij 's middags op het laboratorium werkte.

De algemene gezondheidstoestand van de vroegere patiënt ging er flink op vooruit: de aanvankelijk bleke en magere student kreeg rode wangen en nam toe in gewicht.

Alles samengenomen, zo eindigt Hindhede zijn rapport, blijkt gort een voortreffelijk voedingsmiddel te zijn; het is niet zonder reden, dat het Deense volk dit graanproduct op zo ruine schaal gebruikt.

Waarom ik na zoveel jaren dit oude rapport weer naar voren breng?

Ik ben er mij van bewust, dat op verschillende punten (het onderzoek naar mineralen en vitamines bijvoorbeeld) de hier beschreven voedingsproeven niet het beeld vertonen, dat we op het ogenblik van een dergelijk onderzoek zouden verwachten. Het is zelfs niet uitgesloten, dat verschillende in het rapport neergelegde onderzinkingen, die toenmaals voor moeilijk verklaarbaar golden, thans juist aan de hand van de kennis over „beschermende” stoffen (onder andere de vitamines uit de B-groep) zouden kunnen worden uitgelegd.

Als historisch document blijft echter Hindhede's rapport zijn waarde behouden, voor zover er het empirische (proefondervindelijke) bewijs in wordt gegeven voor de betekenis van grove gort als voedingsmiddel.

Dat we in Nederland ook verstandig zullen doen met het „ouderwetse” voedingsmiddel in ere te herstellen, hoop ik de volgende keer nader voor u te bespreken.

Très Chic EN Witte Seringen

TOILETZEPEN VAN VINOLIA

VT 7-0107

Een stralend kapsel...

van
glanzend,
zijde-zacht
haar

's Ochtends en 's avonds een beetje Roja-Brillantine houdt zelfs het meest doffe en weerbarstige haar steeds glanzend en zacht en gemakkelijk te kappen. Roja-Brillantine plakt niet en maakt het haar niet vet; de kristalheldere oliën verlenen Uw haar een nieuwe, boeiender kleurenrijkdom en houden het soepel en gezond.

ROJA Brillantine
PARIS - FRANCE

De bekende vapo's zijn momenteel weer verkrijgbaar.

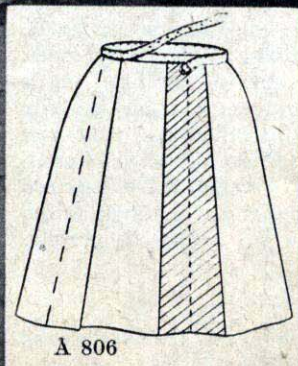
Kies het juiste voor Uw haar!
De „Saffierblauwe” Roja-Brillantine verlevendigt, de „Topaasgele” Roja-Brillantine verzacht de natuurlijke kleur van Uw haar.

Hoe kleedt de aanstaande moeder zich?

Het vraagt overleg, om voor deze omstandigheid een praktische, doch ook flatteuze garderobe samen te stellen.

Begin met het kopen van goed materiaal. Dit heeft het voordeel, dat het de pasvorm goed behoudt, bovendien behoeven de plooien niet steeds ingeperst te worden. Vermijd opvallende en sombere kleuren; grote dessins, kleurige ruiten en strepen zijn hier uit den boze.

Geef uw jurk een vrolijke noot door een aardig speldje, een mooie ketting of een fijn kraagje. Op deze wijze is het mogelijk de jurk steeds te veranderen.

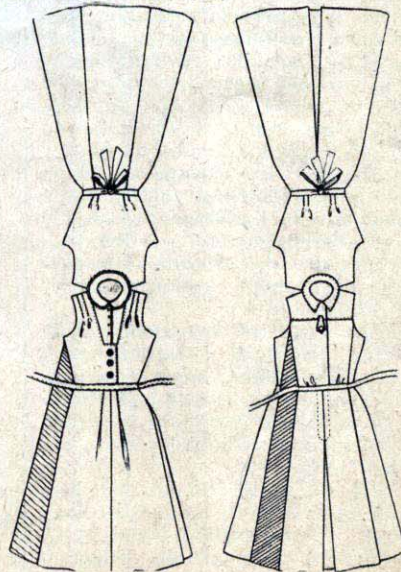
A 806

1838

A 1355

De rok A 806 is zeer praktisch door de twee diepe plooien, die met de ceintuur verstelbaar gemaakt worden. De achterkant bestaat uit drie banen. Bij deze rok worden verschillende blouses gedragen, welke in of over de rok vallen.

Benodigde stof: tweemaal de lengte plus zoom en naden bij een stofbreedte van 130 cm.

1838

A 1355

Werkelijk ideaal is model A 1355. Onder het breed doorgestikte schouderstuk is de blouse met diepe plooiën aangezet, welke in de rok doorlopen. De smalle ceintuur is bij de plooiën vastgehecht, waardoor de japon steeds op de gewenste wijdtte gebracht kan worden. De rok heeft voor en achter een uitspringende plooï; de blouse heeft een blinde sluiting, waarover bij de hals een patje is gelegd. Over het eenvoudige kraagje dragen wij een wit exemplaar van bijvoorbeeld Engelse broderie. Wie de voorkeur geeft aan lange mouwen kan het patroon van de driekwart mouw verlengen.

Voor deze japon is 3 à 3.50 m stof van 130 cm breedte nodig.

Model 1838 heeft een bijpassend jasje. In de laag uitgesneden hals van de japon kan steeds een ander vestje gedragen worden. De blouse sluit met knoopjes en heeft evenals het jasje ingestikte plooïtjes in de schouder. De rok is aan de voorkant klokkend geknipt, naast de middennaad zijn de klokken in naadjes weggestikt. Even voor de zijnaad is een diepe plooï gelegd, welke ook hier met de ceintuur verstelbaar is. Bij het patroon is een lange mouw ingesloten.

Voor deze japon met bijpassend jasje gebruiken wij 4.50 à 5 m stof van 130 cm breed.

De rok A 806 kan besteld worden voor de prijs van 50 cent; A 1355 voor 75 cent en no 1838 voor een gulden per stuk.

Deze patronen zijn tot 1 Juni 1950 verkrijgbaar in de maten: 38, 40, 42, 44, 46. Zie voor de wijze van bestellen het bericht.

WIJZE VAN BESTELLEN VAN STENCILS EN PATRONEN

Men gelieve bij het bestellen de volgende punten in acht te nemen:

- Bestel **uitsluitend** per briefkaart.
- Plak **naast** de postzegel van 6 ct de andere zegels van het verschuldigde bedrag.
- Plak de zegels uitsluitend op de adreszijde, **want alleen de daar geplakte en door de postrijen afgestempelde zegels worden ons vergoed.**
- Plak **geen** hoger bedrag aan zegels dan **één** gulden.
- Hogere bedragen gelieve men **uitsluitend** per giro (**dus niet per postwissel a.u.b.**) over te maken (**giro no 9229**).
- Sluit **nooit** postzegels in een brief.
- Correspondeer niet op uw bestellingen over andere aangelegenheden, daar wij deze correspondentie niet in behandeling kunnen nemen.
- Schrijf in **blokketters** uw naam en volledig adres, alsmede het nummer en de maat.
- Richt uw bestellingen **alléén** aan het hoofdkantoor van Libelle te Haarlem, Nassauplein 7, **dus niet** aan boekhandel of agenten.
- Bestellingen **zonder** betaling, hetzij in postzegels zoals boven aangeduid, hetzij per giro, kunnen niet worden uitgevoerd.

YARDLEY

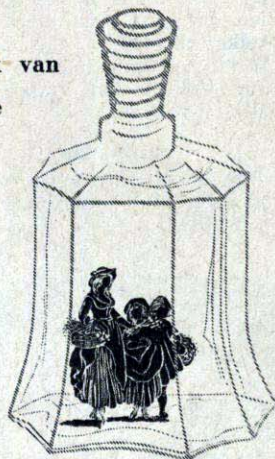

English Lavender

Iedere vrouw houdt van Yardley
Lavendel.... Overall en
altijd is dit het geschenk van
een hoffelijk man aan de
vrouw wier goede
smaak hij apprecieert.

By Appointment, Perfumers
to H.M. Queen Mary

YARDLEY · 33 OLD BOND STREET · LONDON

Dat is een idee!

Hier is het geschenk-idee, waarop U gewacht hebt!

① Allereerst ontvangt de gelukkige drie pakjes echte „Barbett” Scheermesjes, de drie beroemde typen:

② Als tweede verrassing het gepatenteerde opbergvakje - de oplossing van het probleem: „Waar laat hij z'n gebruikte mesjes?”

③ En als derde: de Barbett-cleaner, om de mesjes na het scheren snel en handig te reinigen. (Spaart Uw handdoeken!)

Een echt
mannen-cadeau

Barbett

- Z'N BAARD IS ER WEG VAN!

Het mannen-cadeau waar U
eer mee inlegt. Prijs f. 2.75

IMP: ALLARD SPECIALITEITEN VERKOOP MIJ - DEN HAAG

KLEINE GESCHENKEN

die weinig tijd vergen

Het gebeurt meestal juist in de laatste dagen voor Sinterklaas, dat we goede ideeën krijgen en nog een heleboel dingen voor elkaar willen brengen. Kunnen de kleine cadeautjes, welke hier staan afgebeeld, u soms inspireren? Ze vragen hoogstens een paar uur werk, zodat ze nog wel op het laatste moment vervaardigd kunnen worden.

1. Inktlap

Het aardige aardbeimannetje, dat als inktlap fungeert, zal ieder kind wel graag op zijn lesse naar willen hebben.

2

aan de achterkant 2 rode lapjes bevestigen.

2. Laken en sloopje voor het poppenbed

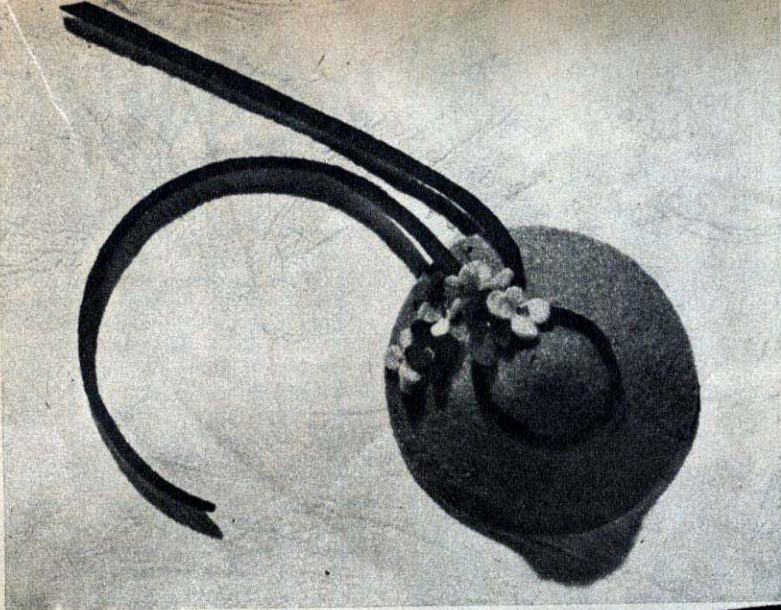
Het sloopje kan voor een bedje vierkant en voor een wiegje rond gemaakt worden. De afmetingen van dit garnituurtje zijn afhankelijk van de grootte van het bedje; dit laken is 76 bij 55 cm, zonder zoom, het sloopje is 18 bij 25 cm groot.

Het motiefje kan met behulp van carbonpapier op de stof worden overgebracht en in steel- en platsteekjes in pasteltinten geborduurd worden. Ter versiering is een roze veterbandje aangebracht, waarover lichtblauwe flanelsteekjes gewerkt zijn.

3. Broche van hartjes

Benodigdheden: Kleine stukjes rood en geel vilt, een paperclip, 1 veiligheidsspeld, een restje rode wol en een paar vlokjes watten. 4 maal het hartje van rood vilt knippen, deze 2 aan 2 omfesteren en opvullen met watten. De paperclip rechthoekig buigen en door

onzichtbare steekjes het naadje dichtmaken, in afstekende kleuren kleine bloempjes met behulp van een kraaltje op de bol hechten, een dunne reep vilt om de bol strikken, bij wijze van lint. Beide uiteinden kunnen in het boek gelegd worden op de plaats, waar we met lezen gebleven zijn.

de hartjes steken. De pijlgedeelten 2 maal knippen, tegen elkaar naaien, op de uiteinden van het draad bevestigen. Aan de achterkant de veiligheidsspeld bevestigen.

4. Ringenhanger van hartjes

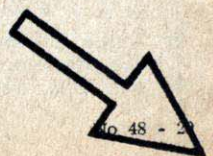
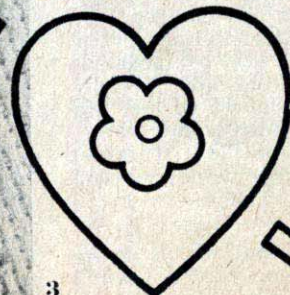
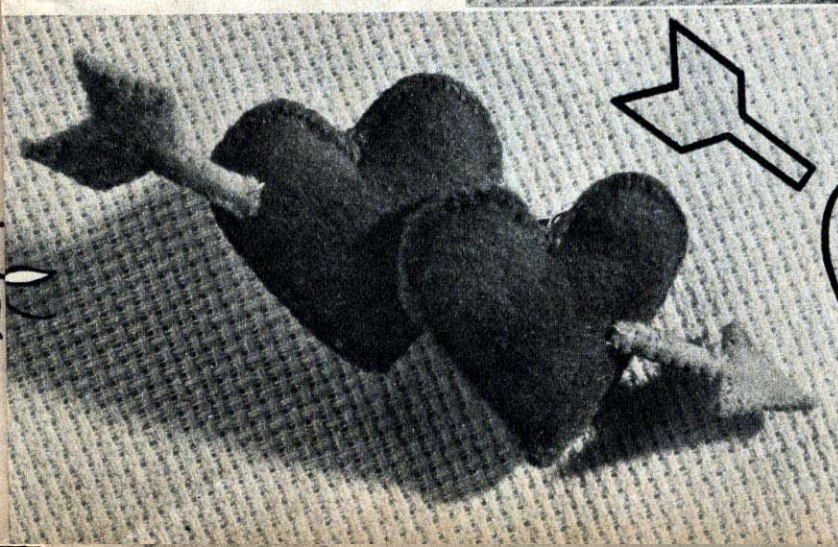
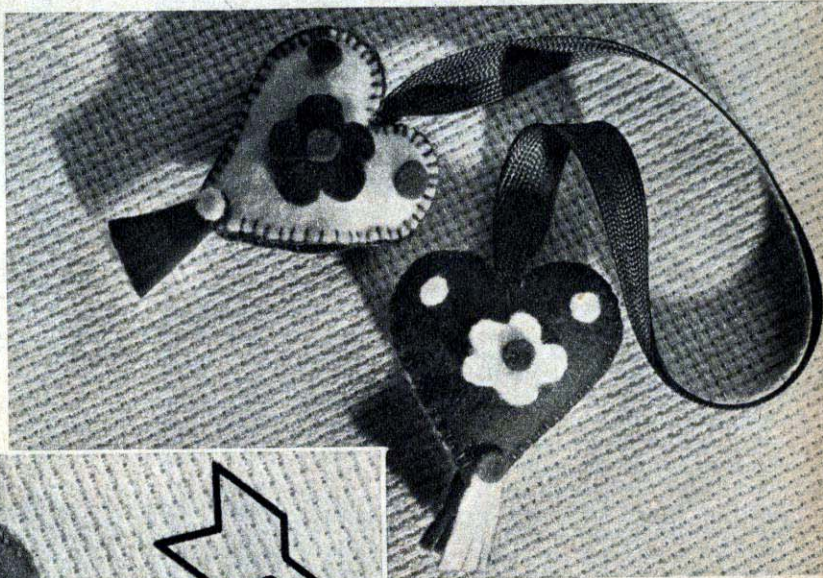
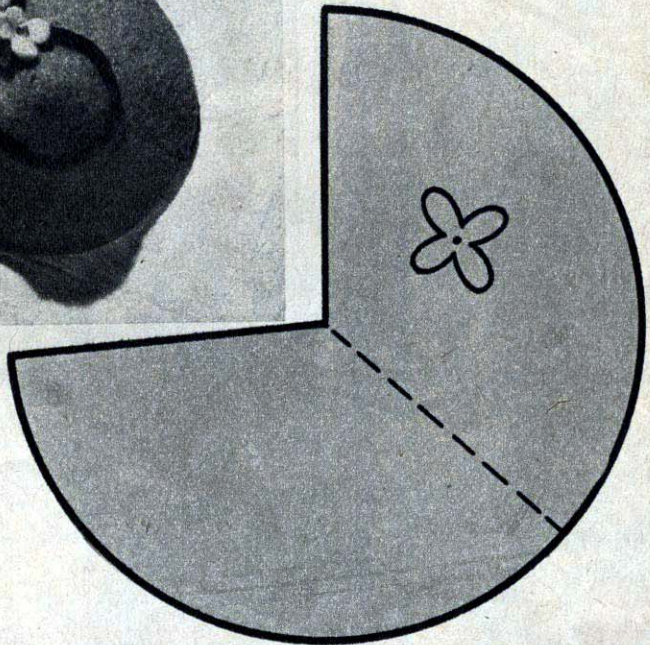
Benodigdheden: Resten vilt en borduurgaren.

Vier hartjes van wit en 4 van rood vilt knippen volgens het patroon van de broche. De hartjes 2 aan 2 en kleur op kleur op elkaar festonneren met rood, een dun laagje watten hiertussen voegen. Op de witte hartjes rode bloemmotiefjes en op de rode hartjes witte motiefjes hechten. Het rode op het witte gedeelte hechten, aan de zijkant een stukje open laten. Hierdoor kan de ring geschoven worden. Onder aan de hartjes een kwastje van vilt hechten. Beide hartjes te zamen voegen met een lintje. Dit ontwerpje kan ook als broche of hangertje gebruikt worden.

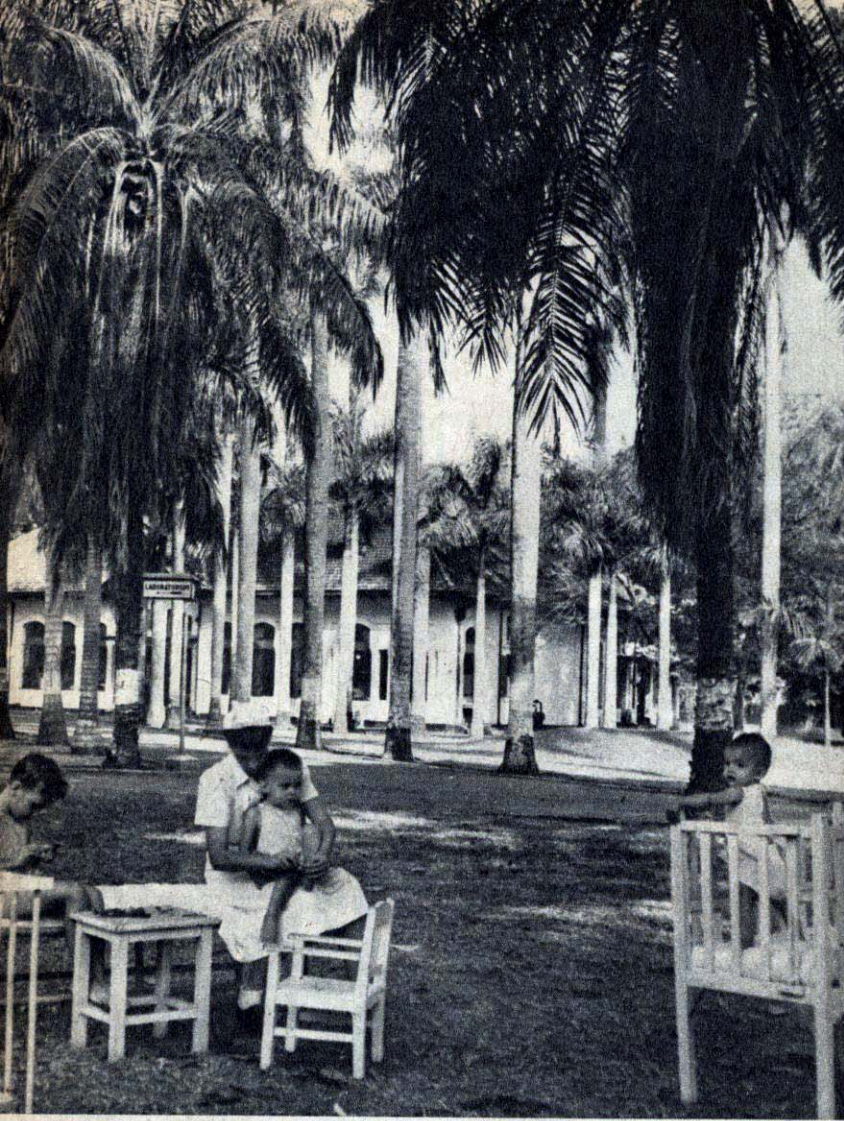
5. Hoedje bij wijze van bladwijzer

Volgens de tekening het hoedje naknippen van groen vilt. Met

5

KONING

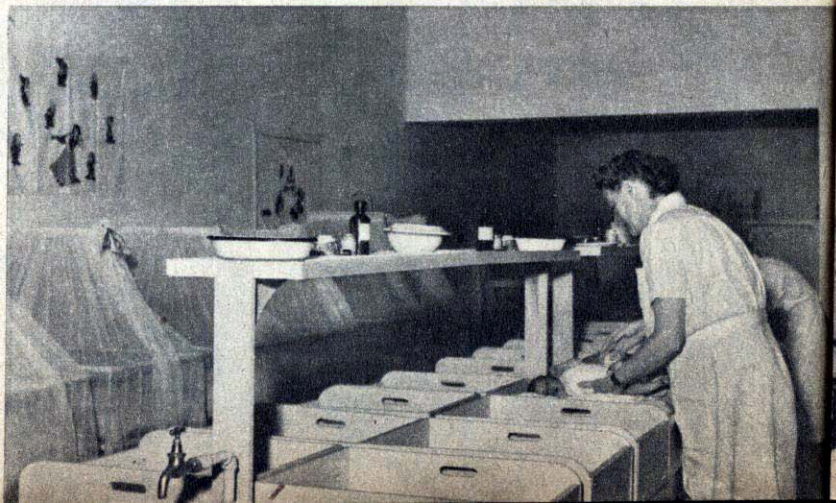
Zuster Ankie van de kinderzaal neemt de kleintjes het liefst mee naar de tuin. Onder de palmen is het dan ook koel en rustig en de kinderen vinden het heerlijk om buiten te zijn.

Een van de nieuwste aanwinsten van Batavia is de kraamvrouwen-kliniek van het Koningin-Emma-ziekenhuis Tjikini. Deze inrichting herbergt vrouwen van allerlei land-aard. Particuliere artsen kunnen hun patiënten in deze kliniek laten opnemen, om daar de nieuwe wereldburgertjes in een comfortabel ingericht milieu het eerste levens-licht te doen aanschouwen. Direct na de bevrijding was het ziekenhuis Tjikini, evenals de meeste andere van dit soort instellingen, een gouvernementsinstelling geworden. Naderhand is 't weer overgedragen aan het oorspronkelijke bestuur. Als merkwaardigheid zij hier ver-meld, dat de „directeur-geneesheer” een vrouw is; namelijk mevrouw dr J. A. Verhaart-Bodderij. Zij neemt

sedert Januari 1947 deze functie waar. Kortgeleden is de kraam-afdeling, die sedert de Japanse bezetting niet meer als zodanig werd gebruikt, uitgebreid en ver-bouwd. Twee grote verloskamers, gezellige ziekenkamers met twee,

drie, maar hoogstens vier bed-den, een couveuse-afdeling en een allerliefste babyzaal waren bij de verbouwing als ideaal gesteld. Ook gezellige meubelen waren een van de wensen, die men wilde ver-wezenlijken. Het ziekenhuis Tji-kini en vooral dr Verhaart zijn daarin volkomen geslaagd. Vóór de ziekenkamers zijn ruime gale-rijen, waar de patiënten in de vroege ochtend van de zon kunnen genieten. Het gehele gebouw is omringd door een grote tuin. Hoe-wel verplegend personeel in In-donesië beslist niet in te ruime mate aanwezig is (evenmin als in de meeste andere landen), heeft deze kraamvrouwen-inrichting één verpleegster per vierentwintig uur beschikbaar kunnen stellen voor iedere moeder en haar kind. Hoe-wel niet allen gediplomeerd, zijn de verpleegsters, die op deze afde-ling werken, reeds drie of vier jaren in dienst en hebben haar leertijd dus bijna beëindigd. De ge-diplomeerde krachten dragen na-tuurlijk altijd de uiteindelijke ver-antwoording. Er is daar ruimte voor meer dan dertig aanstaande moeders. Mocht het nodig blijken, dan kunnen er méér bedden be-schikbaar worden gesteld.

De baby-zaal is wel een van de meest vriendelijke en gezellige za-len, die men op het ogenblik in een Indonesisch ziekenhuis kan vin-den. Er moet overal in de Archipel nog héél erg met ruimte en materi-aal worden gewoekerd. Tegen de muren, juist onder de ramen, staan twee rijen kleine bedjes, met klam-boes er omheen. Aan elk bedje wordt, zodra het bezet wordt, een satijnen strik bevestigd. Voor de meisjes een rose, voor de jongens een blauwe. In het midden van de zaal staat een lange tafel, die beter een dertig-persoons-commode zou kunnen worden genoemd. Op deze commode staat tegenover elk bedje een open laatje, met een matrasje er in.

De ruime babyzaal met de dertig-persoons-commode. Zuster Ankie is hier juist bezig, baby Tjoe te „baden”.

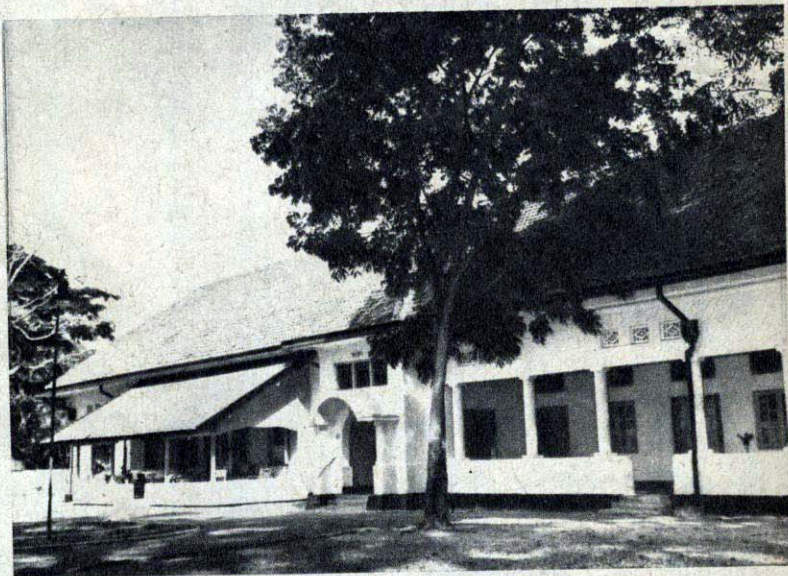
BABY IN DE TROPEN

De kinderen worden hierin gevoerd en „gebaad”. Dit laatste woord tussen aanhalingstekens, omdat hier de nieuwe methode wordt toegepast. In plaats van met water en zeep, worden de zachte kinderhuidjes met olie gereinigd. De oliebehandeling beveiligd tegen infectie en maakt de huidjes sterker. Onder in de commode heeft elke baby zijn eigen kastje met kleertjes. Deze worden door het huis verstrekt. Het personeel heeft dan minder werk met het uitzoeken van allerlei hemdjes en luiers, die anders licht worden verwisseld. In een aparte uitbouw van de baby-zaal zijn de couveuses, voor de nog niet voldragen baby's. Dr Verhaart vertelde met trots: „Deze baby vindt u misschien erg klein, maar toen het geboren werd, woog het kindje maar 1800 gram. Wij geven deze kinderen, als er niet genoeg moedermelk is, karnemelk en we hebben hem in drie weken op ruim 2300 gram gekregen.”

Gaat men deze baby-afdeling binnen, dan moet men een mond-doekje voordoen. Bezoek wordt hier geweerd. De vaders mogen hun kroost alleen maar door de ruiten bekijken. Dit alles dient natuurlijk om de baby's tegen eventuele besmettingen te beschermen. In de tropen moet de hygiëne nog meer in acht worden genomen dan dit het geval is bij de pasgeborenen in de meer gematigde zones.

De baby-afdeling grenst aan die der kraamkamers en beide worden omringd door een prachtige tuin. Deze is de trots van het hele ziekenhuis. Het gewoel van het stadsleven in Batavia is daar onhoorbaar, de herten lopen er vrij rond. Een heerlijke plaats voor jonge moeders om tot rust te komen, na de geboorte van haar baby.

Aan de andere kant van de tuin ligt de kinder-afdeling. Een grote ruime zaal, met aan weerskanten boxen. In elke box staat een bedje,

De nieuwe kraamafdeling van het ziekenhuis Tjikini.

een tafel-kastje en een krukje. Elk kind heeft zijn eigen „platje”, waar hij, als hij aan de beterende hand is, mag spelen. Deze boxen of kamertjes zijn geheel van glas vervaardigd, zodat de kinderen nooit het gevoel hebben alleen te zijn. Zij kunnen elkaar zien en het speelgoed van hun kleine buurtjes bekijken. Een grote en gezellig ingerichte galerij completeert het geheel. Aan de muren hangen geborduurde wandkleden, die allerlei sprookjes voorstellen. Daar moeten de zusters dan ook vaak voor de kleutertjes verhalen over vertellen.

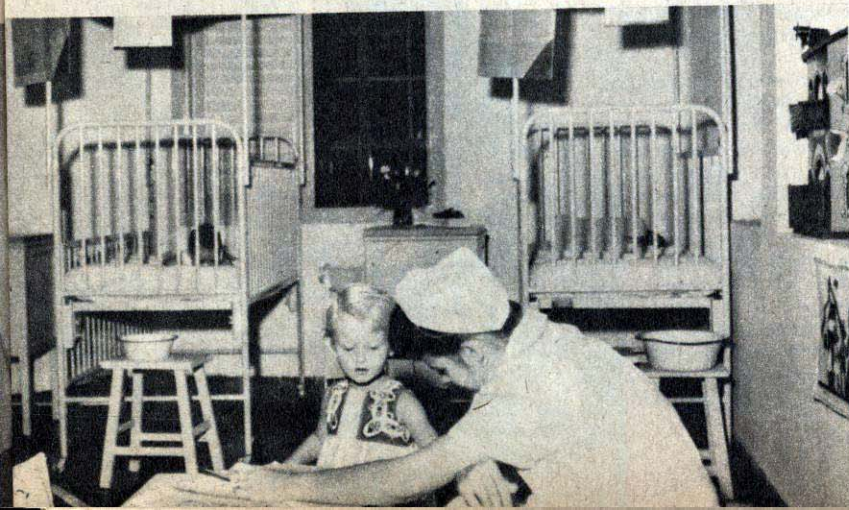
Men krijgt sterk de indruk, dat de zusters, die in het Koningin-Emma-ziekenhuis werken, ware liefdezusters zijn, die haar werk met een opgeruimd gezicht verrichten. In het gehele hospitaal komt het devies tot uitdrukking: licht, lucht en ruimte en vóór alles

De kinderzaal heeft aan weerszijden „boren”. Ook hier het devies: licht, lucht en ruimte.

liefde voor de patiënten en liefde voor het beroep. Overbodige luxe is er niet, maar wel is alles comfortabel en gezellig ingericht. De patiënten, groot en klein, voelen zich daar best op haar gemak. Met de opening van deze modern ingerichte kraamvrouwen-afdeling is Batavia een voortreffelijke instelling rijker geworden.

De kindergalerij. Zuster Jeanne vertelt de kinderen nog al eens een verhaaltje. Hier kunnen de kleintjes, als zij eenmaal aan de beterende hand zijn, heerlijk spelen.

De vro

JOHANNES
VERMEER

ben, waardoor het geheel veel van zijn sfeer zou missen. Door de figuren komt er beweging in het tafereel, al heeft de schilder deze beweging verstillend en al wordt zij veroorzaakt door niet meer dan een gewone huiselijke handeling, zoals 't lezen of schrijven van een brief of de bespeling van een muziekinstrument. Dit eenvoudige, dagelijkse leven stelde de schilder in staat zijn weinig gecompliceerde gedachten in een fijn gecultiveerde kunst vorm te geven en het is de zuiverheid, waarmede hij dit gedaan heeft, die het oog van de toeschouwers vasthoudt.... al ongeveer drie eeuwen lang. Door deze zuiverheid kon hij de poëzie in het kunstwerk bereiken en typisch is het, dat deze op de meeste schilderijen in de gestalte is verscholen van de vrouw, waarin zich dan ook het hoogste licht concentreert. De reproducties tonen dit duidelijk aan.

Meermalen heeft Vermeer de vrouw alleen of met maar weinig entourage geschilderd, waardoor dan de aandacht vrijwel uitsluitend voor haar wordt opgeëist, zo-

Het Schildersatelier, ± 1665.

ER zullen maar weinig schilders geweest zijn, die zoveel aandacht aan de vrouw besteed hebben als Johannes Vermeer.

Men kan zelfs zeggen, dat zij de kunst van de Delftse meester beheerst. Op bijna alle schilderijen heeft hij een of meer vrouwenfiguren geschilderd en meestal zijn zij het hoofdmotief van de compositie.

Natuurlijk is Vermeer in de eerste plaats een schilder van kleur en licht, maar in dit vertederende licht verschijnt de vrouw als een karakterbeeld van de zeventiende-eeuwse vrouwen uit het statige Delft. In haar even sierlijke als degelijke kledij, waarin zij gelijkgestemd was met haar soliede interieur, heeft de schilder met een helder palet en in harmonisch afgewogen kleuren de heerseres van het huis, in heel haar voorname Hollandse levensstijl, op het doek laten herleven. Daarnaast had hij ook een schilderachtige kijk op de vrouw uit het volk.

Maar vrouw des huizes of dienstmaagd, haar verschijning brengt het boeiende moment in het schilderij. Zonder haar zouden de interieurs, hoe delicaat zij, op zichzelf gezien, ook geschilderd zijn, een leegte heb-

W in de Schilderkunst III

als in De Keukenmeid, bekende onder de naam van Het Melkmeisje, en in Het Kantwerkstertje, die beide tot de meesterwerken van de schilder gerekend kunnen worden. Er is welhaast geen beeltenis van de Hollandse volkswrouw, die het kloeke portret van de keukenmeid kan evenaren en wij zouden zonder overdrijving kunnen zeggen, dat de schilder met haar ook een beeld gegeven heeft van het welvarende Holland uit de zeventiende eeuw. In dit schilderij is alles eenvoudig. Maar daardoor heeft het geheel ook zulk een sterke monumentale werking. Tegen de vlakke, gekalkte muur is in deze figuur en in het stilleven op tafel de ruimte en het licht op positieve wijze weergegeven. Met haar opgestroopte mouwen is deze keukenprinses geen jongejuifer om mee te spotten en we zeggen niet te veel, als we haar de populairste keukenmeid van Holland noemen. Intussen is zij nogal eens „van betrekking veranderd” en voor een keer lijkt het ons wel interessant eens na te gaan, wat men in de loop der eeuwen voor haar heeft uitgegeven. We zullen daaraan zien, hoe wispelturig de publieke waardering voor een kunstwerk zijn kan, waarbij natuurlijk ook de algemene koopkracht, die eveneens nogal veranderlijk is, een woordje meesprekt.

Het Melkmeisje, ± 1658.

De Keukenmeid dateert ongeveer uit het jaar 1658. Op een veiling in Amsterdam op 16 Mei 1696 bracht zij f 175.— op. Vijf jaren later, op 20 April 1701, steeg zij op een verkoping in waarde tot f 320.—. Maar na vijftien jaar was zij er niet op vooruitgegaan, want toen kon zij 't op een veiling van Jacob van Hoek, eveneens in Amsterdam, niet verder brengen dan f 126.—! Een echte Vermeer voor f 126.—! Het klinkt als een sprookje en wie zich destijds dit koopje heeft laten ontgaan, zou zich zeker de haren uit het hoofd trekken, als men hem verteld had, dat de schilderijen van dezelfde meester een paar eeuwen later fabelachtige kapitalen zouden opbrengen.... zelfs al waren ze soms niet eens van Vermeer!

De Kantwerkster, ± 1660.

Maar — wat De Keukenmeid betreft — na die magere f 126.— is 't haar niet slecht gegaan, want op 19 Juni 1765 werd zij voor f 560.— „aan de man” gebracht. De twaalfde September 1798 steeg zij op een veiling tot f 1550.— en dit bedrag werd op 12 April 1813 weer overtroffen door een prijs van f 2125.—. Maar al deze bedragen waren kinderspel vergeleken bij de som, die men in 1907 voor haar heeft betaald, toen men haar aankocht voor het Rijksmuseum te Amsterdam, want die aankoop kostte honderdduizend gulden en daarmee was zij niet alleen de populairste, maar ook de duur-

ste keukenmeid van 't land! Het spreekt vanzelf, dat de kwaliteit van het kunstwerk er niet beter of slechter op wordt, ook al zouden er miljoenen voor betaald zijn. Hoofdzaak is, dat men op de juiste wijze van de kunst geniet en dan doet het er niet toe, of men veel of weinig geld op zak heeft.

Vermeer laat ons in ruime mate van zijn meesterschap genieten. Zowel in het reële portret van de keukenmeid als in de meer poëtische visie van het kantwerkstertje is hij prachtig op dreef geweest. Men kan zich voorstellen, dat een kantwerkstertje van fijner maaksel is dan een werkster. Dweil en

De Liefdesbrief, ± 1669.

boender zijn andere en grovere wapens dan de rhythmische klosjes en de dunne draden, die het kantwerkstertje door haar gevoelige vingers laat glijden. Hoe goed heeft de schilder dit verschil in het wezen der beide jonge vrouwen gevoeld en gekarakteriseerd. De stille aandacht van het meisje voor het subtiële dradenspel, waarin zij verzonken is, heeft hem een wonderlijk, doorschijnend kleurenpoëem in het penseel gegeven.

Vermeer was een dromer in het verdroomde Delft.

De vrouwen in hun deftige binnenhuizen zijn dikwijls door deze droom bevangen, zoals de jonge vrouw, die bij het geopende venster nog eens de brief herleest met de woorden, die voor haar dierbaar zijn. En is er op het andere schilderij, in de stilte van het atelier, niet een zwijgende samenspraak tussen de schilder en het meisje, dat als de Faam poseert? Haar ingetogen gelaatsexpressie toont, dat zij zich verdiept in de idee, die zij voorstelt en waarmede zij zich vereenzelvigt heeft. De faam of de roem is in dit meester-

Jonge vrouw bij het raam, ± 1657.

stuk anders voorgesteld dan wij gewend zijn. Vermeer heeft dit begrip getransponeerd in de sfeer van zijn dichterlijke geest en een eigen vorm en inhoud aan deze gedachte geschonken. Ook dit tafereel is verrassend van kleur en licht.

Schilderen is vooral kleur geven en dit moet ook het beginsel van Vermeer geweest zijn. Dit principe spreekt eveneens uit de visie met de fraaie doorkijk op het interieur, waarin een sierlijk geklede vrouw een ogenblik het snarenspel onderbreekt, om van haar dienstmaagd het „billet doux" in ontvangst te nemen. Een kleurenboeket van geel, blauw, wit en reebruin heeft Jan Veth dit schilderij genoemd, dat tot de juwelen van de schilderkunst uit het Rijksmuseum behoort.

Johannes Vermeer is niet oud geworden. Hij overleed in 1675 op drieënveertigjarige leeftijd.

Met zijn vrouw en elf kinderen moet hij een zorglijk bestaan gehad hebben, maar desondanks wist hij in de beslotenheid van het aristocratische Delft een kunst te scheppen, die de gehele mensheid onder betovering zou brengen.

Tot dit wonder heeft ook de vrouw hem geïnspireerd.

Zij kreeg in zijn oeuvre de ereplaats.

Jan D. Voskuil

GERO

Ze zijn geslaagd!

En zelfs zonder al te veel moeite.
Want ondanks de enorme vraag begint
er meer keuze te komen in Gero-Zilver.

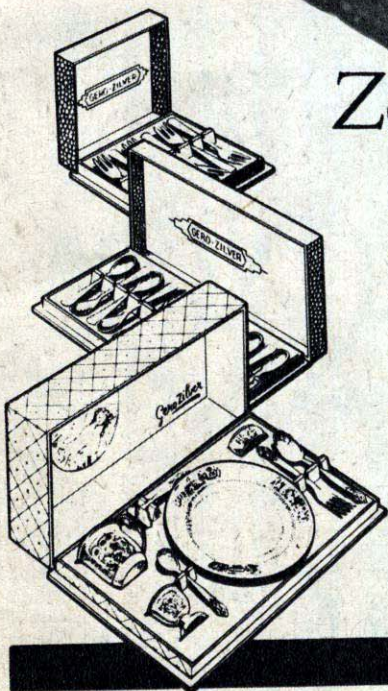
Een bezoek aan Uw Gero-leverancier
zal ook U in staat stellen menige harte-
wens te vervullen.

GERO-ZILVER

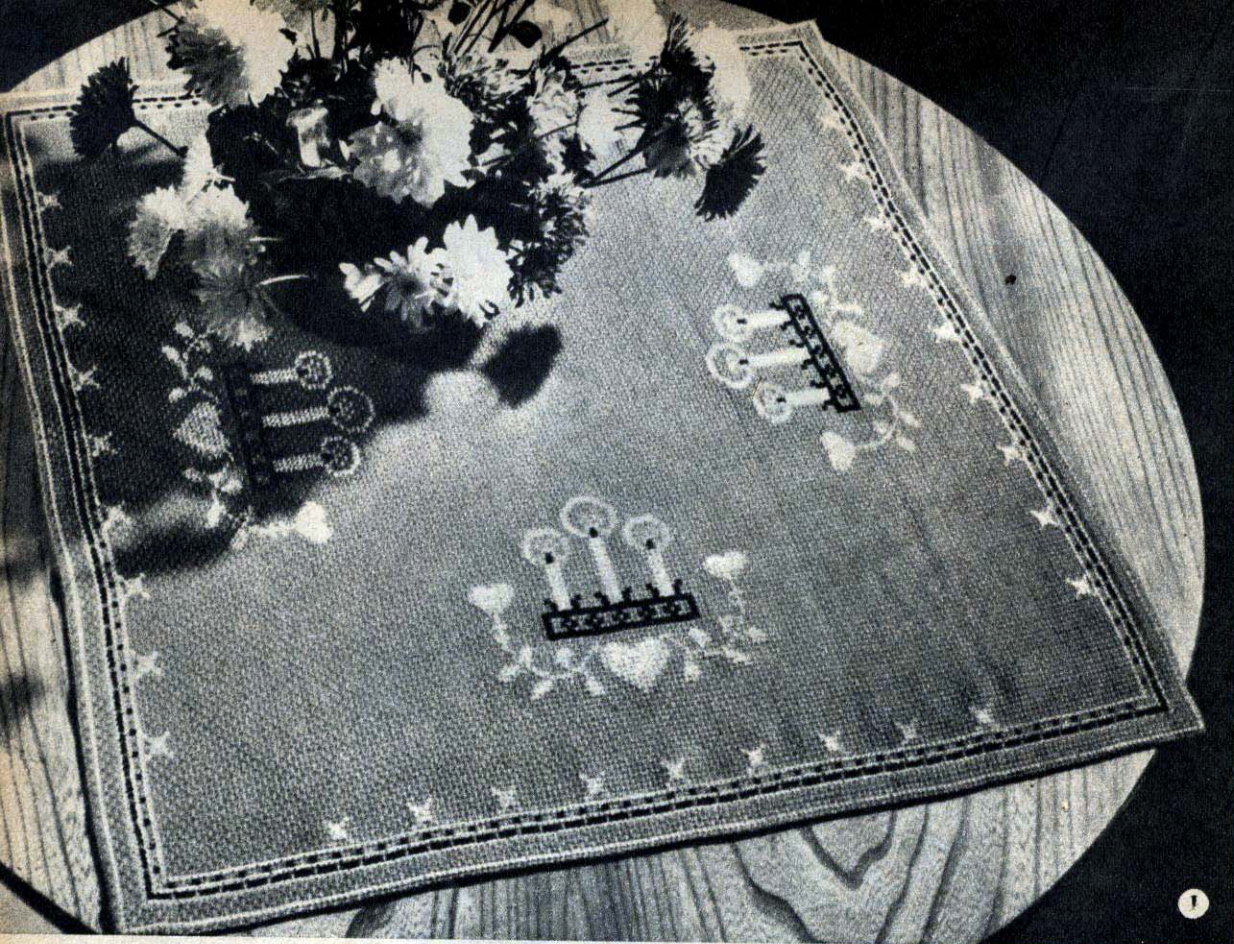
Vervaardigd van zilverwit Gero-metaal, hecht verbonden met
een zware laag zuiver zilver.

GERO

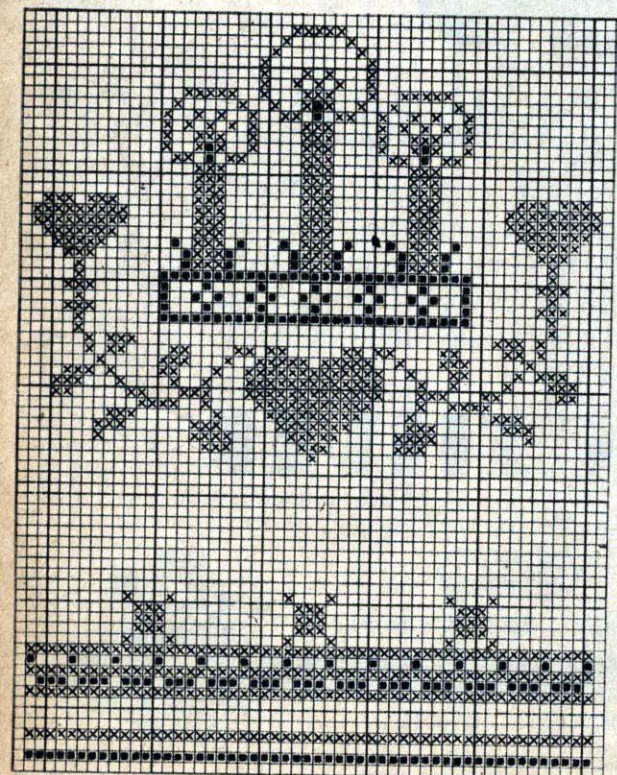
Een mensenleeftijd garantie

N.V. GEROFABRIEK

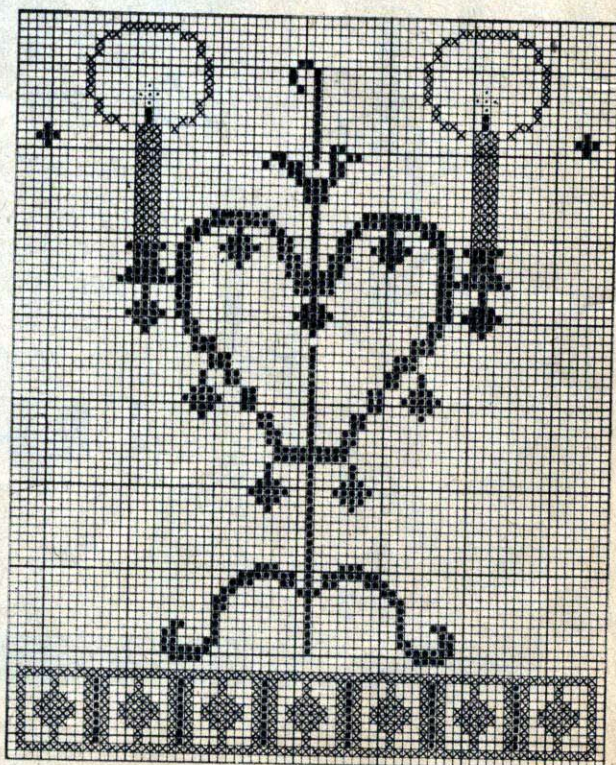

HET LOOPT WEER TEGEN

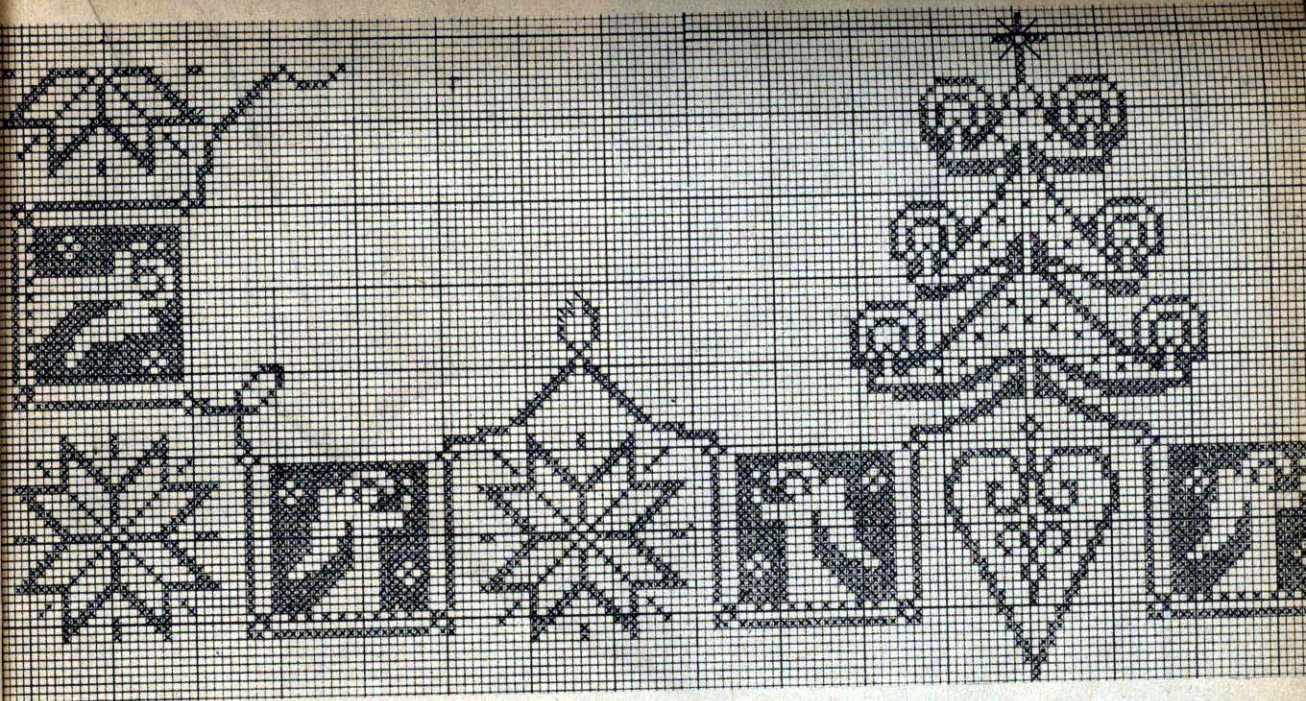

No 48 - 36

■ = zwart, × = geel, kaarsen wit.

■ = zwart, × = rood, • = geel.

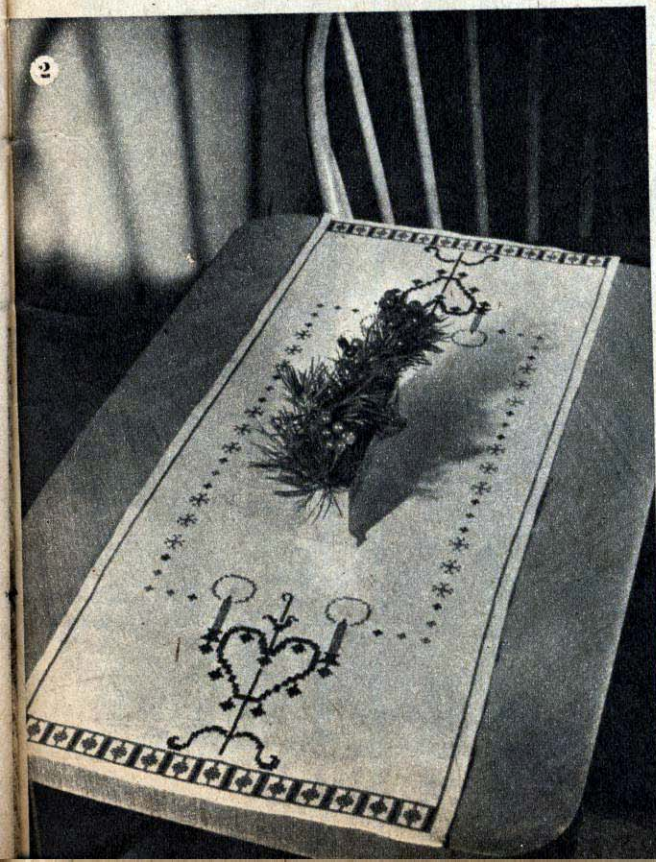

Dit jaar brengen wij u een viertal Kerstkleden in zeer eenvoudige techniek. Drie kleden zijn uitgevoerd in kruissteek, het vierde kleed met de Kerstklokken is in steel- en platsteek geborduurd.

No 1. Afmetingen 64 bij 64 cm.

Als materiaal kan tomatenrood linnen of ingedeelde stof gekozen worden, de rand en de motieven

KERSTMIS

kunnen naar wens met wit, geel en zwart geborduurd worden in kruissteek. De rand wordt enkele centimeters binnen de omtrek geborduurd; de gehele buitenrand omzomen. De vier motieven staan juist in het midden van iedere zijde, het hartenmotief en de vlam zijn geel, de kaarsen wit, de kandelaar zwart. Vanzelfsprekend kan ook witte of crèmekleurige stof gekozen worden, met rood en groen geborduurd.

No 2. Deze tafelloper heeft een formaat van 34 bij 76 cm. De kruissteekmotieven zijn in zwart en rood op wit linnen aangebracht.

Aan beide smalle uiteinden wordt het kandelarmotief gewerkt met de brede randversiering. Tussen beide motieven komt een rechthoek, bestaande uit kleine stroomotiefjes (zie foto). Rondom het gehele kleed is een 1 cm brede zoom aangebracht.

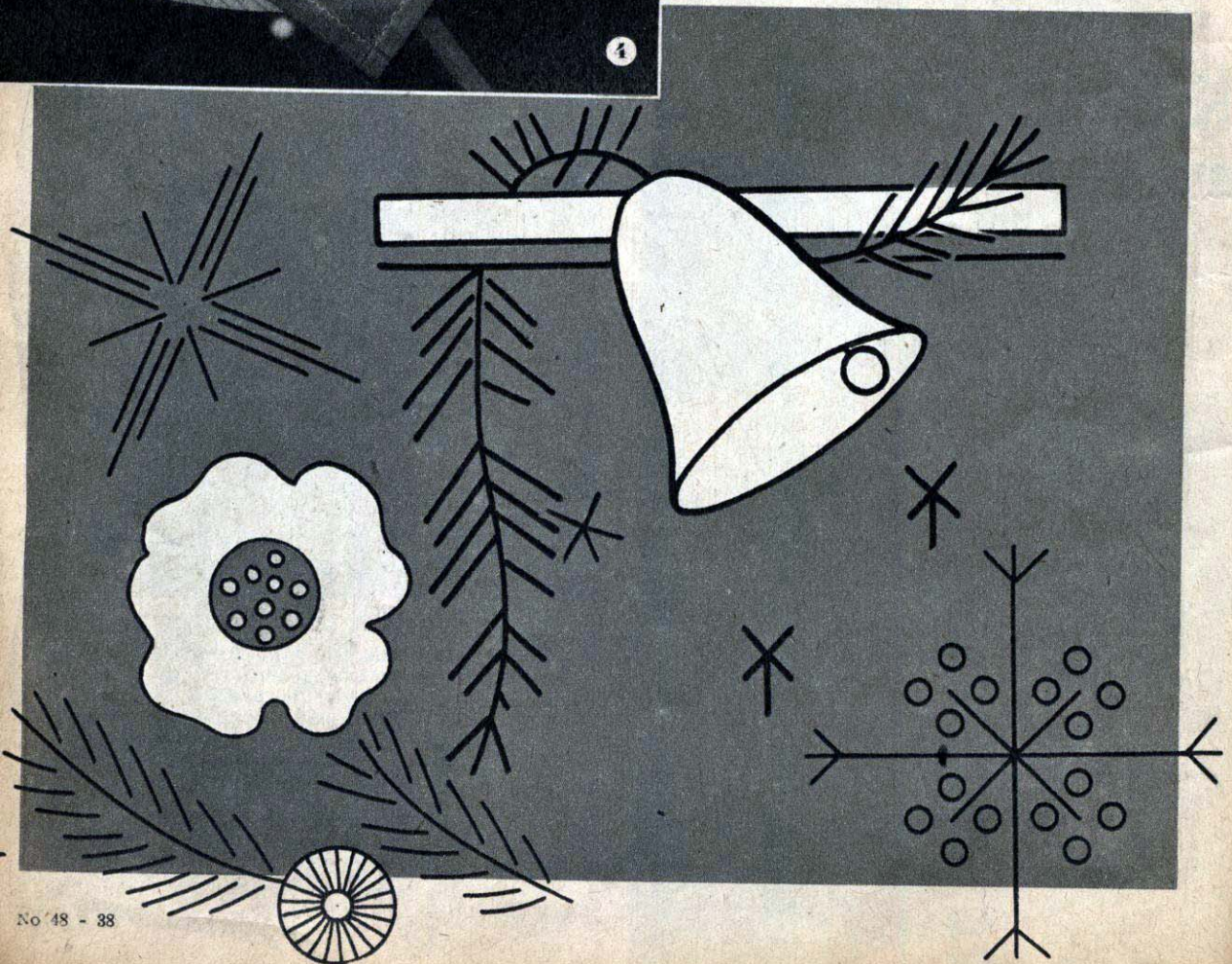
No 3. Op een kleed van willekeurig formaat kan dit middenmotief in kruissteek gewerkt worden. Het mooiste is alles in één tint te houden, bijvoorbeeld goudgele kruissteekjes op een witlinnen ondergrond. Het midden van het boompje valt juist boven het midden van de zijkant van het kleed; op de hoeken staan ster-motieven, ter weerszijden van de boom twee engelenmotieven, met een sterfiguur er tussen.

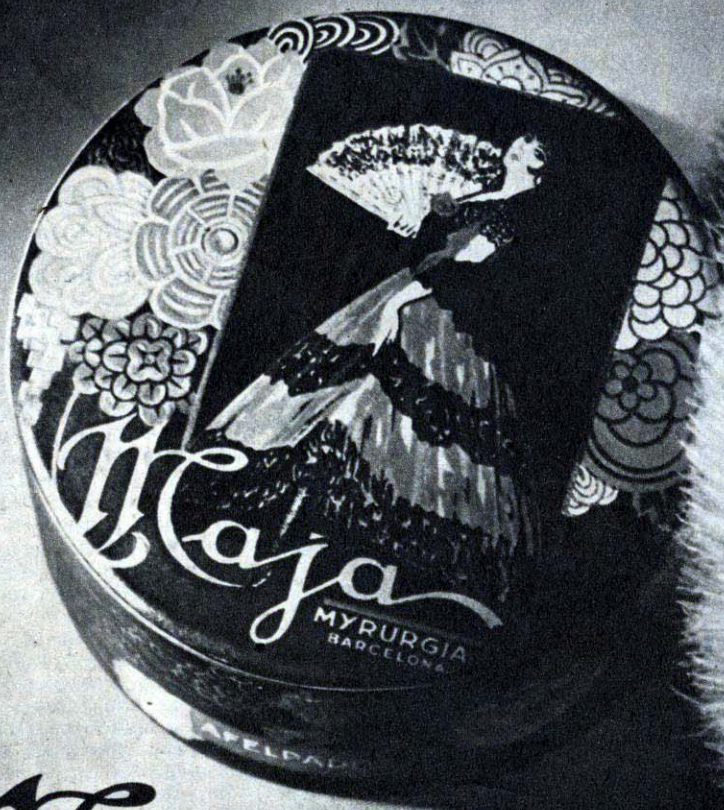
No 4. Afmetingen: 66 bij 66 cm.

Rondom het kleed loopt een zoom van 2 cm, deze moet erextra (en dubbel) bijgeknipt worden en wordt met een open naadje en versierend steekje vastgezet. Het gehele kleed is in lengte en breedte in ruiten van 11 bij 11 cm verdeeld, door middel van smalle open naadjes.

De rand rondom de middelste 4 ruiten wordt met Kerstmotieven versierd en wel 2 maal 2 klokken en 2 maal 2 bloemmotieven (zie foto). Wanneer het linnen in een of andere gekleurde tint wordt gekozen, kunnen alle motieven met wit opgeborduurd worden; dit geeft het mooiste resultaat.

In de hoeken worden de sneeuwkrismotieven geplaatst. Alle motieven worden in steek geborduurd, de bloemblaadjes en de klok worden met platsteekjes opgevuld, bij de sneeuwkrismotieven in de hoek worden kleine knoopjessteken aangebracht.

Maya

*La Poudre exquise
pour un teint exquis*

• MYRURGIA •

**Opzienbarende vinding
maakt uw was
vele malen helderder
en zachter!**

Castella bevat het opzienbarende ACTIEF WIT! Castella maakt de nieuwe methode van „optisch bleken” mogelijk. Daarom wordt de was zo vele malen helderder, fleuriger en zachter. Daarom wordt wasdag steeds meer: Castella-dag!

VOOR WIT EN BONT
GOED.
GEKLEURDE STOFFEN
EN ZIJDE

En Sint

BLÉÉF INCOGNITO

DOOR NINON VAN ASVOORT

Jetty is aan het pakken. Haar vlugge handen hebben al een hele stapel keurige pakketjes verzorgd. De ovale huiskamer-tafel ligt vol Sinterklaas-attributen: bindtouw en plakband, pakpapier bedrukt met lange rijen Sinten en Pieten, gekleurd lint, een pijp lak, een brandende kaars. Diep ademt Jet de pittige lucht van de warme lak in, voor haar de speciale geur van 5 December.

In haar herinnering ziet ze een reeks van voorbijge Sinterklaasavonden, allemaal vrolijk en gezellig. Elk jaar heeft in de achterkamer de grote wasmand gestaan, boordevol cadeautjes, die vader dan één voor één ging halen, om ze met een grappige rond te geven in de kring.

Vroeger waren de grootouders te gast; nu zijn de verloofden van Noortje en Map erbij. En natuurlijk is er ook neef Karel, een achterneef van vader, die meer bij de vrolijke Markmannen thuis is dan in zijn eigen ongezellig pension.

Neef Karel is veertig en vrijgezel. In zijn jonge jaren, weet Jet, was hij verloofd met een heel mooi, wispelturig meisje. Zij maakte de verlovings af, en Karel heeft veel verdriet gehad, en is alleen gebleven. Jetty begrijpt niet, hoe een vrouw er toe komen kan, een man als Karel te bedanken, of hoe dan ook verdriet te doen.

„Zeg, Jet,” heeft Noortje eens plagend gezegd, „vind jij die eeuwige gelijkmatigheid, dat onverstoorebare van Karel nu niet een heel klein beetje... sloom?” „Sloom? Hij?” is Jet verontwaardigd uitgevallen, „en is hij niet de ziel van die drukke boekhandel Beyer? Sloom? Nee, maar hij heeft een goed en vriendelijk karakter!” „Nou, nou, die Charley!” heeft Noortje veelbetekenend gezegd en Jetty is blozend weggegaan, met het gevoel, dat ze haar allemaal wel zo'n beetje doorhebben.

Jet is zesentwintig en de oudste van de drie meisjes Markman. Moeder is hartpatiënte, moet veel rusten en Jet bestuurt met haar vaardige handen de huishouding, actief en vol toewijding.

Hoe laat is het? Al over half vijf? Jet moet gaan opruimen. De kleine pakjes van allerlei grootte en vorm legt ze in de halfvolle wasmand. Dat kleine smalle is het doosje met de dasspeld voor Karel. Ze heeft dat doosje beschilderd, er ook een gedicht bijgemaakt en aan dat

pakje voor hem verreweg de meeste tijd besteed. Telkens weer moest ze de dasspeld bekijken, het gedicht overlezen en zich voorstellen hoe hij zal reageren, of hij er blij mee zal zijn. Kom, opschieten nu! Ze moet het slaatje voor vanavond nog klaarmaken.

Terwijl ze alle ingrediënten voor de fleurige schotel bij elkaar zet, bedenkt ze, dat ze er ook een met zalm zal maken; daar houdt Karel veel van. Het is zo aan hem besteed. Hij heeft het niet best in dat pension van hem,

Karel, alweer Karel. Eigenlijk is het altijd Karel. Onder de huiselijke bezigheden ziet ze zijn gezicht voor zich en overdenkt ze, wat hij bij zijn laatste bezoek heeft gezegd. Als hij komt eten, besteedt ze nog meer zorg dan gewoonlijk aan de maaltijd. Zij verbeeldt zich, dat ze hem goed kent, zijn karakter, zijn smaak, zijn ideeën. Maar waar ze nooit achter komt, is, hoe hij eigenlijk denkt over haar en dat zou ze juist zo heel graag weten. Aardig en voorkomend is hij, maar zo is hij tegen moeder en de zusjes ook. Toch, soms, als ze met hem alleen praat, is in zijn grijze ogen die uitdrukking van intense belangstelling, die haar verwacht en haar bij het terugdenken een warm, blij gevoel geeft.

Zo graag herinnert zij zich een warme Augustus-Zondag, deze zomer, toen ze met hun zessen gezeld hebben op de Loosdrechtse plassen. Noortje met Wim, Map met Leo; vanzelf waren Karel en zij toen al de uren van die lange zonnige dag op elkaar aangewezen. Wat spraakzaam was hij, hoe scheen het, of ze bij elkaar hoorden; stralend leeft die dag in haar herinnering.

Houdt hij van haar? Waarop wacht hij dan? Of denkt hij nog steeds aan die Meta? Zij weet het niet. Maar terwijl ze kunstig de mayonaisse spuit op de kleurige schotels, verheugt ze zich op de komende avond en wat die mischienen brengen zal...

Om acht uur is alles gereed om de gasten te ontvangen. De haard brandt lekker in de al wat koude avond, alle schemerlampjes gloeien aan de wand; een geur van kruidige warme wijn komt uit de keuken. Vol verwachting klopt Jetty's hart.

Het eerst verschijnt Karel met een grote banketbakkersdoos en twee tassen, waarvan hij de inhoud voorzichtig in de wasmand op-

stapelt. Terwijl Jetty hem thee inschenkt, komen twee Pieten in costuum binnen, die niet kissproof zijn, wat aan Noortje en Map onder veel tumult dadelijk gedemonstreerd wordt. Dan schikken ze allemaal om de ovale tafel en de Pieten beginnen met beurt om beurt een lang gedicht voor te dragen, waarin de grote gastvrijheid van huize Markman geroemd en aan het slot Jet uitbundig geprezen wordt als de liefvallige spil, waar alles om draait en waarin de man gelukkig genoemd wordt, die zo'n sieraad eens tot huisvrouw zal krijgen. Met ogen, waarvan het wit fel schittert in de zwarte gezichten, zien ze glunder de kring rond en toevallig kijken ze het langst naar Karel. Aan het eind willen ze natuurlijk zoveel toewijding in een vrouw belonen met een paar zwarte zoenen. Er wordt hard gelachen, waaraan Karel, merkt Jet op, niet zo erg van harte meedoet. Dan komt de stroom van pakjes op tafel.

Er zijn veel huishoudelijke cadeaus voor Nora, die komend voorjaar gaat trouwen. Map, die nog maar kort verloofd is, krijgt van Leo een massa luxe-dingen, waarover moeder een beetje haar hoofd schudt en zachtjes mompelt van: zo duur... zo weinig nut....

Karel is blij verrast met de artistiek verpakte speld die Jet eigenhandig op zijn das moet steken. Ongelofelijk veel pakjes zijn bestemd voor Jet. Ze kan zich niet herinneren, ooit zo'n massa te hebben gekregen. Allerlei Sinterklaas hebben blijkaar het plan gemaakt, haar, de enige niet-verloofde van de drie, eens extra te bedenken. Van haar ouders krijgt ze een leren reistas, van de zussen een kleurige house-coat; Karel geeft haar lange, zwartglanzende oorhangers, die hij zelf met onhandige vingers aan haar kleine oren probeert te schroeven. En zo gaat het maar door.

Er zijn voor Jetty steeds cadeautjes, surprises, kleine grapjes ook. Dan, als het uitpakken zo'n beetje op het einde loopt, en iedereen van iedereen wat heeft gehad, komt vader nog met een groot pak aandrigen, dat onder in de mand heeft gelegen. „Van Sint voor Jet!” zegt hij vrolijk; „de oude baas was bang dat jij werd vergeten!” Jet neemt het aan en haar blozende wangen worden nog iets donkerder.

„Wat een opzichtig pak!” zegt Map. „Jet bloost er van!” Het is in vuurrood papier gewikkeld en met Sinterklaaszegels dichtgeplakt. In uit de krant geknipte hoofdletters staat er haar naam: mejuffrouw Jetty Markman, van Sinterklaas. Ze kijken allemaal erg nieuwsgierig, wat er verder komen zal. Onder het rode papier zit een ander, hardgroen, dan komt een oranje, daarna paars, dan nog geel, zwart en blauw. Met elke verpakking stijgt de spanning. „Het pak van de avond,”

**Eerlijk
zullen
we
alles
delen....**

De kleine meid gunt haar broertje ook wel wat van dat heerlijke fruit en ze doet 't op haar manier. Zo mag Sinterklaas het zien want hij - met zijn jaren - denkt aan de voedingszouten en vitaminen in het fruit, die de groei bevorderen en je gezond en sterk maken.

Maak er een vaste regel van

EET DAG IN DAG UIT

Wat fruit

**Beperk tijdens de
piek-uren
uw stroomverbruik !**

Laat daarom in deze uren Uw straalkachel, Uw schemerlampen, Uw stofzuiger, Uw strijkijzer en alle elektrische toestellen rusten. (Op Zaterdagavond en Zondag zijn er géén piek-uren !)

's morgens van 7-9

's middags van 4-6

LE
NOUVEAU
ROUGE

**"très
bien"**

*Wint aller
harten:*

*Vet
glanzend
en toch... Kissproof*

Franse export naar U.S.A. 250.000 stiften
per dag!
Imp. B.I.E.O. - Amsterdam

zegt Map, „de sensatie, ik voel het aan het kloppen van mijn hart!” En de ene Piet rijmt: „Welk' interessante onbekende zou dit aan onze Jetty zenden?” „Wat een massa papier en plakzegels!” zegt Noortje onduigend. „Voor een klein kapitaal! Deze Sint heeft beslist relaties in de boekhandel!”

Allemaal kijken ze lachend naar Karel, die heftig nee schudt en beweert, dat hij onschuldig is. Als Jetty eindelijk het laatste papier heeft afgewikkeld, is er maar een klein plat pakje overgebleven. Terwijl ze allemaal nieuwsgierig toekijken, komt er een grijslederen étui voor de dag, waarin op een bedje van rose zijde een volledig naaigarnituur ligt van geciseleerd mat zilver. Iedereen vindt het prachtig. „Echt zilver!” zegt Map, die de keur bekijkt op de grootste schaar. „Wie geeft jou zo'n duur cadeau?” Jetty, met een hoogrode kleur, maakt de enveloppe open, die onder het deksel ligt. Op het briefje staat alleen in dezelfde krantenletters: Van Sint Nicolaas. Moeder trekt vragend haar wenkbrauwen op, maar Jet zegt, dat ze van niets weet. En niemand heeft ook het pak in de mand gelegd!

Allemaal denken ze er het hunne van en kijken zo'n beetje verstolen lachend naar Karel. Maar Karel kijkt naar Jet. Wat bloost ze! Dat mooie kostbare cadeautje is niet van hem. Van wie dan wel? Het bloed stijgt hem heet naar het hoofd. Terwijl de drie meisjes alles stuk voor stuk bekijken, de scharen

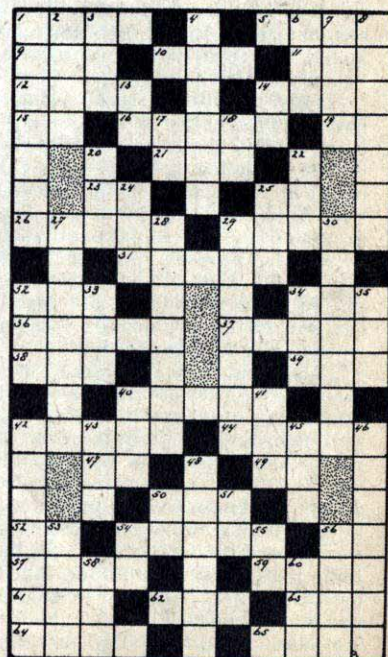
en de naaldenkokers, priem, haakpennen en vingerhoed, ziet hij ineens, als in een flits, de mogelijkheid dat deze Jet, dit zonnetje, zou worden weggehaald door 'n andere man.

Natuurlijk houdt Karel van haar, al jaren. Hoe zou het ook anders kunnen? Maar altijd vond hij zich voor haar te oud, het leeftijdsverschil te groot. Het is hem, alsof hij even wegdroomt uit de drukke familiekring. Hij ziet zichzelf de talloze malen hier in dit gastvrije huis; 's zomers in de tuin op stille warme avonden, 's winters bij de haard en de radio. En altijd is het Jetty, die zorgt, die om iedereen en alles denkt, die af en aan loopt op vlugge voeten; Jet, vol fantasie en „bedenksels”, Jet, het middelpunt. Zoals zij ook van alle lieve en goede dingen in zijn leven 't middelpunt is. En hij, stomeling, zou zich dit mooie en heerlijke laten weggapen door een of andere melkmuil, die haar nooit zo zal kunnen waarderen, nooit van haar zal houden als hij... Hij komt tot de werkelijkheid terug. Jet, met een warmbloedig gezicht, heeft het étui weer gesloten en terwijl de zussen zich nog verdiepen in allerlei gissingen, zegt vader: „Jet, kind, daar moet nog eens op gedronken worden!” Dadelijk staat ze op, om in de keuken de warmewijn te gaan halen. En meteen, hij kan niet anders, staat ook Karel op en gaat haar achterna. Jet voelt, hoe het meest geladen moment van haar leven nadert. Ze kijkt op in zijn strak gezicht met de dwingende staalgrize ogen, als hij haar bij de polsen grijpt en vraagt:

KRUISWOORDPUZZLE

- HORIZONTAAL:**
1. Lekkernij
 5. Ver onder de oppervlakte
 9. Begin van een gebed
 10. Bloeiwijze
 11. Spoedig
 12. Gezonde drank
 14. Zonder sap, sponsachtig
 15. Titel
 16. Geur
 19. Heilige
 21. Deel van het hoofd
 23. Godsdienst
 25. Lidwoord
 26. Effen
 29. Zuivelproduct
 31. Een radiogolven uitzendend toestel
 32. Jaartelling
 34. Griekse ongeluksgodin
 36. Gang van een paard
 37. Gebak
 38. Lokmiddel
 39. Stap
 40. Bijbels landschap in Beneden-Egypte
 42. Harde delfstof
 44. Onbepaald voornaamw.
 47. Maanstand
 49. Stoomschip
 50. Voorzetsel
 52. Voorzetsel
 54. Klier
 56. Lengtemaatje
 57. Indisch gewoonterecht
 59. Niet gespannen
 61. Houding
 62. Achtig
 63. Lofzang
 64. Onbehouden
 65. Troepje

- VERTICAAL:**
1. Geneesmiddel
 2. Voorzetsel
 3. Drank
 4. Wachtwoord
 6. Wereldtaal
 7. God der liefde
 8. Hoofd van een parochie
 13. Vogel
 14. Familielid
 17. Ambtshalve
 18. Titel
 20. Vogel
 22. Europeaan
 24. Voertuig
 25. Onvruchtbaar
 27. Beledigd, geërgerd
 28. Feestartikel

**De tandarts
maakt Uw
kunstgebit
met zéér
veel zorg...**

Diezelfde zorg moet U ook in acht nemen, als U tevreden over Uw kunstgebit wilt blijven! En Uw éérste zorg moet wel de reiniging zijn. Bedenk daarbij, dat géén middel zo eenvoudig, zo afdoende en zo veilig is als Steradent! Roer een dopje-vol Steradent in een half glas warm (niet heet) water. Laat daarin Uw gebit staan volgens gebruiksaanwijzing... en Uw kunstgebit is zo vrij van alle vlekken als Uw tandarts maar kan verlangen!

B.S.

Steradent

Reinigt ook plastic kunstgebitten veilig!

N.V. HANDELMAATSCHAPPIJ RECKITTS - DE BILT

„Van wie heb je dat étui?” Jet vergeet te antwoorden. Ze kijkt in die ogen, die voor haar de wereld bekenen, die voor het eerst haar zó aanzien, en een macht, duizendmaal sterker dan haar wil, dwingt haar naar hem toe, in zijn armen. Jet weet: de glorie van het leven.

Dan opeens . . . hoeveel tijd ging er voorbij? . . . klinkt een luidruchtig spreekkoor uit de huiskamer: „Wij willen warme wijn! Wij willen warme wijn!”

Gearmd komen ze nu binnen en terwijl er een gejuich opgaat, zegt Karel: „Ik deel u mee, dat met het laatste geschenk van deze avond voortaan mijn sokken gestopt zullen worden en mijn overhemden versteld, in ons eigen huis, door mijn eigen vrouw!”

„Dat noem ik kras!” zegt vader; „iedereen krijgt wat op Sinterklaasavond, maar bij ons wordt wat weggehaald!” . . .

„Zeg, Jetty,” vraagt Karel op 5 December van het volgend jaar, als ze zich gereedmaken om de avond in het ouderlijk huis te gaan vieren, „heb jij nu heus nooit vermoed, wie jou dat naaigarnituur stuurde?”

„Nou, een klein beetje wel,” zegt Jet, „maar een half uur daarna was ik toen met jou verloofd en niemand kreeg meer een kans, lieveling!” Ze slaat haar armen om zijn hals. Wat ze hem nooit vertellen zal, is, dat ze deze middag de kwitantie van de naaiëcessaire in kleine stukjes heeft gescheurd en verbrand in de haard.

29. Franse jongensnaam	46. Boveneinde v. d. stamper
30. Aftreksel	48. Tast
32. Echtgenote	50. Wederkerig voornaamw.
33. Indien	51. Voorzetsel
34. Zoogdier	53. Groet
35. Wandversiering	54. Militaire rang
40. Dwaas	55. Portugese munt
41. Inham in een muur	56. Larf
42. Sein	58. Behoeftig
43. Ivoor	60. Bewijsaandeel in een loterij
45. Boom	

Van deze kruiswoordpuzzel heeft men geen oplossingen in te zenden. In het volgend nummer wordt de oplossing gepubliceerd.

OPLOSSING UIT No 47

Horizontaal: 1. Laken; 5. Marva; 9. O.l.; 10. Leges; 12. Ed; 13. Kap; 15. Lat; 16. Pro; 17. Roe; 19. Ook; 20. Omrit; 22. Adder; 23. Serie; 25. Oss; 27. Nor; 28. K.R.O.; 29. Tal; 31. Pad; 32. Tor; 33. Vol; 34. Bef; 36. Lis; 38. Ver; 39. Pop; 41. Sta; 42. Pipet; 44. Kegel; 46. Kater; 48. Let; 50. Kom; 51. Lak; 52. Vee; 54. Esp; 56. Aa; 57. Polen; 59. Er; 60. Brood; 61. Nolle.

Verticaal: 1. Lok; 2. Alärmist; 3. El; 4. Nel; 5. Met; 6. As; 7. Verkeerd; 8. A.D.O.; 11. Gat; 14. Por; 16. P.O.D.; 18. Eis; 19. Ode; 21. Ten; 22. Air; 24. Rok; 26. Sater; 28. Kalis; 30. Lof; 31. Pol; 34. Bedelaar; 35. Mop; 37. Stremsel; 39. Pil; 40. Pek; 42. Pet; 43. Tak; 45. Gek; 47. Toe; 49. Eel; 41. Lab; 52. Vod; 53. Een; 55. Pré; 57. Po; 58. N.O.

U slaapt beter onder een ERAS-deken!

Hoe lichter en hoe warmer een deken is, des te gezonder slaapt u. Slaap daarom onder een ERAS-deken. Zó licht, dat u hem niet voelt. Zó warm, dat u vol welbehagen in bed kruipt. Zo soepel, dat al uw spieren zich ontspannen. Zo'n verkwikkende nachtrust hebt u nog nooit gehad!

- 't Losse, sterke weefsel houdt een maximum aan beschermende lucht vast.
- De ERAS-deken is bekend om zijn extralange levensduur.
- Vervaardigd van uitgekozen, speciaal bewerkte wolsoorten.

H. ERAS & ZONEN
TILBURG
Wolfabrikanten sedert 1827

Warm herenondergoed

Werkb beschrijving voor maat 48. Voor maat 50 en 52 de aangegeven cijfers volgens de tabel wijzigen. De cijfers, welke tussen haakjes hierbij gevoegd zijn, geven in volgorde het benodigde aantal st. aan voor de maten 48, 50 en 52.

Benodigdheden: 300 g fijne dreedraads wol, 2 breinaalden no 2½ en 90 cm elastieken band.

Linkerhelft: Een aantal st. opzetten ter breedte van 48 cm (144-152-160) en hierboven 1½ cm in tricotst. breien (heengaande naalden r., teruggaande naalden av.). Nu 1 naald av. op de goede kant van het werk en nogmaals 1½ cm in tricotst. Vervolgens voor de verhoging als volgt breien: 75 r. (80-85), het werk omkeren en av.

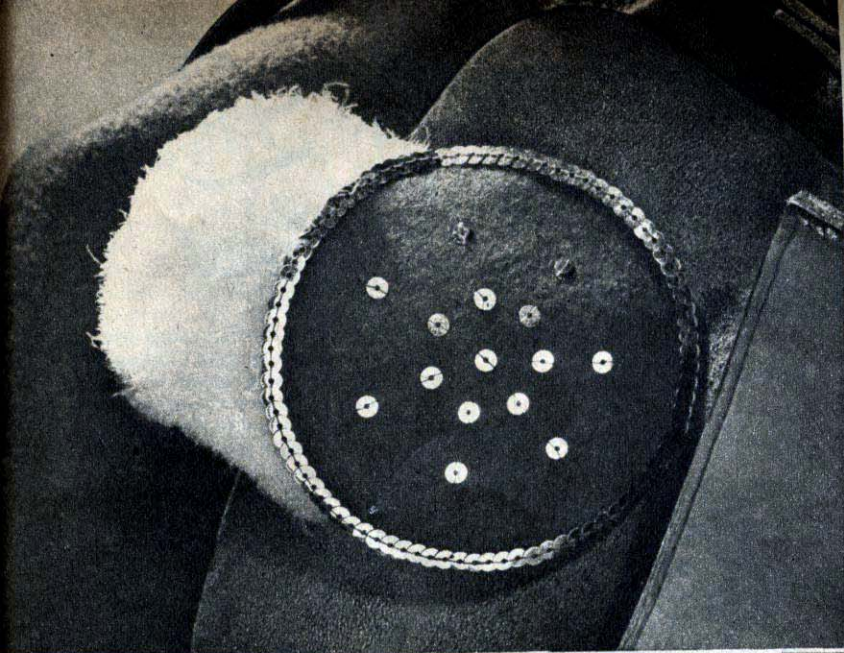
terugbreien; 65 r. (70-75), het werk omkeren en av. terugbreien. Op deze wijze steeds boven 10 st. minder breien, tot alle st. aan deze zijde verbruikt zijn. Nu weer boven alle st. doorgaan in tricotst. Bij een hoogte van 16 cm aan de achterkant (verhoogde zijde) iedere 8e naald 2 st. te zamen breien. Bij een hoogte van 32 cm aan de voorkant (onverhoogde zijde) 1 maal 4 en vervolgens steeds 2 st. afkanten, tot er aan deze zijde 20 st. zijn afgekant. Vervolgens aan beide zijden iedere 8e naald 2 st. te zamen breien, tot een breedte van 28 cm overblijft (80-82-84). Bij een hoogte van 92 cm, te meten aan de onverhoogde zijde, boven alle st. steeds afwisselend 1 r., 1 av. breien, hierbij over de 1e naald verdeeld 10 st. minderen. Bij een hoogte van 104 cm de st. afkanten, de av. st. av. afkanten.

Rechterhelft: Op dezelfde, doch tegengestelde wijze breien, echter bij een hoogte van 12 cm, aan de voorkant (onverhoogde zijde), voor het onderbeleg 10 st. er bij opzetten en deze 10 st. steeds r. breien. Bij een hoogte van 32 cm deze st. afkanten.

Kruisje: 2 st. opzetten en hierboven in tricotst. breien. Aan het begin van iedere naald 1 st. meerderen, tot er 36 st. op de naald staan. Vervolgens iedere naald aan beide zijden 1 st. minderen tot alle st. verbruikt zijn. De verschillende delen onder een vochtige doek luchtig persen en in elkaar naaien. De langste zijde van het kruisje valt aan de achterzijde van de broek. Aan de bovenkant een zoom van 1½ cm maken en hierdoor het elastieken band rijgen.

figuur- maat	opzet- wijdte	lengte tot kruis	gehele lengte
48	96	32	104
50	102	33	104
52	108	34	104

DE MUIS

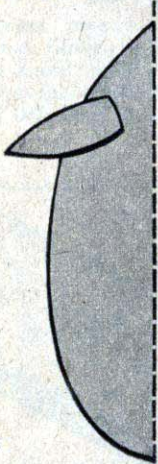
Hiervoor ook het patroon tweemaal van grijs vilt naknippen, op elkaar naaien en met watten opvullen. De oortjes zijn aan de binnenkant rose; nadat de beide deeltjes op elkaar zijn genaaid, de oortjes op het kopje naaien. De staart is een papierkleem in vorm gebogen, waar een reepje vilt omheen is genaaid.

HEB IK NIEMAND VERGETEN?

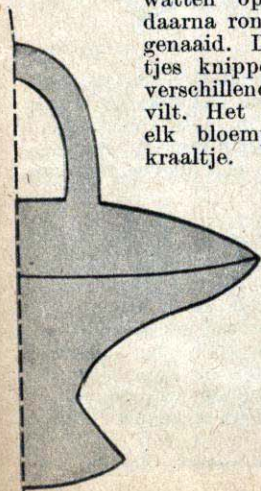
POEDERDOOS-ETUI

Dikwijls hebben de kleinste geschenkjes grote waarde, wanneer blijkt dat zij met zorg gekozen zijn. Dit etui kan in weinig tijd zelf gemaakt worden. Wij nemen de maat van de poederdoos en knippen twee stukjes vilt, die rondom 1 à 1½ cm groter zijn. Hoeveel groter deze stukjes vilt precies moeten zijn, hangt af van de dikte van de poederdoos. Eén, eventueel beide cirkels worden met lovertjes versierd. De omtrek van de cirkel delen wij daarvoor in zeven gelijke delen. Deze punten worden met het middelpunt verbonden. Hoe de lovertjes worden opgenaaid, blijkt duidelijk uit de foto. De lovertjes op de buitenlijn van de cirkel worden pas opgenaaid, nadat de beide delen van het etui op elkaar zijn gestikt.

EEN VROLIJKE NOOT OP ONZE REVERS

Voor het mandje knippen wij het gegeven patroon tweemaal van vilt na. Wij naaien de beide stukjes op elkaar, te beginnen bij het hengel. Het mandje zelf wordt met watten opgevuld en daarna rondom dichtgenaaid. De bloemetjes knippen wij van verschillende kleuren vilt. Het hartje van elk bloempje is een kraaltje.

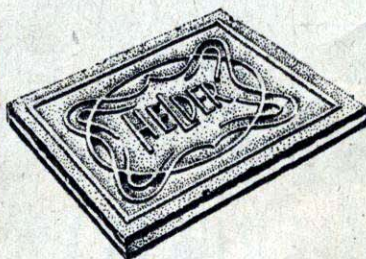
Vier bovenste-beste biscuitjes!*

★ *Van Helder natuurlijk!*

BONNE MERE

Neem
200 gram
van dit
verrukkelijke
„Kleine kinder-
koekje”. Want
grote mensen kun-
nen er niet afblijven.
45 cent per 100 gram.

FROU-FROU

'n Zeldzaam smakelijk
wafeltje, gevuld met heer-
lijke crème. Denk er wel
om: ze zijn zó uitverkocht.
32 cent per 100 gram.

NORMA

Norma is iets nieuws en
heél apart van smaak.
Voordelig (als U op Uw
trommel past) want ze zijn
licht in gewicht.
22 cent per 100 gram.

SENORITA

Een bros biscuitje dat
vóór, bij en na de thee
gewaardeerd wordt.
't Kost maar
21 cent per 100 gram.

Vraag Uw winkelier Helder's biscuits.
Ze zijn wonderlijk croquant, licht verteerbaar
en zo smakelijk. U zegt het natuurlijk niet,
maar U denkt vast en zeker elke keer
wanneer U zo'n lekker biscuitje proeft:

Van 'n **HELDER's** biscuitje geniet je!

IN DE

Mevrouw G. te H. vraagt wat zij
kan doen tegen het stukkoken van
eieren. De manier is wel de eieren
voorzichtig in het water te laten
glijden, wanneer dit tot tegen de
kook aan verhit is. Verder is het
toevoegen van wat zout of een
scheutje azijn een goed middel
tegen het uitkoken van de eieren
wanneer deze, ondanks de voorzor-
gen, toch nog stuk mochten sprin-
gen.

De vraag van mevrouw B. te A.
kunnen wij bevestigend beantwoor-
den. Het is inderdaad waar, dat er
dikwijls een snuijfe zout bij de
koffie gedaan wordt om het aroma
te verhogen.

Over het snuijfe zout bestaat
nogal eens twijfel wat de hoeveel-
heid betreft. Hetzelfde geldt voor
de beroemde mespunt zout. Het
maakt nogal verschil uit met welke
mepunt men deze hoeveelheid
bepaalt. Met een snuijfe en een
mepunt wordt echter steeds een
zeer kleine hoeveelheid bedoeld,
die in gewicht ongeveer overeen-
komt met 1/4 gram.

Mevrouw J. te Z. kwam in een
recept de uitdrukking „een handje-
vol rozijnen” tegen. Ook zag zij deze
aanduiding dikwijls aangegeven
voor een hoeveelheid krenten en
amandelen. Zij weet echter niet
hoeveel hiermee bedoeld wordt in

gewichtshoeveelheden uitgedrukt.
Het handjevol, dat dikwijls wordt
aangetroffen in oude kookboeken,
geeft zowel voor krenten, rozijnen
en amandelen een hoeveelheid van
50 gram aan.

Mevrouw K. te U. heeft er nogal
eens moeite mee om de kletskep-
pen, die zo „prachtig gelukt” zijn,
van het bakblik af te krijgen. De
eerste gaan er wel gemakkelijk af,
maar dan ziet zij verder haar suc-
ces verbokkelen. Aangezien de
eerste kletsoppen wel gemakke-
lijk van de plaat af te nemen zijn,
de volgende slechts met moeite,
kunnen wij aannemen, dat de fout

KEUKEN

niet schuilt bij de verhouding. De oorzaak moet dan gezocht worden bij het afkoelen van de plaat, waardoor de kletskoppen vast gaan zitten. Het middel is zeer eenvoudig. De plaat wordt even in een warme oven teruggeschoven, daarna worden de kletskoppen er zeer snel met een plat mes van af genomen. „Wie kletskoppen van de plaat wil halen, moet vlug zijn.”

Mevrouw M. te L. kan geen speculaaskruiden krijgen en vraagt ons hoe zij deze kan vervangen. Ter vervanging kan zij hiervoor een mengsel gebruiken van: 2 lepels kaneel, $\frac{1}{2}$ dessertlepel gemalen kruidnagel en $\frac{1}{2}$ dessertlepel nootmuskatoen.

Het typische marsepeinsmaakje wordt verkregen door het toevoegen van wat rozenwater, oranje-bloesemwater of laurierkerswater.

Het is mogelijk marsepein te kleuren. Hiervoor komt giftvrije plantenkleurstof in aanmerking. Aangezien de kleurstof erg geconcentreerd is, mag men hiervan slechts zeer weinig gebruiken en verdient het aanbeveling deze slechts druppel voor druppel toe te voegen en de toegevoegde hoeveelheid eerst goed door te kneden alvorens meer toe te voegen.

Wanneer u beschikt over poedervormige kleurstof, dan moet deze eerst in wat kokend water worden opgelost. Na het opdrogen van het marsepein wordt de kleur iets lichter.

Mevrouw P. te W. meende uit de naam „Neurenberger Fondue” te moeten afleiden, dat dit een Duits gerecht is. Deze veronderstelling ligt inderdaad het meest voor de hand. Het is echter een Zwitsers gerecht, dat uit één schotel gegeten wordt, waarin de verschillende huisgenoten hun brood dopen.

Iedere vrouw boven de 25

weet nog van vroeger, dat **LUX**
wol verrukkelijk zacht maakt!

Geen wonder, dat de vrouwen, die Lux nog van vóór 1940 kennen, zo enthousiast zijn!

Nu Lux terug is, kunnen zij de scherpe wasmiddelen, die wol te sterk ontvetten en 't dus warmte ontnemen, laten varen! Wat zullen de jongeren opkijken, als zij voor 't eerst met Lux gaan wassen! Uit wolken van schuim komt al 't fijne goed als nieuw te voorschijn en... 't heeft een „Lux-lang leven!”

**Wat veilig is
in water,
is veilig in LUX**

**Het teerste goed, als zijde en
babykleertjes, is in Lux veilig!**

Door de bijzondere vorm van de ragfijne krulletjes lost Lux onmiddellijk op tot rijk, blank schuim. Geen zeepdeeltje blijft achter in het weefsel.

Slechts 30 ct per groot pak

Koningin Anna met haar drie musketiers: Athos, d'Artagnan en Porthos, die zozeer aan haar verknocht waren. Angela Lansbury, zelf van adellijke afkomst, was een zeer gracieuze koningin, Van Heflin, Gene Kelly en Gig Young vertolkten de musketiersrollen.

peld door hun oprechte trouw aan hun land en hun vorstenhuis.

En zo is dit wonderlijke verhaal weer tot een prachtig schouwspel geworden, een schouwspel, dat zelfs de auteur zich niet beter had kunnen dromen. Kleurig en fel, vol actie en durf en toch ook weer met veel tederheden rolt dit boeiende drama zich voor de ogen van de toeschouwers af. Trouwens, de producer, Pandro S. Berman, verstaat zijn vak. Hij weet precies, wat het publiek van hem verlangt en hij lanceert zowel een goede showfilm (Top Hat, Ziegfeld Girl) als een pittige of dramatische speelfilm (Stage Door, De Klokkenluider van de Notre Dame, en de onlangs hier uitgekomen National Velvet met Mickey Rooney in de hoofdrol). De hier besproken film, die onder regie stond van George Sidney, de man van „Bathing Beauty” is een mélange van show, spel en bravour, waarbij de fantastisch goede kleurenweergave aan het geheel nog een bijzondere bekoring geeft.

V.t

De drie Muskietiers

De Metro Goldwyn Mayer vierde het zilveren jubileum van haar bestaan met een grootse verfilming van Alexandre Dumas' onsterfelijk verhaal: De Drie Muskietiers, een geschiedenis, waarin reeds de oude en de jonge Fairbanks triomfen hebben gevierd. Het is nu voor de eerste maal in kleur gegeven en met een nieuwe bezetting, waarvan Gene Kelly met zijn bravour bijna iedere scène „steelt”.

Dit beroemde verhaal van Alexandre Dumas is reeds zoveel malen in allerhande vormen onder de aandacht van 't publiek gebracht, dat het wel volkomen overbodig is, andermaal een beschrijving te geven van hetgeen deze romantische helden zoal „uithalen”. Dat het succes ook nu weer bij voorbaat verzekerd is, daaraan twijfelt wel niemand. Het leven mag nog zo hard en nuchter zijn geworden, als romantisch wezen verloochent de mens toch zijn ware aard niet. Van de drie musketiers — er zijn er eigenlijk vier — staan slechts twee in het middelpunt van het verhaal. Dat zijn dan d'Artagnan en Athos. Zij leiden de ondernemingen, de gevechten en de avonturen; zij zijn de initiatiefnemers, zowel waar het de liefde als het kruisen van de

degens betreft. Wie het verhaal op de keper beschouwt, komt onverbiddeijk tot de conclusie, dat de liefde voor een groot deel de aanleiding tot menig gevecht was en vice versa. Zowel d'Artagnan als Athos hebben met liefdesperikelen en dus ook met vinnige meningsverschillen te kampen, al worden beide moeilijkheden ook overkoe-

onlangs hier uitgekomen National Velvet met Mickey Rooney in de hoofdrol). De hier besproken film, die onder regie stond van George Sidney, de man van „Bathing Beauty” is een mélange van show, spel en bravour, waarbij de fantastisch goede kleurenweergave aan het geheel nog een bijzondere bekoring geeft.

Lana Turner viel de twijfelachtige eer te beurt om een creatie te geven van de gewetenloze lady de Winter, wier list en geslepenheid het ten slotte toch tegen de musketiers aflegden. Hier zien wij haar met een lid van haar lijfwacht.

3 lichtpunten van Philips lampen

**Lage
prijs**

**maximum
licht**

**minimum
stroom-
verbruik**

N.V. PHILIPS' VERKOOP-MAATSCHAPPIJ VOOR NEDERLAND • EINDHOVEN

ZO BAKT SINTERKLAAS ZIJN

SPECULAAS

GEVULDE SPECULAAS

Op 500 g speculaasdeeg 500 g amandelpers, bereid volgens een der recepten uit nr 47 pag. 45 of een combinatie daarvan, plm. 10 amandelen, 1 ei.

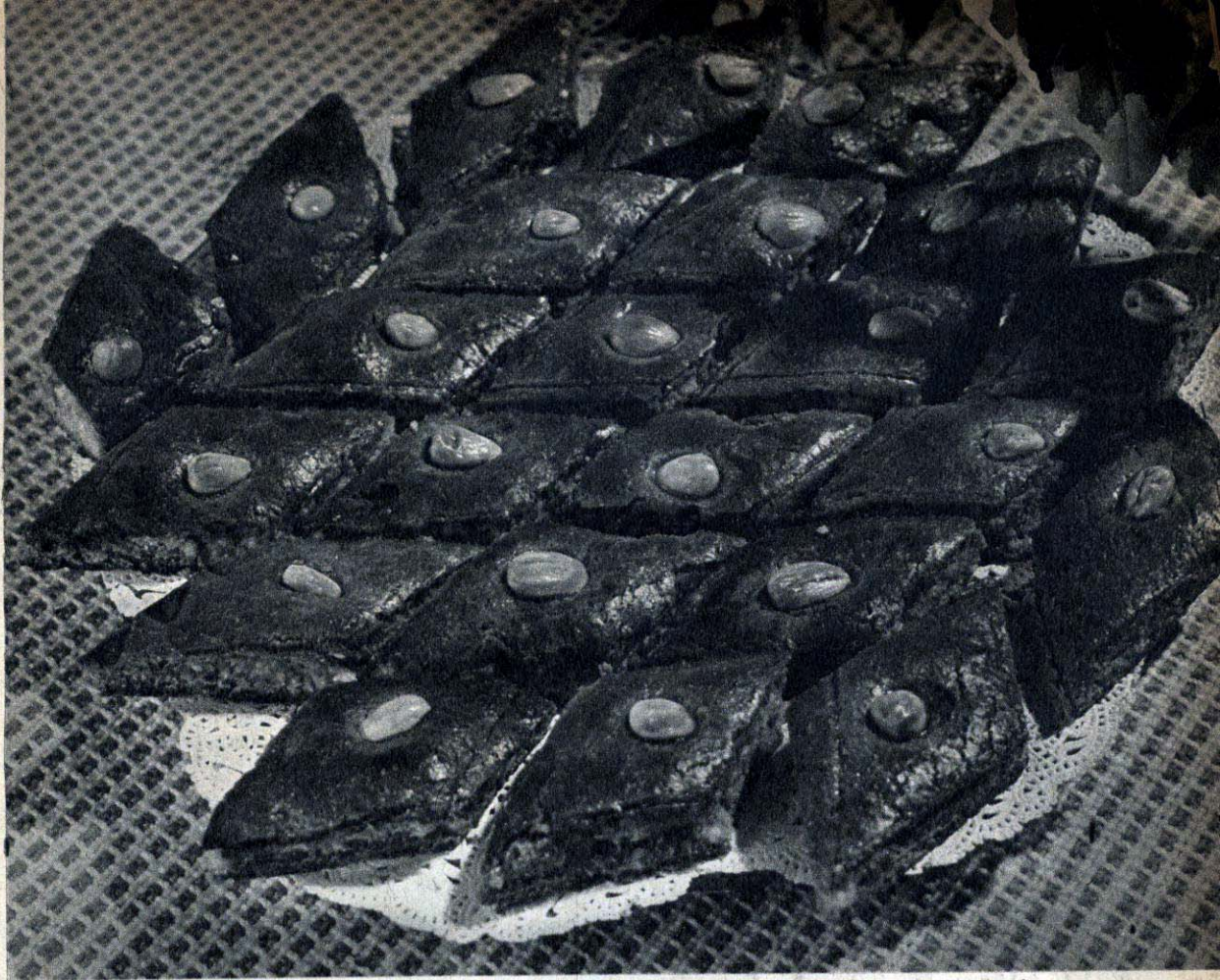
Verdeel het speculaasdeeg in tweeën. Rol de ene helft uit tot een plak van ongeveer $\frac{1}{2}$ cm dikte. Leg deze op een beboterde bakplaat. Strijk er het amandelpers, dat niet te stijf moet zijn en eventueel door toevoeging van een weinig water is afgeslapt, er over uit. Rol de tweede portie deeg uit tot een lap van zoveel mogelijk hetzelfde formaat als de eerste en dezelfde dikte. Bedek hiermee de amandelpers.

Broei de amandelen door ze met weinig water even te koken. Pel ze, was ze en droog ze. Snijd ze overlangs in tweeën. Druk ze op gelijke afstanden in het deeg. Bestrijk de bovenzijde geheel met losgeklopt ei en schuif de bakplaat

In aansluiting op onze reportage van de vorige week van de Sinterklaaskeuken — afdeling surprises — brengen we u nu een aantal opnamen uit de bakkerij, die uiteraard in deze tijd op volle toeren draait. Daar wordt door Sint de speculaas gebakken volgens een eigen speciaal recept. Dit hoeft geen „geheim van de bakker” te blijven en Sint stond het welwillend af om tot „leringhe en voor de maagh” te dienen van elkeen, die daar prijs op stelt.

De amandelen zijn zo over de gevulde speculaas verdeeld, dat er op ieder stuk een is.

in de oven. Bak het deeg bij middelmatige hitte in ongeveer twintig minuten bruin en gaar. Snijd de nog warme, gevulde speculaas op de bakplaat in vierkante stukken of ruiten. Leg ze op een taartrooster en laat ze hierop uitdampen en afkoelen. Bewaar ze in een afgesloten trommel.

1 Sint begon met klaar te zetten porties van: 250 g bloem, 175 g bruine basterdsuiker, een mespunt zout, 1 dessertlepel kaneel, $\frac{1}{2}$ dessertlepel gemalen nootmuskaat, $\frac{1}{2}$ dessertlepel kruidnagelen, 100 g boter, 75 g amandelen, $\frac{1}{2}$ theelepel ammoniumcarbonaat (vlugzout), 1 eierdooier.

2 Vervolgens zeeft hij de bloem met het zout, de kruiden en het bakpoeder, voegde er de basterdsuiker en de boter bij. Met twee messen sneed hij de boter eerst tot kleine stukjes, voegde

toen de eierdooier en de gepelde, gemalen amandelen toe en kneedde 't mengsel tot een soepel deeg.

3 Met luchtige zwier rolde hij het deeg uit tot een lap van $\frac{1}{2}$ cm dikte, verdeelde het in stukken en legde deze op een met bloem bestoven speculaasplank, duwde het deeg losjes aan, zodat de tekening werd overgebracht, sneed het overtollige deeg weg en nam toen de plank op. Hij gaf er 'n flinke stoot mee tegen de tafel, zodat het deeg er weer uitkwam.

4 Vervolgens legde hij de figuren op een beboterde bakplaat en bakte de speculaas in een oven in 15-20 minuten gaar. (De oven moet matig warm geweest zijn: als hij heet geweest was, zou de Sint er meer verhit uitgezien hebben.)

5 Tot slot haalde de Sint met een brede, gemoedelijke glimlach, ten teken dat de speculaas zeer goed gelukt was, deze van de plaat en legde haar op een taartrooster om uit te dampen en af te koelen.

Door welke schoorsteen de speculaasjes daarna verdwenen en in wiens schoen ze terecht kwamen, kunt u zelf wel ontdekken.

Engelen

PIERRE ANDRÉZEL

DER WRAKE

XII

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE

Lucie Bellenden, een Engels jong meisje en wees, uit het midden der vorige eeuw, is gouvernante bij de heer Armworthy, een weduwnaar. Lucie denkt, dat hij haar ten huwelijk wil vragen, maar zijn voorstel luidt anders. Het meisje vlucht naar het landgoed Tortuga. Daar woont haar vriendin: Zosine Tabbornor, die, evenals Lucie, juist verjaart. 's Avonds is er 'n groot bal. Tijdens het bal vlucht Zosine's vader om financiële redenen. Een publieke verkoop volgt. Beide meisjes zijn nu eenzaam en arm. Zij melden zich bij een arbeidsbureau in Londen. De heer Pennhallow, een oude Engelse geleerde, die met zijn vrouw op Sainte-Barbe, een boerderij in Frankrijk, woont, neemt de twee meisjes uit liefdadigheid in zijn huis op. Zij studeren er ijverig en helpen het knechtje Clon bij 't werk in de moestuin. Deze vertelt Lucie over „juffers“, die vroeger op Sainte-Barbe waren en plotseling weggingen. Een oud-leerling van de heer Pennhallow, Noël Hartvanft, uit Engeland, komt op bezoek. De volgende dag brengen de meisjes de knappe jongeman een eindje weg. Bij 't maanlicht keert hij weer, treft Lucie, die hij voor Zosine aanziet, in de tuin en verklaart zijn liefde. De heer Pennhallow wordt ziek.

De vrouw van de oude man was zeer bezorgd over zijn toestand, zij wilde hem niet alleen laten en gaf Baptistine voortdurend order om nieuwe „brouwsels“ voor de patiënt te bereiden, die hij geduldig opdrong, hoewel ze hem nooit schenen te helpen. Zij vroeg ook de meisjes om hem voor te lezen om zijn melancholie te verjagen.

Lucie was gewend geweest, haar vader voor te lezen, en zij had een heldere en lieve stem; spoedig werd het haar taak om de tijd voor haar stille oude leraar te verdrijven. Op zulke uren zat zij op een stoel dicht bij de zijne. Eerst las zij uit de vrome boeken, die mevrouw Pennhallow haar gaf. Zij vond er geen troost in voor haar eigen verdriet. Zij verloorchenden alle schoonheid en genot van de aarde en schenen zelfs de meest onschuldige vreugden te wantrouwen en openlijk te veroordelen in hun eeuwigdurend streven naar de hemel. Maar Lucie's hemel was op aarde.

Later las zij een aantal wetenschappelijke werken, die de heer Pennhallow haar aanwees op zijn boekenplanken, en die haar in 't begin verlegen maakten, omdat er woorden in stonden, die haar onbekend waren. En toch voelde zij dikwijls, als zij de boeken weer op hun plaats zette, alsof zij op een vreemde

wijze en zonder inspanning van haarzelf nieuwe verrassende kennis had opgedaan. Zou het de tegenwoordigheid van de oude geleerde kunnen zijn en de heldere ogen, die gedurende het lezen op haar rustten, die uit zichzelf en langs voor haar onbekende wegen de wijsheid van zijn boeken in haar geest overbrachten?

Gedurende deze weken zag zij niet zoveel van Zosine als gewoonlijk, en het was, alsof de oude man dagelijks meer plaats in haar gedachten innam. Zij vroeg zich af, wat voor gevoel het was om oud te zijn, en nog maar zo weinig te verwachten te hebben van het leven.

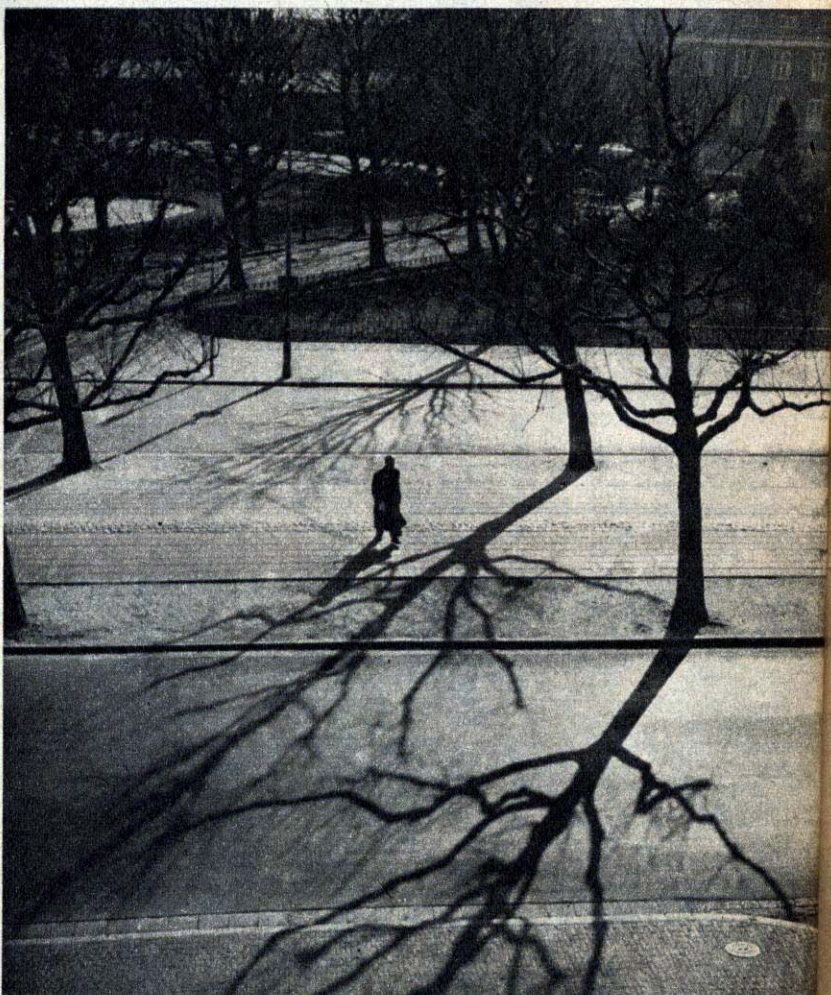
Na een maand was de heer Pennhallow weer in staat om een paar woorden te fluisteren. Op een avond nam hij een boek en overhandigde

het haar. „Lieve kind,” zei hij met zijn hese en gebroken stem, maar met een zachtmoedig, vaderlijk glimlachje. „Je hebt nu veel geleerde werken voor mij gelezen. Hier is een boek, dat beter past bij jouw leeftijd.” Lucie was verheugd, toen zij op de titelpagina de naam van Daniel Defoe zag. Zij had Robinson Crusoe voor-gelezen aan haar vader en zij hadden er dikwijls samen over gesproken. Dit boek was anders. Zij begreep niet alles, wat er in stond. Toch boeide het haar en zij volgde in ademloze spanning, bladzijde na bladzijde, het lot van de heldin.

Toen zij het boek sloot, zat de heer Pennhallow lange tijd stil en onweeglijk.

„Zulke boeken,” zei hij langzaam, „beschrijven het leven vreugdevol, alsof het een dans was, of een mooie melodie. Maar in werkelijkheid is het lot van het lichtzinnige meisje verschrikkelijk.” Lucie keek een andere kant uit. „Verschrikkelijk is 't ook,” ging de oude man langzaam en schor verder, „om te weten, dat er ieder jaar honderden onschuldige Engelse meisjes, stralend, met gouden haren en vrome en kinderlijke zielen, een weg opgaan, waar het genot wenkt, maar die eindigt in een afgrijselijke hel.”

Hij zat een poosje in zijn eigen gedachten verzonken. „Ja,” ging hij verder, „in een afgrijselijke hel. De

Zon- en schaduwspel.

wereld van verschrikkelijke armoede zelf, opgegeten door ratten en ongedierte, verbergt haar gezicht bij het zien van zulke vrouwen. Iedere andere ellende kan mededogen vinden in een menselijk hart. Maar van haar zielsangst keert de dief zich met walgende af, de moordenaar spuwt haar in 't gezicht. Het diepst gezonken schepsel weigert om te drinken uit de kop, waaruit zij gedronken heeft. De meinedige krijgt zijn zelfrespect terug, wanneer hij haar van zijn drempel stoot. Uitgeteerd door koorts, zonder huis en misvormd, ontmoet zij slechts verachtelijke en kwaadaardige blikken. Het is zelfs een zonde om aan haar te denken met iets anders dan afkeer."

Hij wreef langzaam zijn grote en benige handen tegen elkaar.

"En wij doen dit," zei hij met een stem die beefde en bij tijden onhoorbaar werd, "in dienst van een ideaal, van reine en onschuldige vrouwelijkheid. Als die niet bestaat, moeten we haar scheppen. Te dien einde werpen wij een gedeelte van de vrouwen in de afgrond en houden anderen daarvan onwetend.

Het is niet onze eigen zwakheid noch onze eigen vernedering, welke wij hier verborgen houden voor de vrouw. Het is de zwakheid, de vernedering van haar eigen sekse. Een jonge man kan aan zijn zuster toevertrouwen, dat hij een moord heeft begaan. Maar hij zal eerder zijn tong afbijten dan haar toe te vertrouwen, dat hij heeft omgegaan met een lichtzinnige vrouw. Want hij zal niet toestaan, dat het evenwicht van de reine maagd geschokt en teniet gedaan zal worden, doordat zij hoort van de schande van een vrouw!

En dit alles," ging hij voort, "is zoals het moet zijn. Zonder de duisternis op de achtergrond zou de blanke lelie niet zo blank zijn."

De oude man verzonk in diepe gedachten, en streek volgens zijn gewoonte de punt van zijn tong langzaam langs zijn droge lippen. "Zonder dat," riep hij plotseling met luid, helderder stem uit, "zonder onze blanke leliën, welke voldoening zouden wij vinden in onze strijd en volharding? Het zou dan kunnen gebeuren, mijn kind, dat wij nooit de glimlach verkregen, waarmee de hoge machten, die wij nu dienen, onze ijver belonen. O, wij moeten onze leliën hebben, de blankste — ik heb het gezien, ik weet het — de blankste, die deze wereld te bieden heeft."

Lucie was alleen in de kamer met de oude man. Eerst hadden zijn woorden haar schrik aangejaagd, ofschoon zij niet alles begreep, wat hij zei. Want, zelfs vóór dit ogenblik, hadden gesprekken van mannen, die zij toevallig gehoord had en passages in boeken, die niet voor haar bedoeld waren om te lezen, haar overtuigd, dat er afgronden in het leven waren, waarvoor zij zelfs in gedachte moest terugdeinzen. Het voorstel van de heer Armworthy kwam haar vaag voor de geest, en alsof zij besefte, dat zijzelf eens gestaan had op de rand van de afgrond, rilde zij en werd bleek.

Maar Noël's stem in de tuin, die voor altijd in haar hart weerklonk, kwam haar weer in de gedachte: Ter wille van de ene vrouw, die hij liefhad, had hij verklaard, dat hij alle vrouwen, zelfs de diepstgevallenen, zou vergeven, ach, zelfs eren. Dus de liefde was inderdaad machtiger dan

Mijn geheim voor mooie tanden?

Ik poets met MEDINOS!

Ook U wilt mooie tanden; sterke, gezonde tanden.... poets dan met Medinos!

Medinos maakt Uw tanden prachtig glanzend, stralend blank. Bovendien bevat deze superieure tandcream Fluorgaan, dat tandbederf weert!

Poets tweemaal per dag met Medinos, laat tweemaal per jaar controleren door de tandarts.

MEDINOS

de superieure tandcream

Uitsluitend verkrijgbaar bij apothekers, drogisten en de speciaalbranche.

M 420

Er zijn twee manieren
om goed gekleed te gaan!

U kunt voor veel geld mooie kleren kopen! Maar U kunt Uw kleding ook breien met **Scheepjeswol**.

Een tikkeltje smaak en wat overleg, en U gaat perfect gekleed voor weinig geld. **Scheepjeswol** in prachtige modekleuren, warm en sterk, was- en kleurecht!

SCHEEPJESWOL

VEENENDAAL

Licht,
luchtig
èn
warm!

van Wijk DEKENS
zijn

zuiver wollen Leidse dekens

LEIDSCHE TEXTIELFABRIEKEN GEBRS. VAN WIJK & Co. N.V. LEIDEN

de kracht van het kwaad; haar licht kon doordringen in de duisternis der verschrikkingen.

In de stilte, die de kamer vulde, toen de oude man ophield met praten, schudde zij zonder het zelf te weten zachtjes haar hoofd.

„Waarom schud je je hoofd?“ vroeg hij met zijn hese stem.

„Omdat,“ antwoordde zij langzaam en zacht, „het niet zo kan zijn als u zegt. Er is, geloof ik, vergeving voor alle mensen op aarde. Er is on-eindige genade in de wereld.“

Haar woorden hadden een eigenaardige uitwerking op de heer Pennhallow. Zijn gezicht werd geleidelijk asgrauw. „Genade?“ fluisterde hij. „Voor alle mensen?“ Hij was lange tijd stil, terwijl hij uitgeput naar adem snakte, totdat zijn stem weer sterk genoeg was om gehoord te worden. „Je weet niet wat je zegt,“ zei hij langzaam. Een vreemde, een ondoorgroendelijke glimlach verspreidde zich over zijn gezicht en hij zat weer stil als te voren.

II. TWEE HEREN VAN DE POLITIE

„Ik zal je iets vertellen,“ zei Zosine tegen Lucie, „wat je zelf wel had kunnen weten, als je niet zo verstrooid was geworden, dat je noch ziet noch hoort wat er om je heen gebeurt. De jonge monsieur Tinchebrai met het knappe, gezonde uiterlijk, die wij in Peyriac zagen, is verliefd op je! Je herinnert je zeker wel, hoe hij naar je keek op die Vrijdag, toen wij in Peyriac de post van de meester gingen halen, alsof je 'n engel was, die regelrecht uit de hemel was gekomen en ook, hoe hij de volgende Vrijdag er voor zorgde om buiten dat haveloze winkeltje te staan, waar de post uitgedeeld wordt en je zakdoek oprapte die je toeval- lig liet vallen.“

Maar je weet niet,“ ging zij verder, „dat hij ook naar Sainte-Barbe is gekomen en dat hij langzaam de weg afliep langs het huis, in de hoop een glimp van jou op te vangen. Ik was in de tuin met Baptistine om kastanjes op te rapen en hij kon mij niet zien, vanwaar hij stond. Jij zat te naaien bij het raam en keek in 't geheel niet op. Maar hij stond stil buiten het hek, als een echte, sierlijke wassen pop, en driemaal bracht hij zijn hand naar zijn lippen, alsof hij je een kushandje wilde toewerpen. Het is vandaag drie dagen geleden. De arme heer Pennhallow zelf zat te lezen bij het andere raam. Hij zag het allemaal en was geheel verstand door de onbeschaamdheid van de jonge man. Ik geloof, dat hij er werkelijk door gebiologeerd was, want ik kan zweren, dat hij heel langzaam, als betoverd, de beweging van de heer Tinchebrai driemaal herhaalde. Maar hij is er overheen gekomen, zoals hij over alles heen komt, hij is even rustig en tevreden als altijd.“

Maar wat denk je zelf van monsieur Emmanuel?“ vroeg zij. „En als hij je nu een aanzoek doet, zul je dan ja of neen antwoorden?“

De beide meisjes zaten samen in de kamer, die grensde aan de eetkamer en waren bezig met katoenen zakjes te vullen met lavendel, die over de hele tafel verspreid lag. Lucie was vroeger thuis gewend geweest om zulke aardige kussentjes te maken met lavendel uit de tuin. Buiten waaide het nog, maar hier was de atmosfeer

aangenaam en zomers, met de geur van de gedroogde bloemen. De meisjes spraken zacht met elkaar, want de deur naar de eetkamer stond op een kier. De heer Pennhallow werkte daar en zij mochten hem niet storen.

„Neem hem!” riep Zosine uit zonder haar vriendin de tijd te geven om te antwoorden. „Baptistine vertelde ons, dat hij een jonge man is, die er wel zal komen in de wereld, en ik zou je graag zien als madame la Préfète van Lunel.”

„Waarom zou je dat graag willen?” vroeg Lucie in verbazing. Zosine verliet haar eigen stoel bij de tafel om op de leuning van Lucie's stoel te komen zitten. „Nu is reeds een derde deel van ons jaar hier voorbij,” zei ze, „en als het geëindigd is, zullen wij hier nooit meer terugkomen. Maar als jij getrouwd zou zijn met de prefect van Lunel, dan zou ik je hier opzoeken en het land en alles weer terugzien.”

„Zou je graag het land weer terugzien?” vroeg Lucie.

„Dat niet, maar het is vreemd,” zei Zosine, „om een plaats te verlaten, die men zo goed kent. Zal de weg in het bos mij niet missen, als ik er nooit meer een voet zou zetten?”

Voor een ogenblik kwam het bij Lucie op, dat Zosine haar eigen ervaringen op Sainte-Barbe had gehad, terwijl zijzelf de oude man had voorgelezen en in gedachte keer op keer de gebeurtenissen van een maanavond had beleefd. Zij legde haar naaiwerk neer.

„Je bent toch zelf niet verliefd op monsieur Tinchebrai?” riep zij uit.

„Welnee, hoe kom je er bij!” zei Zosine en bloosde een weinig. „Maar ik vind hem iets romantisch hebben. Ik geloof, dat ieder mens afzonderlijk, als je er werkelijk over nadenkt, iets romantisch in zijn leven heeft. Ik geloof zelfs, dat onze oude pleegouders iets romantisch in hun leven hebben, als wij het alleen maar wisten. Wat is er vroeger eens met hen gebeurd, vraag ik me af, dat hen hier op Sainte-Barbe doet zitten, even rustig als een paar muizen? Is het iets, waaraan zij voor altijd willen denken? Of is het iets, dat zij willen vergeten?”

Zij stond op van de leuning van de stoel, ging naar het raam, en keek op naar de lucht en de drijvende wolken. „Is het goed, of is 't ondraaglijk,” zei ze, „dat wij niet in de toekomst kunnen zien en niet kunnen weten, wat er met ons gaat gebeuren? Als dit nu een boek was, dat over jou en mij vertelde, zou de lezer een paar bladzijden kunnen overslaan — als het te langdradig of te opwindend werd — en 't zou hem afleiding bezorgen of tot rust brengen. Soms voel ik, dat het hetzelfde is in het leven, wij weten alleen niet, hoe wij de bladzijden moeten overslaan. Mijn gouvernante gaf mij 'n standje, als ik te ongeduldig was om mijn sprookjesboeken bladzijde voor bladzijde te lezen. Als wij vandaag twee of drie bladzijden van ons leven konden overslaan, zou dat niet prettig zijn? Zouden we niet met voldaanheid terugkeren naar de bladzijde, waarop wij nu onszelf bevinden en van hieruit verder gaan?”

Terwijl zij sprak, hoorden zij het geluid van een rijtuig op de weg. Zij luisterden en het kwam nader. Het gebeurde maar zelden, dat er een rijtuig voorbij Sainte-Barbe kwam en

Iedere vrouw kan mooi zijn!

Geen aantrekkelijker vrouw, dan een vrouw met een gave, blanke gelaats-huid. Een mooie huid is in de eerste plaats een schone huid. Castella Schoonheids-zeep verwijdert het laatste spoortje van vuil en stof, voedt de huid met fijne oliën en omgeeft u met een teer schoonheids-parfum!

Voor mij óók Castella.

maar dan de overvette Babyzeep!

Mrs. LAWRENCE W. EARLE,
in Amerikaanse society-kringen bekend om haar prachtige teint, zegt:
„Zonder Pond's Cream was mijn huid niet zo mooi. Pond's Cream is zo gemakkelijk en prettig en doet mijn gezicht er steeds zachter en tris uitzien.

Zij is mooi **ZIJ GEBRUIKT POND'S**

Het is zo gemakkelijk Uw teint jeugdig, fris en aantrekkelijk te houden.

's Avonds Pond's Cold Cream voor het reinigen der huid: 's morgens Pond's Vanishing Cream als basis voor Uw poeder, dat is alles. En het betekent inderdaad **ALLES** voor de bescherming en verfraaiing van Uw teint.

Gun Uzelf deze eenvoudige schoonheidsbehandeling, die door erkende schoonheden in de gehele wereld wordt toegepast. Ook Uw huid zal zachter en stralender worden.

Pond's

U raadt de maker!

Alléén met deze handtekening hebt U DE ECHTE Frank Rademakers hopjes.

Frank Rademaker
ROTTERDAM

Zosine drukte haar gezicht tegen de vensterruit om te zien, wie er voorbijreed.

„Het stopt hier,” riep zij verbaasd uit en het volgende ogenblik: „Hij is het!”

„Hij? Wie?” vroeg Lucie en stond op.

„Degene, over wie wij spraken,” antwoordde Zosine verheugd, „monsieur Emmanuel. Hij komt hier in een mooi rijtuig, te zamen met een oude heer. Zul je me nu een andere keer ook geloven? Het is de rechter van Lunel zelf, die hem zal helpen om bij onze meester naar jouw hand te vragen. Maar waarom hebben ze voor de gelegenheid geen bloemen meegebracht in plaats van hun dikke portefeues?”

Lucie ging nu zelf naar het raam en zag werkelijk een mooi, ouderwets rijtuig buiten het hek. Een koetsier sprong van de bok, hielp de oude en de jonge heer uitstappen en trok aan de bel. Toen Lucie monsieur Emmanuel herkende, trok zij zich terug achter het gordijn. Zij had inderdaad, ofschoon ze 't niet wilde bekennen aan Zosine, zijn vurige bewondering opgemerkt.

Het duurde enige tijd, voordat Clon uit de tuin kwam om de poort open te doen en toen hij de koetsier daarbuiten in 't oog kreeg, gedroeg hij zich op een heel vreemde manier. Hij stond plotseling stil. Daarna verdween hij van het toneel en vertoonde zich niet meer.

Na nog een minuut of twee gaf de oude heer zelf nog eens gebiedend een ruk aan het belletouw. Dit keer deed de bel Baptistine uit het huis komen. Zij kwam het tuinpad af met haar witte kap op en haar schort voor, even stevig en onaangedaan als de stapel hout bij het huis. Maar toch ontving zij de bezoekers met groter beleefdheid dan zij gewoonlijk aan de dag legde.

„Nu vragen zij eerst of de heer Pennhallow thuis is,” fluisterde Zosine, „en dan vragen zij naar jou. Monsieur Emmanuel's hart klopt hevig, zijn mooie rose wangen zijn vandaag bijna bleek. Dat is niet te verwonderen, als dit onderhoud moet beslissen, of hij zal leven of sterven! Je moet medelijden met hem hebben, want hoe zouden wij er zelf uitzien op dit ogenblik, als ditzelfde onderhoud moest beslissen, of wij zouden leven of sterven? De koetsier van de oude rechter kijkt zelfs heel ernstig. Maar,” viel ze zichzelf eensklaps in de rede, „het is geen koetsier! Het is een gendarme!”

De beide meisjes starden elkaar stilzwijgend en in verbazing een ogenblik aan. Toen wees Zosine naar de deur van de eetkamer, welke op een kier stond en legde met een stralend gezicht haar vinger tegen haar lippen. Zij zouden in staat zijn om ieder woord te horen, dat in de aangrenzende kamer uitgesproken werd.

De heer Pennhallow stond op en onmiddellijk daarna werd de deur naar de gang geopend. De bezoekers waren in de kamer gekomen. Een paar seconden gingen voorbij met het lichte geschuifel van voeten bij een vormelijke, stomme begroeting. Toen sprak de oude heer uit het rijtuig.

„Ik neem de vrijheid,” zei hij, terwijl hij zich langzaam en precies uitdrukte, alsof hij zich bewust was van zijn eigen gewichtigheid, „mijzelf

voor te stellen als monsieur Belâbres, rechter van Lunel, en mijn metgezel als inspecteur, monsieur Emmanuel Tinchebrai. Vergis ik mij niet met te veronderstellen, dat ik spreek tot de heer Pennhallow uit Engeland?"

"Nee, dat is in orde, monsieur le Préfet," zei de heer Pennhallow. Hij sprak ook, volgens zijn gewoonte, langzaam en zacht, maar zijn eigen stem was, in tegenstelling met de aanmatigende stem van de Fransman, zachtzinnig en voorkomend. De meisjes zagen bijna bij het horen daarvan een fijn glimlachje bij de plechtigheid van de hoge officiële beambte. „Gij zijt welkom onder mijn dak, heren. Gaat u zitten, alstublieft. Waaraan heb ik de eer van uw bezoek te danken?"

Hierop kon Zosine niet langer op haar stoel bij de tafel blijven zitten, zij stond geluidloos op, glipte naar de deur en gluurde naar binnen.

12. DE BESCHULDIGING

De rechter van Lunel was een knappe, oude heer met zilvergrijs haar. Hij gedroeg zich met gratie en waardigheid, maar toch scheen hij verontrust en met weerzin vervuld.

"Het is zeer pijnlijk voor mij," zei hij langzaam, „om met een boodschap van deze aard te moeten verschijnen in het huis van een geleerd man van een natie, wier koninklijk huis met vriendschapsbanden verbonden is aan dat van ons eigen land, en dat niet minder dan het onze zijn onderdanen een edel voorbeeld van hoge menselijke en huiselijke deugden geeft. Maar ik kom hier vandaag niet voor mezelf, maar uit naam van de wet en de gerechtigheid."

"In dat geval," antwoordde de heer Pennhallow beleefd, „heet ik u nogmaals welkom."

De rechter plaatste zijn hoge hoed op de grond bij de stoel en zijn portefeuille op de tafel vóór hem. „En uit naam van deze," kondigde hij ernstig aan, „moet ik u nu een reeks vragen doen, en ik bezweer u deze ernstig en waarheidslievend te willen beantwoorden."

"Is er iets voorgevallen in de buurt," vroeg de heer Pennhallow, „waarover u van mij inlichtingen wilt hebben? Ik kom niet dikwijls buiten de muren van mijn rustige studeerkamer. Maar voor zover het in mijn vermogen ligt, ben ik tot uw dienst."

"Nee," zei monsieur Belâbres met nadruk, „dit is geen plaatselijk geval uit het district. Maar ten einde gerechtigheid te handhaven in Frankrijk — ja, in twee werelddelen — heb ik vandaag uw drempel overschreden."

"Goede genade!" zei de heer Pennhallow.

Monsieur Belâbres ging zitten in de leunstoel bij de tafel en de jonge inspecteur zette zich zonder een woord te zeggen op een stoel bij het raam neer. Mevrouw Pennhallow was heel bleek geworden, haar handen beefden, maar haar man bleef even rustig en aandachtig, alsof hij in werkelijkheid luisterde naar een leerzame en stichtelijke lezing.

"Ik heb vernomen," zei de rechter, „dat u vele jaren in uw eigen land een dienaar der wetenschap zijt geweest?"

"Ja, ik ben zo zeer begunstigd geweest door Fortuna," antwoordde de heer Pennhallow.

oud HOLLANDSCHE

EAU DE COLOGNE

Fa. Härhaar & Mulckhuysen

Looiersgr. 5-19 - Amsterdam.

Als U paard wilt rijden,
neem dan een echt
paard.

Als U wol veilig wilt
wassen, neem dan het
echte wasmiddel voor
wol.

Was Uw wol veilig in

Echfalon

ALKALIVRIJ

35 ct. per pak - Netto 100 gr.

...Omdat ze
zo lekker zijn!

Onze mensen zijn trots
op de Caramels en de
Toffees die we maken.

We maken ze goed en lekker.... omdat er
alleen goede dingen ingaan. Boter, volle
melk, suiker en.... vakmanschap!

BETERE SUIKERWERKEN

Weet U dit zeker?
(dat U de beste
huishoudzeep koopt)

Is U heus overtuigd, dat U steeds de beste
huishoudzeep voor Uw dure geld krijgt? Weet
U absoluut zeker, dat er geen betere kwaliteit
te koop is? We kunnen U oprecht verzekeren,
dat U... zich vergist, als Uw huishoudzeep géén
„KLOKzeep” heet. Want dat is de huishoudzeep
die harder is, daardoor langzamer slinkt, zeer vlug
schuimt en zóóóóó zacht reinigt... Heus, de beste
huishoudzeep van tegenwoordig is KLOKzeep!

- 33 ct. •
- per dubbel stuk •
- Zeepfabriek De Klok •
- maakt ook het be- •
- kende Sneeuwwit •
- Zeeppoeder! •

Was met
KLOKZEEP
’t scheelt U stukken!

„Maar,” vervolgde de rechter, „u
hebt wegens uw gezondheid uw be-
roep van gouverneur moeten opge-
ven?”

„Ja, dat kruis was mij opgelegd,”
zei de heer Pennhallow.

„En toen bent u,” vervolgde mon-
sieur Belâbres, „gedurende zeven
jaar woonachtig geweest op Sainte-
Barbe, in ons land, Frankrijk?”

„Het is zoals u zegt,” aldus de
oude man.

Monsieur Belâbres zweeg een ogen-
blik.

„Het volk van Peyriac,” zei hij
toen, „heeft verteld, dat er gedurende
deze zeven jaar een aantal jonge meis-
jes uit uw eigen land in uw huis heb-
ben verblijf gehouden. Men heeft op-
gemerkt, dat zij allen heel jong waren
en er buitengewoon goed uitzagen; de
meesten van hen waren heel mooi.”

De heer Pennhallow had hier een
beweging gemaakt als om hem in de
rede te vallen, maar monsieur Belâ-
bres had eveneens met een handbe-
weging verzocht, hem te laten uit-
spreken.

„Deze jonge meisjes,” zei hij,
„hebben elkaar opgevolgd, zodat,
wanneer één van hen Sainte-Barbe
verliet, er spoedig daarop weer een
ander hier werd ontvangen. Ant-
woord mij naar waarheid, mijnheer
Pennhallow, weet u wat er van hen
geworden is?”

De heer Pennhallow vouwde lang-
zaam zijn grote handen, haalde diep
adem en keek voor zich. „U raakt
daar een pijnlijk onderwerp aan,”
zei hij. „Ik zal u antwoorden. Maar
ik verzoek u om eerst te beëindigen,
wat u te zeggen hebt en mij te ver-
tellen, waarom u mij deze vragen
stelt.”

De rechter hield zijn blik op het
gezicht van de oude man gevestigd.
„Ja, dat zal ik doen. Voor het geval
u ’t nog niet begrijpt, zal ik u mede-
delen, waarom ik u deze vragen stel.
De menslievende gevoelens van
onze eeuw hebben de handel in neger-
slaven afgeschaft. Maar er zijn in on-
ze maatschappij nog menselijke we-
zens, die zo begerig, zo meedogenloos
en gewetenloos zijn om er niet voor
terug te deinzen haar meest weerloze
leden, de onschuldige jonge meisjes,
te verkopen en te kopen. Zij verrijken
zichzelf door onze zusters en dochters
te verhandelen, waardoor dezen een
lot ondergaan, dat verschrikkelijker
is dan dat van de zwarte slaven zelf
in vreemde landen of werelddelen.”

„Helaas! Wat zegt u daar?” zei
de heer Pennhallow.

„U moet toch zeker wel over deze
dingen gelezen of gehoord hebben?”
antwoordde de rechter.

„Wie heeft er niet gelezen of ge-
hoord over die ellende van deze we-
reld?” zei de heer Pennhallow. „De
broeder van mijn eigen vader offerde
zijn leven in het gevecht tegen de
oude slavenhandel; hij vertrok naar
de westkust van Afrika om er vol-
komen mee op de hoogte te komen.
Maar hij stierf in zijn roeping, geloof
ik, want hij keerde nooit terug. Maar
helaas, ik heb niet zijn geestkracht
en in mijn stil studerend bestaan heb
ik getracht om deze levensverschrik-
kingen uit mijn bewustzijn en ook
uit mijn huis te houden.”

„Sommige van deze tegennatuur-
lijke transacties,” zo ging de rechter
voort, „gelijkende op die van de
Afrikaanse slavenhandel, zijn met

bloed bevekt. Wanneer de misdadigers zichzelf achtervolgd zagen, hebben zij hun slachtoffers uit de weg geruimd. De guillotine heeft het laatste woord in deze zaken gehad. Het is niet lang geleden hier in Frankrijk gebeurd."

De heer Pennhallow streek met zijn hand over zijn voorhoofd.

"Het gebeurde nog geen jaar geleden," zei de rechter met luider stem, "in Marseïlle. Twee van de ellendige schurken, over wie ik gesproken heb, moesten met hun leven voor hun misdaden boeten. Maar uit papieren, die later gevonden zijn in de verblijfplaatsen van de ter dood gebrachte mannen, bleek, dat de voornaamste boosdoener, naar wie slechts verwezen werd onder een gefingeerde en vreselijke naam, aan de vergelding ontkomen was. Een oude vrouw werd ondervraagd in de gevangenis, maar onthulde niets; het was, alsof zij zelfs daar bang was voor de naamloze man, alsof zij betoverd en werkelijk niet in staat was om te spreken. Korte tijd daarna stierf zij in de gevangenis."

"Kan ik u misschien helpen bij het zoeken naar deze man? Ik ben tot uw dienst."

De rechter aarzelde om deze vraag te beantwoorden. "Terwijl het onderzoek plaatsvond," zei hij heel langzaam, "werd er bewijsmateriaal verschaffen, dat betrekking scheen te hebben op u."

"Betrekking op mij?" vroeg de heer Pennhallow in verbazing.

"Ja," antwoordde monsieur Belâbres, "betrekking op u."

Wordt vervolgd

DAMESWEEKBLAD LIBELLE

Hoofredactie: J. A. M. Douwes en W. N. Stuifbergen. Druk en uitgave: N.V. Drukkerij De Spaarnestad, Haarlem. Hoofdkantoor en redactie bureau: Haarlem, Nassauplein 7, Telefoon 13866 — **Bijkantoren:** Amsterdam, Amstel 226, Telefoon 33170, Giro 97946. Arnhem, Marienburgstraat 1, Tel. 24825, Giro 383772. Enschede, Oldenzaalsestraat 56, Tel. 2188, Giro 383773. 's-Gravenhage, Stationsweg 95, Tel. 111666, Giro 43141. Groningen, Zuiderdiep 27, Tel. 20467, Giro 460535. 's-Hertogenbosch, Stationsweg 27, Tel. 7361, Giro 129750. Leeuwarden, Raadhuisplein 34, Tel. 7883, Giro 300947. Maastricht, Stationsstraat 20, Tel. 5851, Giro 124690. Rotterdam, Provenierssingel 27, Tel. 47133, Giro 101981. Utrecht, Biltstraat 142, Tel. 13473, Giro 149597. Vlissingen, St. Jacobsstraat 16, Telefoon 2804, Giro 372389. **Voor betalingen van postabonnementen en bij bestellingen:** postgiro 268670 en gemeentegiro Amsterdam L 6600.

De uitgeefster stelt dit tijdschrift slechts ter beschikking onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat iedere verkrijger door het enkele feit van zijn verkrijging jegens haar (en in geval van latere vervreemding jegens de vervreemder en tevens jegens haar) de verplichting op zich neemt het tijdschrift niet ter beschikking te stellen of te doen stellen van een leesportefeuille (behoudens schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster).

DE NIEUWE MODE

voor

UW LIPPEN

12 nieuwe tinten maakten de Louis Philippe lippenstift de meest gevraagde lippenstift in Amerika.

Imp. KUYPERS & Co. - Amsterdam

Speculaas

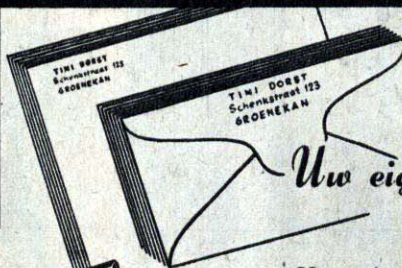

24 ct per 100 gram.

Verkade-speculaas bij een kopje koffie. Dát brengt de gezelligheid van een echt-Hollandse winteravond in Uw huiskamer. Vraagt Uw winkelier goede speculaas: speculaas van Verkade.

Verkade

EEN PERSOONLIJKE ATTENTIE

van **KEG**

Uw eigen briefpapier met naam en adres.

Voor 60 punten ontvangt U een map luxe postpapier en enveloppen, bedrukt met Uw naam en adres.

In elk pakje Boudoir thee* 1 punt, in elk pak koffie A* 2½ punt.

Keg schenkt U de pittigste koffie en de geurigste thee. Keg schenkt U bovendien een „letterlijk” genoeg.

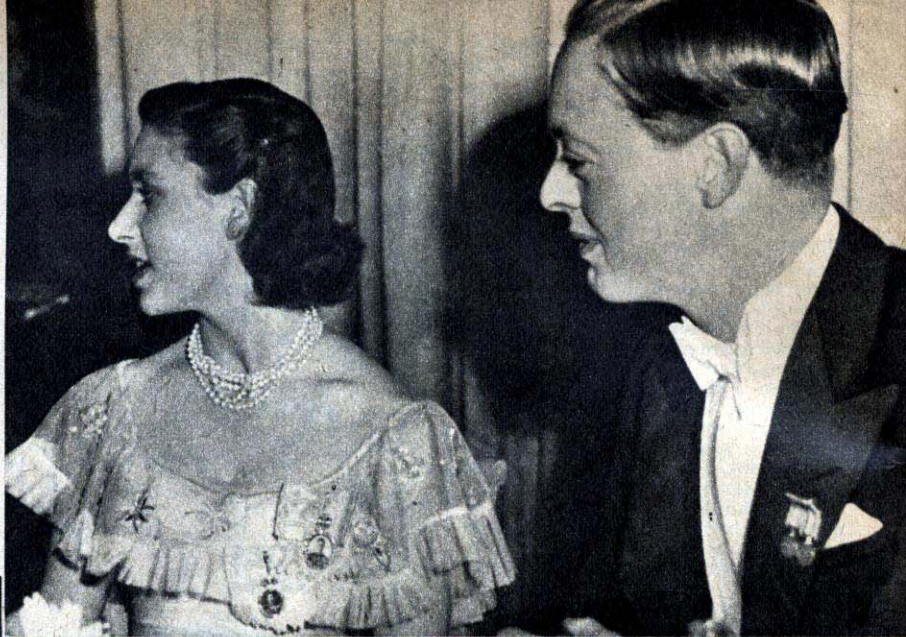

* Alleen de zelfstandige kruidenier verkoopt KEG'S PRODUCTEN

KEG'S THEE · KOFFIE

Toen enige tijd geleden in Londen een liefdadigheidsbal gegeven werd voor de vereniging, die zorg draagt voor de adoptie van kinderen, was prinses Margaret onder de aanwezigen. In haar gezelschap bevond zich de markies van Blandford. Prinses Margaret droeg op haar japon twee medaillons; in het ene had zij een miniatuur-portretje van haar vader en een foto van haar grootvader, wijlen koning George V, vulde het andere medaillon.

Op een modeshow in Grosvenor House, Londen, waar de voorjaarsmodellen voor 1950, ontworpen door de Parijse couturière Jeanne Lanvin, vertoond werden, bevond zich onder anderen de kroonprinses van Noorwegen (zittend rechts). Als speciale attractie van deze show werd de aanwezigen een overzicht geboden van de wijzigingen der mode, zoals deze zich sedert de laatste eeuw voltrokken hebben. Hier ziet u een japon uit 1905, gedragen door een Lanvin-mannequin.

FOTO-VARIA

Het geschikte hoedje voor regenweer. Dit hoedje van vilt heeft een miniatuur-parapluutje, dat natuurlijk nergens toe dient. Het is echter weer eens „iets anders dan anders” en misschien inspireert het u bij het vervormen of veranderen van een oud hoofddeksel!

Deze operatiestoel, die gedemonstreerd wordt op de medische tentoonstelling in Westminster, is speciaal geconstrueerd voor gebruik bij operaties boven de borst. Het hoofd wordt gesteund op een wijze, die de narcotiseur vrijheid van beweging toelaat en hij kan het gezicht van de patiënt gedurende de operatie steeds controleren.

Dit jaar werd in ons land de eenentwintigste wedstrijd in schermen voor dames-junioren gehouden. Pauline Sitwell uit Londen bleek haar wapen meesterlijk te kunnen hanteren en als winnares werd zij verrast met een taart, waarop de eenentwintig kaarsjes niet ontbraken. Met een floret, nog afkomstig van het hof van Lodewijk XV, sneed Pauline de taart aan, terwijl allen enthousiast de kaarsen uitbliezen.

Indien iemand zich mag beroepen op de titel „courier d'amour", dan is het deze postbode wel. Het moge de lezeressen misschien niet erg geloofwaardig voorkomen, doch een feit is het, dat Sigrid von Baessler, een drieëntwintigjarig Duits meisje, dat in Oldenburg, in de Britse zone, woont, 3500 schriftelijke huwelijksaanvragen ontving. Sigrid zegt, dat ze deze aanvragen heeft ontrangen, sinds haar foto verschenen is in een Amerikaans tijdschrift.

Elke dag
voor 't slapen gaan
een lepel
Noorse levertraan

Noorse Levertraan

de natuurlijke vitaminenbron!

Cordylone

is een warme-kasplant, die het in de kamer niet altijd even goed doet. Vooral de winterverzorging is moeilijk. Zij moet dan aan de droge kant gehouden worden, daar anders de wortels door te veel vocht kunnen afsterven. Overigens verlangt zij een plaats, in de verwarmde kamer, in het volle licht. Doch 's zomers mag zij niet in de zon staan. Jonge planten worden elk voorjaar verpot, oudere slechts eens in de 2—4 jaar. Bij het verpotten wordt slechts klein materiaal gebruikt. De kluit wordt losgemaakt en in voedzame grond gezet, bijvoorbeeld: bladgrond, oude, verteerde mest, turf, molm en scherp zand (rivierzand). In volle groei verlangt de plant veel water en op warme dagen is het uitstekend om haar met de bloemenspuit te besproeien. Gedurende voorjaar en zomer verdient het aanbeveling om de veertien dagen kunstmest toe te dienen. Hiermee hopen wij mejuffrouw L. M. te Haarlem van dienst te zijn geweest.

De schildpadden,

die wij enige tijd geleden hun winterslaapje wilden laten houden onder een hoop dorre bladeren in de tuin, waren de oorzaak van vrij veel commentaar van verschillende zijden! Natuurlijk willen wij deze dieren aan een zo aangenaam mogelijke verblijfplaats tijdens de wintermaanden helpen, waarbij het gevaar is uitgesloten, dat zij doodvriezen. Eigenaars van schildpadden deelden ons nu mede, dat 'de methode, die wij aangaven, het gevaar van doodvriezen met zich meebracht, vooral wanneer de hoop bladeren niet zeer groot is en wanneer het flink vriest. Het beste is, om de dieren in een kist te zetten op een laag zand en turf, molm en hen luchtig te bedekken met hooi, mos of blad. De kist wordt geplaatst op een koude, doch vorstvrije plaats, bijvoorbeeld in de kelder of op zolder.

Wij danken de liefhebbers van schildpadden, die zo vriendelijk waren om ons raad te verschaffen, voor hun advies!

Het adres van Linda Christian

stuurden wij naar onze abonnee mevr. C. v. B. te Breda. Helaas ontvingen wij de briefkaart terug. Wij hopen, dat zij nu hier leest, dat

LIBELLE weet 't

zij genoemde filmster kan bereiken via de Fox Film Corporation, Fox Movietone City, Californië.

Gaslucht slecht voor planten?

Wij kregen een vraag van iemand, in wier huis, nu dat op de gasleiding aangesloten is, alle planten doodgaan. Voorop zij gesteld, dat het in huis nooit naar gas mag ruiken. In dat geval moet de leiding nagekeken worden. Wordt gas ook voor verlichting gebruikt, dan zullen kruidachtige planten daarvan wel enig nadeel ondervinden, bladplanten zijn meestal sterker. Maar de vorige generatie heeft ook bij gaslicht mooie planten gekweekt, het moet dus mogelijk zijn. Alleen zorg men er voor, goed te luchten en vooral geen gas te laten ontsnappen.

Nogmaals appliqueren.

Onze lezeres R. S. te Lith zond ons de volgende methode om vlug te appliqueren, waarvoor onze dank. Zij knipte alle figuren uit met een smal naadje van nog geen halve cm. Deze worden nu op de stof geregen, waarna de zoompjes worden ingevouwen. Dit gaat heel goed door er een naald of speld onder te schuiven en vervolgens nogmaals te rijgen, nu dicht langs de kant. Daarna worden met kleine zoomsteekjes de lapjes vastgezet. Zeer kleine en moeilijk om te vouwen gedeelten worden van te voren klaar gemaakt door er met de machine een heel dun lapje voering tegen te stikken en ze dan om te keren.

Langs de randen kan men dan nog een steelsteekje werken, doch nodig is dit niet. Wij zouden hierbij willen opmerken, dat deze methode zeer zeker aan te bevelen is voor dunne stoffen, die gemakkelijk rafelen. Wanneer men echter in vilt werkt zijn zoompjes overbodig.

Het woord „ballet”

is ontleend aan het Italiaanse balletto of figuurdans. De gavotte komt van een volk, dat in de Franse Alpen woonde en dat men Gavots

VERDWEEN IN 8 WEKEN

Een nieuwe, gemakkelijke en aangename methode om uw overvloedige dikte kwijt te raken. De vloeibare BonKora is de grote sensatie op het gebied van vermagering.

GEEN HONGERKUR TOCH VERDWIJNT UW DIKTE

U zult weer kunnen „meedoen” zonder dat u zich voor uw figuur hoeft te schamen of te ontzien.

20 CM SMALLER OVER DE HEUPEN

Wat een verschil! Weer vlot te kunnen traplopen, aan sport te doen en u fit te voelen nadat die lastige dikte verdween door BonKora, het veilige, prettige vermageringsmiddel, dat u in de kortst mogelijke tijd slanker en daardoor jeugdigder maakt.

BonKora

maakt u slank en
beschermt uw gezondheid

Flacon à f 2.80 bij apothekers en drogisten

Benelux-verkoop:
Handelondern. RHACOS - Voorburg Z.H.

noemde. In het begin der negentiende eeuw werd de gavotte gepromoveerd tot de salondans bij uitnemendheid, later degradeerde deze dans echter en werd ten slotte alleen nog beluisterd om het bijzondere rythme en het vluchtige karakter. Zijn dit de gegevens die mej. W. B. te Aerdenhout graag hebben wilde?

Modern of ouderwets?

Mevr. E. te Tilburg wilde van ons weten, of een pendule of andere schoorsteenklok in een kamer nog modern is. Wij kunnen deze vraag niet zonder meer ontkenkend of bevestigend beantwoorden. Allereerst zouden wij willen opmerken, dat een fraaie, antieke pendule in het geschikte interieur altijd veel waardevoller is dan een gewone klok. Vele mensen hebben voorts een moderne schoorsteenklok of een electrisch exemplaar. De een houdt daar wél van, de ander zal de voorkeur geven aan een al dan niet electrisch muurklokje. We laten het kiezen van een klok dan ook gaarne aan elkeen persoonlijk over, daar iedereen het beste weet, wat geschikt is voor zijn interieur!

Vlekken

in stof of zijde verwijdt mevr. W. H. S. te Amsterdam op de volgende wijze: Het kledingstuk wordt over een harde ondergrond gelegd en met een prop droge watten, die *steeds vernieuwd* worden, wrijft men nu over de vlek heen. Met een beetje geduld verdwijnt de vlek, mits het geen inkt- of verf-vlekken zijn. Wij geven de tip van mevr. S. gaarne door en wensen de lezeressen veel succes.

Heeft het lemmet

van uw lievelingsmes losgelaten? Probeert u het dan eens op deze manier weer vast te zetten. Vul de holte van het heft met fijngeklopte schellak, die bij de drogist verkrijgbaar is. Verhit de angel van het mes in een vlam tot hij gloeiend heet is, duw het in de met schellak gevulde holte en laat het daarna afkoelen.

Een roestige broodtrommel.

Het wil helaas nog wel eens voorkomen, dat broodtrommels na verloop van tijd van binnen roestig worden. Mevr. G. K. te Giessendam heeft ook met dit euvel te kampen en vroeg ons om raad. Wij raden haar aan om de trommel te wrijven met een mengsel van azijn en zand. Hierdoor zal het metaal weer fraai glanzen. Naspoelen met warm water en droogwrijven met een wollen doek.

Voor de werkende vrouw is *Sedantine* een uitkomst!

Periodieke pijnen op de kalenderdagen zijn een ramp. Uw humeur, Uw opgewektheid en Uw uiterlijk lijden eronder. In dat geval is „SEDANTINE” - de nieuwe medische vinding - een uitkomst. Kort na het gebruik verdwijnen de pijnen als bij toverslag, omdat de oorzaak ervan wordt weggenomen. Zorg daarom, dat ge voor de moeilijke kalenderdagen een doosje „SEDANTINE” bij de hand hebt.

Uw apotheek en drogist heeft Sedantine in voorraad en geeft U bovendien graag gratis het boekje „Dit moet U weten”, dat het hoe en waarom en alle aanwijzingen bevat.

88 ct.
per doosje

Sedantine
Gegarandeerd onschadelijk

Peli wrijfwas

dat is het, wat Uw meubelen, parket en linoleum nodig hebben! De in Peli met zorg verwerkte edele wassoorten garanderen de hoogste glans. Bovendien: alleen Peli bevat Vlidisol, het doeltreffende middel tegen houtworm.

't Is een Erdal product, dus goed!

Erdalfabrieken

Amersfoort

397

